

**பநுவைய் புனிதர் இந்தோனியாவின்
வரலாற்றுச் சுடுக்கடுந்
அற்புதங்களின் தொழிற்புந்**

**“ எனக்கு வழியூட்டுகிறவரின் நுண்டகாண்டு
எதையும் செய்ய எனக்கு ஆற்றல் உண்டு”**

புனிதர் பவுல் (பிலிப். 4:13)

**சு. அடைக்கலம்
(குமிழ்முதன்)**

பதுவைப் புரிதார் அந்தோஸ்யாரின்
வரலாற்றுச் சூருக்கழும்
அந்புதங்களின் தொகுப்பும்

சு. அடைக்கலம்
(தமிழ்முதன்)

நூல்: பதுவைப் புனிதர் அந்தோனியாரின் வரலாற்றுச் சூருக்கமும் அற்புதங்களின் தொகுப்பும்.

அச்சேற்றலாம்.

கலாநிதி இ. தோமஸ் சவுந்தரநாயகம்.
யாழ் ஆயர்.

09.06.08

நூல் வகை: பக்தி இலக்கியம்

ஆசிரியர்: சு. அடைக்கலம் (தமிழ்முதன்)

முகவரி: இல. 111, டேவிற் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

ஆசியுரை: அருட்பணி ஜே. நீக்கிலஸ் அடிகளார்
(முன்னாள் யாழ். மறைமாவட்டக் குருமுதல்வர்)

முன்னுரை: அருட்பணி ம. டொண்பொஸ்கோ செ. தா.
(முதல்வர் அருள் ஆச்சிரமம், யாழ்ப்பாணம்)

அணிந்துரை: அருட்பணி ம.வி.கி. இரவிச்சந்திரன் (04.06.2008)
(பங்குத் தந்தை, யா/புனித நீக்கிலாஸ் ஆலயம் நாவாந்துறை.)

வெளியிடுபவர்: சு. அடைக்கலம் (தமிழ்முதன்)

முதற்பதிப்பு: 2008

பதிப்புரிமை: ஆசிரியருக்கே

பக்கங்கள்: i - xii + 132

அச்சப்பதிப்பு: ஜோய் பிறிண்டேஸ்,
394, பிரதான வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

முன்னுரை

மனித வாழ்க்கையில் எப்படியும் வாழலாம் என்ற கற்பனையில் மனிதன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறான். இதனால் இன்றைய உலகில் வாழும் மனிதன் மனித மாண்பை மறந்து சாத்தானின் அந்தகார இருளில் மூழ்கிக் கரைசேர வழிதெரியாமல் ஆன்ம அழிவைத் தேடுகிறான்.

எனவேதான் புனித அந்தோனியார் இப்படித்தான் வாழவேண்டும் என்ற ஒரு கோட்பாட்டை வகுத்து வாழ்ந்து, புனித நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறார். அவரின் “வாழ்வியல் கோட்பாட்டை” பிரதிபலிக்கிறது இந்நால். “கோடி அற்புதர் புனித அந்தோனியார்” என்றாலே சிறுகுழந்தையும் சுட்டிக்காட்டுவது “பதுவை அற்புதரை”. ஏனெனில் இப் புனிதரைப்பற்றிப் பல மொழிகளிலும் நூல்கள் கட்டுரைகள் ஏராளமாக வெளிவந்துள்ளன. உலகமெங்கும் பக்தர்களைத் தன்னகத்தே கொண்டு விளங்கும் இப்புனிதரைப்பற்றி இந்த நூலாசிரியர் திரு. ச. அடைக்கலம் அவர்கள் இயற்ற அளவு விரிவாக இந்நாலை எழுதியுள்ளார். அவருக்கு இப்புனிதரின் பரிந்துரை எப்போதும் கிடைக்கும் என்பதில் ஜயமில்லை; அதேவேளை இந்நாலைப்படித்தவன் என்ற வகையில் என் மனமார்ந்த பாராட்டுக்களையும் தெரிவிக்கிறேன்.

இந்நால் தொடக்கத்திலிருந்து முடியும் வரை வாசிப்பவரை தன் வசப்படுத்தி வாசிக்கத் தூண்டுவது மட்டுமல்லாமல், வாசிப்பவரைப் பக்தி மார்க்கத்துக்கு இட்டுச் செல்கிறது. இந்நால் ஆரம்பத்தில் இறையாசீர் வேண்டியும், புனிதரின் வழி இறை வனின் ஆசீரை வேண்டியும் எழுதப்பட்டுள்ளது. இது எதைக்காட்டுகின்றது என்றால் இது மனித செயல் அல்ல, மாற்றாக, இறைவனின் செயல் என்பதைக் காட்டுகிறது.

பதுவைப் புனிதர் வரலாறும் அற்புதங்களும் என்ற தலைப்பில் அவரின் மறைபோதகப் பணி, மற்றும் “எனது சபையில் மறை ஆயர் ஒருவர் தோண்றியுள்ளார்” என்ற அசிசியாரின் பாராட்டும், அத்தோடு 1228 இல் பரிசுத்த தந்தை 9ம் கிரகோரி இவரை “வாக்குத்தத்தத்தின் பேழை” எனவும், “வேதாகமத்தின் கருவுலம் நீர்” எனவும் பாராட்டியதை ஆசிரியர் மறக்காமல் எழுதியுள்ளது புனிதரின் சிறப்பை பறைசாற்றி நிற்கிறது.

அடுத்து, ஆசிரியர் தமது கை வண்மையில் புனிதரின் வாழ்க்கைச் சுருக்கத்தை “பதுவைப் புனித அந்தோனியாரின் வாழ்க்கைச் சுருக்கம்” என்ற தலைப்பில் எழுதி இந்நாலை வாசிப்பவரைப் பக்தி மார்க்கத்துக்கு இட்டுச் செல்லத் துணை புரிவது சிறப்பாக உள்ளது. இந்நாலுக்குச் சிறப்பம்சமாக, கருவுலமாக ஏன்? எந்த நோக்கத்திற்காக எழுதப்பட்டதோ அதை ஆசிரியர் “இறைவன் காட்டிய புதிய பாதையில் பேர்டினன்ட்” என்ற தலைப்பில்,

“செபம் என்பது ஆன்மாவின் ஏக்கம்”
 “செபம் தான் ஆன்மாவின் உயிர் முச்சு”
 “இது இறைவனின் பலவினம்”
 “மனிதனின் பலம்”
 “செபிக்காதவனோ! அதை இழந்து வீடுவான்”

என்ற கூற்றுக்கமையப் புனிதருடைய ஆரம்பகால வாழ்க்கை அமைந்ததை ஆசிரியர் எழுதியிருப்பது இப்புத்தகதிற்குப் பெருமை சேர்க்கிறது.

அத்தோடு புனிதர் உயர்வடையைச் செப தபத்தோடு பணிவாழ்வும் எந்த அளவுக்குப் புனிதரிடம் சிறந்து விளங்கியதோ அந்த அளவுக்குத் தாழ்ச்சி நிறைந்த வாழ்வும் இருந்தது என்பதை “பணிவுடன் தண்டனையை ஏற்று அனுபவித்தார்” என்ற தலைப்பில் புனிதருடைய வாழ்வில் நிகழ்ந்த ஒரு நிகழ்வை ஆசிரியர் கூறியிருப்பது சிறப்பாக அமைந்துள்ளது.

இறுதியாக இந்நூலாசிரியர் புனிதரிடம் விளங்கிய புனிதத்தன்மைக்கு அவரிடம் விளங்கிய செப தபவாழ்வும், தாழ்ச்சியுடன் கூடிய பிறரன்பும், இறை விசவாசமும் இவரின் புதுமைகள் மூலம் விளக்கியதைப் பின்வரும் பகுதிகளாக,

1. அவருடைய சிறுவயதில் நிகழ்ந்த புதுமைகள்
2. குருத்துவத்திற்குப் பின் நிகழ்ந்த புதுமைகள்
3. அவரின் இறப்புக்குப் பின் நிகழ்ந்த புதுமைகள்

எனப் பிரித்துக் கூறியதுடன் தியானங்களைக் கவிதை நயத்துடன் எடுத்தியம்பி இருப்பது மிகவும் சிறப்பாக அமைந்துள்ளது.

எனவே இப்புனிதர் இவ்வுலகில் வாழ்ந்த போது இறைவனில் எந்த அளவுக்கு நம்பிக்கை கொண்டு வாழ்ந்தாரோ அந்த அளவுக்கு இறைவனை மகிமைப் படுத்தியுள்ளார். ஆகவேதான் இறைவனும் இவரை சிறப்புடன் உலகமெங்கும் பக்தர்களைக் கொண்டு விளங்கும்படி இவ்வுலகில் மகிமைப்படுத்தியுள்ளார், மகிமைப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார். புனிதர் வழி மூவொரு இறைவனும் அன்னை மரியும் மகிமைப்படுத்தப்படுவார்களாக. வாழிய புனிதரின் நாமம்.

அருட்பணி. ம. டொன்பொஸ்கோ செ. தா
 அருள் ஆச்சிரமம்,
 யாழ்ப்பாணம்.

அணிந்துரை:

எளியவரின் புனிதர் அந்தோனியார்

சில நாட்களுக்கு முன் அந்தோனியார் ஆலயம் ஒன்றில் நவநாள் மறையுரைகள் ஆற்றவேண்டி நேர்ந்தது. அப்போது எனது மறையுரைகள் பற்றிக் கருத்து வெளியிட்ட ஒருவர், மறையுரைகள் நன்றாக இருந்தன. ஆனால் புனித அந்தோனியாரைப் பற்றியும் சிறிது சொன்னால் சிறப்பாக இருக்கும் என்று குறிப்பிட்டார். தமது ஆலயத்தின் பாதுகாவலரைப் பற்றி அறிவது எல்லோருக்கும் விருப்பமானது தான். அந்த வகையில் எமது மறைமாவட்டத்தில் பல்வேறு பங்குகளிலும் அந்தோனியார் ஆலயங்கள் காணப்படும் நிலையில் புனித அந்தோனியார் வரலாற்றுச் சுருக்கத்தையும், புனிதர் ஆற்றிய புதுமைகளையும் ஒரு நூலாகத் தொகுத்து வெளியிட ஆசிரியர் திரு. சு. அடைக்கலம் அவர்கள் முன்வந்திருப்பது பாராட்டப்படவேண்டிய ஒரு விடயமே.

கோடி அற்புதர் என்று அழைக்கப்பட்டும் புனிதர் அந்தோனியார் அவர் ஆற்றிய புதுமைகளை ஒரு சேரப் படித்துப் பார்க்கும் போது ஏழைகள் மட்டில் அவர் கொண்டிருக்கும் அன்பும், செல்வந்தர் மட்டில் அவர் வெளிப்படுத்திய அறச்சினமும் எனது மனதை ஆழமாகத் தொட்டது. ஒரு தடவை புனித அந்தோனியார் சென்றிருந்த வீடோன்றின் ஏழைப் பெண் தனது அயல் வீட்டில் வாங்கியிருந்த பாத்திரத்தைத் தவறுதலாக உடைத்துவிட்டாள். கடன்பட்ட பொருளைத் திருப்பிக்கொடுக்க முடியாத அவளது கையறு நிலையைக் கண்ட அந்தோனியார், உடைந்த அந்தப் பாத்திரத்தை ஓட்டச் செய்து அவருக்கு வழங்கினார். இவ்வாறு இறைவனின் சிறிய, எளிய மனிதர்களின் சின்னச் சின்னத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்கின்ற அவருடைய இரங்கும் மனம் உண்ணதமானது. இவ்வாறு அவர் ஏழைகள் எளியவர் மீது கொண்டிருந்த அன்பு, இல்லாது ஏழைகள் ஏழைகளாக இருக்கக் காரணமாயிருக்கும் அந்த செல்வர்கள் மட்டில் அறச்சினமாகத் திரும்புகின்றது. இறந்துபோன செல்வந்தனின் இதயம் அவனது பணப்பெட்டியில் கிடப்பதை அவர் நிருபிப்பதும்; வாட்டப்பட்ட கோழியிறைச்சியிலிருந்து இரத்தத்தைப் பிழிந்து காட்டிச் செல்வந்தர்களின் சுரண்டலை அம்பலப்படுத்தி அவர்களை மனமாற்றத்துக்கு அழைப்பதும் இதைத் தெளிவாகக் காட்டி நிற்கின்றது.

புனிதர் அந்தோனியார் விழாக்களிலே மறையுரையாற்றும் பல குருக்கள் அவரது செப, தப, வலிமையையும், பேச்சாற்றலையும் வெளிப்படுத்துகிற அளவிற்கு அவருடைய இதயத்தில் துடித்துக்கொண்டிருந்த சமூக நீதி உணர்வை வெளிப்படுத்துவதில்லை என்ற ஆதங்கம் இந்தப் பின்னணியில் மனதில் எழுகிறது.

எனவே ஆசிரியர் திரு. சு. அடைக்கலம் அவர்களது இந்த முயற்சி புனிதரின் பரிந்துரைப் பரிமாணங்களையும் வெளிப்படுத்திப் புனிதர் அந்தோனியார் பக்தர்களுக்கும், மறையுரை யாளர்களுக்கும் பேருதவியாய் அமையும் என்பது எனது நம்பிக்கை

அருட்பணி. ம.வி.கி. இரவிச்சந்திரன்
பங்குத்தந்தை, யா / நாவாந்துறை.

04.06.2008

ஆசியர

புனித அந்தோனியாரின் வாழ்க்கை வரலாறு, புதுமைகள் அடங்கிய நூல் ஒன்றை திரு. ச. அடைக்கலம் அவர்கள் வெளியிடுவதை இட்டு நான் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். புனித அந்தோனியாரைப் பற்றி பல நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. ஆயினும் இந் நூல் ஒரு வெறும் வரலாறாக மட்டுமல்ல மாறாக பலரையும் செபிக்க, தியானிக்க வழிகாட்டும் ஒரு நூலாக விளங்குவது தனிச்சிறப்பானது. எனவே இப்பெரும் முயற்சியில் வெற்றி கண்டுள்ள ஆசிரியரைப் பாராட்டி வாழ்த்துவது நம் தலையாய் கடமையாகும். ஆசிரியர் இந்நாலை எழுதுவதற்கு பல ஆதாரங்களை தேடி, ஆய்வு செய்து இந்நாலைப் படைத்திருப்பது போற்றுதற்குரியது.

புனித அந்தோனியார் பல கோடி பக்தர்களைக் கவர்ந்து இழுக்கும் ஒருவராக திகழ்கின்றார். பல சமய மக்களும் இப் புனிதரில் நம்பிக்கை கொண்டு விளங்குவது நாம் அறிந்த உண்மையாகும். எனவே இப் புனிதரில் பலரும் பக்தி கொண்டு இருப்பதோடு இப்புனிதரின் வாழ்வை ஒரு வழி காட்டலாகக் கொண்டு இருப்பது முக்கியமானதாகும். தனிப்பட்ட தேவைகளுக்காக மட்டும் புனிதரை நாம் நாடி செல்லாது அவரின் நற்போதனைகளையும், நல்வாழ்வையும் பின்பற்ற முயற்சிப்பது மேலானது.

இந்த வகையில் இந்நால் பெரிதும் பயன் அளிக்கும் என்பது எனது ஆழமான நம்பிக்கை. எனவே ஆசிரியரின் இப்பெரும் முயற்சியை மெச்சுவதோடு அவர் மென்மேலும் ஒரு சிறந்த எழுத்தாளனாகத் திகழ எனது ஆசியைக் கூறிந்திருக்கின்றேன்.

அருட்பணி ஜே. நீக்கிலஸ்
யாழ்ப்பாணம்.

09.06.08.

என் னுரை

“பரிசுத்த கத்தோலிக்கத் திருச்சபையையும், புனிதர்களின் சமூக உறவையும் விசுவாசிக்கிறேன்”.

இ.து ஆதித் திருச்சபையில் தூய ஆவியானவரின் வழிநடத்தலுடன், அன்னை மரியாளின் பிரசன்னத்தில் திருத்தாதர்களால் அன்று ஏற்படுத்தப்பட்டு, இன்றும் நமது கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் அனைத்து மக்களாலும் கடைப்பிடிக் கப்பட்டுவரும் விசுவாச சத்தியத்தின் ஒன்பதாவது விசுவாச அறிக்கையாக விளங்குகின்றது. இ.து திருத்தாதரான புனிதர் மத்தியாஸ் என்பவரால் தூய ஆவியானவரின் வழிநடத்தலில் அனைத்துத் திருத்தாதர் மத்தியிலும் அறிக்கையிடப்பட்டது.

இதன் அடிப்படையில் புனிதர்கள் என்பார் யார்? அவர்களுக்கும் எமக்கும் உள்ள சமூக உறவு எவ்வகையானது? நாம் ஏன் அவர்களை வணங்கவேண்டும் என்பது பற்றிச் சிறிது ஆய்வுசெய்வது பொருத்தமானதாகும்.

1. திருப்பாடல் 145:10-12ல் “ஆண்டவரே! நீர் உருவாக்கிய யாவும் நன்றி செலுத்தும். உம்முடைய அன்பர்கள் உம்மைப் போற்றுவார்கள். அவர்கள் உமது அரசின் மாட்சியை அறிவிப்பார்கள். உமது வல்லமையைப்பற்றிப் பேசுவார்கள். மாணிடர்க்கு உமது வல்லமைச் செயல்களையும் உமது அரசுக்குரிய மாட்சியின் பேரோளியையும் புலப்படுத்துவார்கள்” என்றும்;

2. எபே. 4:11-12ல் “அவரே சிலரைத் திருத்தாதராகவும், சிலரை நற்செய்தியாளராகவும் ஏற்படுத்தினார். திருத்தொண்டாற்ற இறைமக்களை ஆயத்தப் படுத்தவும், கிறிஸ்துவின் உடலைக் கட்டி எழுப்பும் இவர்களை அவர் ஏற்படுத்தினார்” என்றும்;

3. தானி. 7:18ல் “உன்னதரின் புனிதர்கள் அரசுரிமை பெறுவர்; அந்த அரசுரிமையை என்றும் ஊழ்ஊழிக் காலமும் கொண்டிருப்பர்” என்றும்;

4. இச. 33:3ல் “உன்மையாகவே மக்களினங்களின் அன்பர் அவர்; அவர்தம் புனிதர்கள் அவர் கையில் உள்ளனர் அவர்கள் அவரது பாதங்களில் அமர்வர்; அனைவரும் அவரது கூற்றுகளை ஏற்றும் கொள்வர்” என்றும்;

5. திவெ. 1:6ல் “ஆட்சி உரிமை பெற்றவர்களாக, அதாவது நம் கடவுளும் தந்தையுமானவாருக்கு ஊழியம் புரியும் குருக்களாக நம்மை ஏற்படுத்தினார். இவருக்கே மாட்சியும், ஆற்றலும் என்றென்றும் உரியன. ஆமென்.” என்றும்;

6. மேலும் திவெ. 7:13-14ல் “மூப்பர்களுள் ஒருவர், வெண்மையான தொங்கலாடை அணிந்துள்ள இவர்கள் யார்? எங்கிருந்து வந்தவர்கள்? தெரியுமா”? என்று என்னை வினவினார். நான் அவரிடம், “என் தலைவரே! அது உமக்குத்தான் தெரியும்,” என்றேன். அதற்கு அவர் என்னிடம் கூறியது; “இவர்கள் கொடிய

வேதனையிலிந்து மீண்டவர்கள்; தங்களின் தொங்கலாடைகளை ஆட்டுக் குட்டியின் இரத்தத்தில் துவைத்து வெண்மையாக்கிக் கொண்டவர்கள்” என்றும் கூறப்பட்டுள்ளன.

மேற் கூறப்பட்டுள்ள இறைவாக்கினரின் முன் மொழிவுகள் மூலம் நாம் அறிவது யாது? கத்தோலிக்கத் திருச்சபையில் ஆசாரத்துக்குரியவர்களாகக் கொண்டுள்ள ஒவ்வொருவரும் இறைவனின் சந்நிதியில் அவரை மாட்சிப்படுத்துவார் என்றும், அதனால் அவர்களும் மகிமையடைகின்றனர் என்றும் அறிகின்றோம். எனவேதான் கத்தோலிக்கத் திருச்சபையால் புனிதர்களாகப் பிரகடனம் செய்யப்பட்டு, வணக்குக்கு உரியவர்களாக எமக்கு அறிமுகஞ் செய்யப்பட்டுள்ளவர்களே எமக்காகவும் இறைவனின் சந்நிதியில் பரிந்துரை செய்பவர்களாக விளங்குகின்றனர்.

மேற் கூறப்பட்ட ஆய்வுகளின் அடிப்படையை முன்வைத்தே அனைத்துப் புனிதர்களின் சமூகத்திலிருந்தும் எனது தெரிவாகப் “பதுவைப் புனிதர் அந்தோனியாஸ்ரப்பற்றிய” வரலாற்றுச் சுருக்கத்தையும்! அவர் மூலம் இறைவன் மக்களுக்கு ஆற்றிய விசேஷ அற்புதங்கள், அருங் செயல்கள், ஆண்மீக வழிகாட்டல்கள், அறிவுரைகளையும் பணிவு வாழ்வு பற்றிய செய்திகளையும் என்னால் முடிந்தவரையில் தொகுத்து அளித்துள்ளேன். மேலும், கவிதைவடிவில் தியானங்களும் வழங்கப் பட்டுள்ளன. இறையருள் பெறப் புனிதர் வழிகாட்டுவாராக.

பணிகள் பலமத்தியிலும் புனிதர் அந்தோனியாரின் பெயரில் எழுதிய எனது புத்தக வெளியீட்டுக்குரிய அனுமதியை வழங்கிய யாழ். ஆயர். மேதகு தோமஸ் சவுந்தரநாயகம் அவர்களுக்கு எனது நன்றிகள்.

ஆசியுரை வழங்கிய அன்புக்குரிய முன்னைநாள் யாழ். மறை மாவட்ட முதல்வர் அருட்திரு. நீக்கிலஸ் அடிகளாருக்கு எனது நன்றிகள்.

முன்னுரை வழங்கிய அருட்பணி. ம. டொண்பொஸ்கோ அடிகளார் செ. தா. ச. யாழ். அருள் ஆச்சிரமம் அவர்களுக்கு எனது நன்றிகள்.

யாழ். நாவாந்துரைப் பங்குத் தந்தை அருட்பணி ம. வி. கி. இரவிச்சந்திரன் அடிகளார் எனது புத்தகத்தின் கண் அறிந்த விடயதானத்திற்கு ஏற்ப அளித்த அணிந்துரையின் பால் அவருக்கு எனது நன்றிகள்.

புத்தகத்தை வெளியிடுவதற்கு ஊக்கமும், ஆக்கமும் தந்து வேண்டியபோது ஆலோசனையும் வழங்கிய அருட்பணி T. J. கிருபாகரன் அடிகளார், அதிபர் புனித மாட்டின் குருடம் அவர்களுக்கு எனது நன்றிகள்.

பெரும் சிரமங்களனின் மத்தியிலும் சிறப்பாக அச்சேற்றுவதில் பெருமுயற்சி செய்து தங்களாலான வரை குறுகிய காலத்தில் அச்சேற்ற உதவிய ஜோய் அச்சக உரிமையாளர் திரு. S. J. அன்றனி அவர்களுக்கும் அவரது ஊழியர்களுக்கும் எனது பாராட்டுக்களுடன் இணைந்த நன்றிகள்.

ச. அடைக்கலம்
ஆசிரியர்
(தமிழ்முதன்)

பிற நால்கள்

01. பதுவைப் புனிதர் அந்தோனியாருடைய வரலாற்றுச் சுருக்கம், செபங்கள், அற்புதங்கள்.
 02. அவருடைய பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள வாழ்க்கைக் குறிப்புகள் சில.
 03. சிறு பராயத்தின்போது அவர் வழி இறைவன் செய்த சில அற்புதங்கள்.
 04. குருத்துவத் திருநிலைப்படுத்தலின் பின்னர் நிகழ்ந்த புதுமைகள் சில.
 05. அவர் பரமபதம் அடைந்த பின்னர் நிகழ்ந்த புதுமைகள் சில.
 06. மக்கள் மட்டில் அவர் கொண்டிருந்த ஆண்மீக தாகம்.
 07. திருமறைக்கு விரோதமான தப்பறைகளை மேற்கொண்டமை.
- இவை யாவும் பின்வரும் மூல நால்களிலிருந்து எடுத்துத் தொகுக்கப் பட்டவை என்பதைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

பயன்படுத்தப்பட்ட மூல நால்கள்:-

01. Life of St. Anthony of Padua in Tamil.
By M. P. Kulandaiswamy Pillay
Imprimatur J. Aelen - Archiepiscopus,
Madras Patanus; Madras, 11th December - 1925.
02. St. Anthony of Padua
A Biography and Biblical Devotions in
Honour of St. Anthony
By Fr. Paschal Fernando, OFM
Sd / Bishop Emeritus of Bellary
Sd / Sidney J. Mascarenhas, OFM.
(Minister Provincial)
4th Editon 2002.
03. புனித அந்தோனியார் வரலாறும் செபங்களும்
அருள் திரு. அ. பீட்டர் அபீர்,
ஏப்ரல் 2003.
Imprimatur S. Edward Francis
Bishop of Sivagangai.
04. பதுவைப் புனிதர் அந்தோனியார்
ம. பி. சேவியர், M.A., M.Ed.,
நாஞ்சில் பதிப்பகம், நாகர் கோவில்.

இங்ஙனம் உண்மையுள்ள,
க. அடைக்கலம்
(ஆக்கியோன்)

உள்ளடக்கம்

பக்கம்

01. இறை ஆசீர் வேண்டுதல்	01
02. புனிதரின் வழி இறை ஆசீர் கேட்டல்	01
03. பதுவைப் புனிதர் அந்தோனியார் வரலாற்றுச் சுருக்கம்	02
04. குருவாகத் திருநிலைப்படுத்தப்படல்	07
05. பணிவுடன் ஏற்றார் தண்டனையை	08
06. தாழ்ச்சி மிக்க அந்தோனியார் மாட்சியுற இறைவன் அருள்கூர்ந்தார்	10
07. புனிதரின் வரலாற்றின் சில பிரதான நிகழ்வுகள்	11

சிறு பராயத்தில் நிகழ்ந்த அற்புதங்கள் சில

01. சிலுவை அடையாளம் வரைந்தார், சாத்தான் அகன்றான்	18
02. நடுப்புசை வேணள ஏன் சிரித்தாய்?	19
03. சிட்டுக்களைச் சிறை வைத்தார்	20
04. சிறுமியின் துயர் போக்கினார்	21
05. நல்ல இதயங்களைத் தேடும் சிறுவன்	22
06. பிளந்தது ஆலயச் சுவர், கண்டு களித்தார் நற்கருணை ஆண்டவரை	24
07. மேலாடை பேர்த்தார் சாத்தான் அகன்றான்	25
08. தோணியானது மேலாடை, கடந்தார் கடல்தனை அடைந்தார் மடந்தன்னை	26
09. பரமனை வேண்டிப் பசி தீர்த்தார்	27
10. விதித்த கட்டளையை மதித்துச் செயற்பட்டார்	27
11. உப்பு நீரை நன்னீராக்கினார்	29
12. இன்றும் பலன் கொடுக்கும் தோடை மரம்	29
13. என் அருமைச் சகோதர மச்சங்களே! என விழித்து..	31
14. கடவுளைக் காண்பித்த கழுதை	32
15. இளவரசன் செய்த பலாத்கார மத மாற்றத்தைத் தடுத்தார்	34
16. அசினி சீமாட்டிக்குக் கிடைத்த குழந்தை	36
17. மழைவெள்ளத்தில் நனையாத மக்கள் வெள்ளம்	37
18. முன்மொழிந்தார் அலகைசெய் குட்சியை	38
19. மழையில் நனையாது காய்கறிசேகரித்த ஊழியன்	39
20. மீண்டும் கிடைக்கப்பெற்ற கையெழுத்துபிரதி	40
21. மனம்மாறிய செல்வந்தன், வேதசாட்சியானன்	41
22. தொட்டிலில் இறந்தகுழந்தை உயிர்பெற்றது	42
23. கொதிநீரில் விளையாடியகுழந்தை	43
24. முன்மொழியப்பட்ட தீர்க்கதறிசனம் நிறைவூற்றது	44
25. இறைவேண்டுதலால் உண்டான அற்புதநீருற்று	45
26. மறையுறைகேட்டு மனமாற்றம் பெற்றனர்	46

27. மன்னிப்புவேண்டினான் உயிர்ப்பிச்சைபெற்றான்	47
28. உடைந்தகூசாவைச் சீரமைத்தார்	48
29. அவர் ஒரு மொழியில் உரைத்தார், மக்கள் பன்மொழியில் விளங்கிக்கொண்டனர்	50
30. காட்சியிற் கண்ட, அன்னைமரியின் விண்ணகவாழ்வு	51
31. அந்தோனியாரின் அரவணைப்பில் குழந்தை இயேசு	52
32. துண்டித்த பாதத்தை இணைத்தார் தூயவர்	55
33. உன் செல்வம் எங்கிருக்கிறதோ, அங்கே உன் இதயமும் இருக்கிறது	56
34. ஊனமுற்ற சிறுமியைக் குணப்படுத்தினார்	61
35. உள்ளத்தில் தூய்மை காகிதத்தில் மிளிர்ந்தது	62
36. நீ யார் குழந்தை? உன் தந்தை யார்?	60
37. கணவனின் மனமாற்றம்	61
38. வெட்டிய முடியை வளர்ச்செய்தவர்	62
39. கிழிந்த ஆடையைச் சீர்செய்தார்	63
40. ஒரேநேரத்தில் இரு இடங்களிற் பிரசன்னம்	64
41. தந்தை குற்றமற்றவர் என்பதை நிரூபித்தவர்	65
42. நஞ்சகலந்த உணவென்று அறிந்தும் உண்டவர்	67
43. சுத்த உணவாக மாறிய புலால் உணவு	69
44. திருந்திய திருடாகள்	69
45. துறவியரின் துயர் துடைத்தவர்	71
46. பணிவுடன் மெளனித்த தவணைகள்	72
47. மூன்றாம் நாளில் உயிர் பெற்ற மகன்	73
48. இயேசு நசரேன் யூதர்களின் இராசா	74
49. மரித்த வாலிபனின் உயிர்ப்பு	76
50. காட்சியிற் கண்ட குவஸ்டர் சகோதரரின் ஆத்துமம்	77
51. சேவற் போசனத்திற் சொட்டிய இரத்தம்	79
52. மோக பாவச் சோதனையில் நின்றும் மீட்டார்	80
53. இளைய சந்நியாசியின் மனமாற்றம்	81
54. குகையிற் தோன்றிய அற்புதநீருற்று	82
55. மழையில் நனையாது பணிசெய்தாள் பணிப்பெண்	83
56. இளம்பிள்ளைவாதம் குணமான குழந்தை	84
57. காய்ச்சலைக் குணப்படுத்தும் சக்தியுள்ளாநீர்	85
58. வெற்றிதரும் சிலுவை அடையாளம்	86
59. உடன் பதில்கிடைத்த கடிதம்	87
60. காட்சியிற் கண்ட நன்பன் லூக்காஸ்	88
61. அரசு இயற்றிய கடன் நிவாரணச் சட்டம்	89
62. காட்சியிற் கூறிய பிரியாவிடை	90
63. உறக்கத்தில் கிடைத்த அற்புதச்சீட்டு	91

64. “ஓ மகிமை பொருந்திய ஆண்டவளே!” எனப் பாடிக்கொண்டே விண்ணோக்கினார்	...	95
55. புனிதரின் பட்டமளிப்பு விழா	...	96
65. பட்டமளிப்பு விழாவில் தாமாகவே ஒலித்த மணிகள்	...	98
66. “டோனா மரியா” அருட்சகோதரிக்குத் தரிசனை	...	100
67. “அழிவுக்கே உட்படாத புனிதரின் நா”	...	101
68. புனிதரை வேண்டினாள் குழந்தை கிடைத்தது	...	102
69. கப்பற் படையினரைக் காப்பாற்றிய கடதாசித் துண்டு	...	102
70. சூருபத்தின் கரத்தில், கழுத்தின் பதில்	...	103
71. “சிறுவனை ஏந்திக்காப்பாற்றிய சந்நியாசி”	...	106
72. லிஸ்பன் நகரின் அழிவு	...	108
73. கடலில் மூழ்கி இறந்த தங்கையின் குழந்தை	...	109
74. உயிர்பெற்றாள் சிறுமி யுரேலியா!	...	111
75. குழந்தை “தோமாசனா” வின் உயிர்ப்பு	...	112
76. அபகீர்த்தி முயற்சியில் அவ விகவாச வாலிபர்	...	113
77. இழந்த திறப்புக் கிடைக்கப்பெற்ற விதவை	...	115
78. தொழிலகம் நடத்திய ஏழைப் பெண்	...	116
79. எறும்பு இழுத்துவந்த செபமாலை மணி	...	118
80. புனிதரின் சூருபத்திற் தழுவிவந்த வாளி	...	119
81. நிந்தித்துப்பேசிய படைவீரன் கற்றுக்கொண்டபாடம்	மனமாற்றம்	119
82. திக்கற்றவருக்குத் திசைகாட்டியானார்	...	121
83. போர்ஜஸ் பட்டணத்திற்கூடிய தேசீயமாநாடு	...	123

இறை ஆசீர் வேண்டுதல்

ஆதியும் அந்தமும் ஆனவனே!
 ஆண்டவன் இயேசுவைத் தந்தவனே!
 வேண்டுகின்றோம் உந்தன் அருளினையே!
 அருளன் அந்தோனி காதை தொகுக்கவே!

தந்தை, மைந்தன், தூயஅவியின்
 உத்தாரத்திற் தாள் பணிந்தே!
 கன்னியின் உதரத்தில்
 கரு வுருத் தாங்கியே!
 கொடியவர் கரத்தினால்
 கொடுந் துயர் அடைந்தே!
 குருசினிற் தொங்கி,
 மனிதம் மீட்டே!
 மனு மகன் உயிர்த்தார்,
 மண்ணவர், விண்ணவர்
 அனைத் துலகோருமே!
 மண்டி யிட் டென்றுமே!
 மாண்புடன் துதிப்போம்!
 துதிப்போம்! துதிப்போம்!
 என் றென்றும் துதிப்போம்!
 எங் கெங்கும் துதிப்போம்!
 துதிப்போம்! துதிப்போம்!
 அனைவரும் துதிப்போம்!
 இணைந்துமே துதிப்போம்!
 ஆமென்! ஆமென்!

புனிதரின் வழி இறை ஆசீர் கேட்டல்.

பதுவைப் புனிதரே! அந்தோனியாரே!
 புதுமைகள் பல் கோடி புரிந்திடும் அற்புதரே!
 புத் தொளி வீசப் பாலகன் இயேசுவை அனைத்தவரே!
 புத்தகம் மீதே பாலனைத் தாங்கியவரே!
 இத்தரை தன்னிலே நித்தியம் கண்டவரே!

முத்தியில் எமக் கொரு சத்தியன் ஆனவரே!
 புத்தக வடி வதில் உந்தன் புதுமைகள் தொகுத்திட,
 அற்ப அறி வுளோன் வந்தேன் உந்தன் பத மதே!
 தற்பரன் அசீர்க்காய் அண்டி வந்தேனே!
 இறை யவன் சித்தத்தைத் தாங்கிடும் ஆற்றல் தனையே!
 மரி யன்னை வழி நின்றும் எனக்காக வேண்டுமே! ஆமென்.

பதுவைப் புனித ரவர் புதுமை மாலை தனை
 அகவை எழுபத்து மூன்றில் அணியணியாய்த் தொகுத் தளித்தேன்.
 குறைகள் களைந்திடவும், குற்றம் பொறுத்திடவும்
 அறிஞர் அவை தனையே அன்பாய் வேண்டுகின்றேன்.
 கற்ற கதைகளையும், கேட்ட புதுமை யையும்
 குற்ற மறத் தொகுத்திடவே அனைத்தும் படைத்திட்ட
 அற்புத சொநுபியின் பொற் பதம் அமர்ந்தே!
 என்றும் அவர் நற்பணி யாற்றிடுவேன். ஆமென்.

பதுவைப் புனிதர் அந்தோனியார் வரலாற்றுச் சுருக்கம்

போர்த்துக்கல் தேசத்தின் தலை நகராய் விளங்கியது ‘லிஸ்பன் நகர்’. அந் நகர் ஒரு சிறந்த துறைமுகத்தை உடையதாக விளங்கியது. இது வரலாற்று உண்மை. வாஸ்கோடகாமா இந்தியாவை அடைவதற்குத் தன் கடற் பயணத்தை லிஸ்பன் நகர்த் துறைமுகத்திலிருந்தே ஆரம்பித்தான். மேலும் புனிதர் சவேரியார் இறைபணி செய்வதற்குத் தன் இந்தியப் பயணத்தை மேற்கொண்டதும் இத் துறைமுகத்திலிருந்தே வரலாற்றில் உள்ளபாடம்.

போர்த்துக்கல் நாட்டை 1139ல் அல்போன்சோ என்னும் மன்னன் ஆண்டுவந்தான். அவன், தன் ஆட்சியைத் திருச்சபையின் - பாப்பரசரின் - பாதுகாப்பில் ஒப்படைத்திருந்தான். எனவே, பாப்பரசர் 3ம் அலெக்சாந்தர் 1179ல் அவனுடைய ஆட்சியை ஆதரித்து ஏற்றுக் கொண்டார். இதன் பிரதி பலனாக அங்கே இறை பணியைத் தொடர்வதற்குச் சாதகமாகப் பல துறவற் மடங்கள் அமைக்கப்பட்டன.

அல்போன்சோ மன்னன் பின்னர் ஆட்சிக்கு வந்தவனான முதலாம் சாங்கோ மன்னன் திருச்சபையோடு முரண்பட்டுக் கொண்டான். இதன் விளைவாக 1208ல் பாப்பரசர் 3ஆம் இனசன்ற் என்பவரின் தண்டனைக்கே ஆளானான். மேலும் அவ் வரசன், லிஸ்பன் நகரில் தலைநகராய்

அமைந்திருந்த போரத்துக்கல் தேசத்தின் இருப்பிடத்தைக் கோயிம்பரா என்னும் நகரில் மாற்றி அமைத்தான். அங்கு தன் நிர்வாகத்தைச் செய்தான்.

விஸ்பன் நகரின் மேற்குத் திசைப்பக்கம் மாட்டென், மரிய தெரேசா தம்பதியினர் வாழ்ந்து வந்த மாளிகை அமைந்திருந்தது. அரசு - திருச்சபை - என்பவைக்கு இடையே குழப்பம் இடம்பெற்றுக் கொண்டிருந்த இக்காலத்திலே, 1195ஆம் வருடம் ஒகஸ்ற் மாதம் 15ஆம் திகதி, அன்னை மரியின் விண்ணேற்புத் தினமான அன்று அகிலம் தன்னைக் கார்மேகங்கள் குழந்திருந்தவேளை, மாட்டென் தம்பதியினருக்கு அழகிய ஒர் ஆண் குழந்தை பிறந்தான். அரசு கோத்திரத்தைச் சார்ந்த அக்குடும்பத்தினர், மேலான சிறந்த கத்தோலிக்க விகவாசிகளாகவும், செல்வத்திலும், செல்வாக்கிலும் சிறப்புடனும் விளங்கினர்.

அக் கால வழக்கப்படி குழந்தைக்கு எட்டாவது நாளில் திருமுழுக்கு அருட்சாதனம் வழங்கப்பட்டது. அந் நகரிலுள்ள புனித பத்திரியார்க்கால் பேராலயத்துக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்ட குழந்தை, ஆலயத்தினுள் அமைந்திருந்த அன்னை மரியாயின் திருப்பீட்தில் வைக்கப்பட்டு அன்னையின் சமூகத்தில் ஆண்டவருக்கு நன்றி கூறி ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டது. அதன் பின்னர் திருமுழுக்குத் தொட்டியில் திருமுழுக்கு நீராட்டல் செய்யப்பட்டது. “பேர்டினன்ட்” என்னும் பெயரைத் திருமுழுக்கின் மூலம் குழந்தைக்குச் சூட்டினர். இறைவனின் பிள்ளையாகிய பேர்டினன்ட் ஞானத்திலும், ஒழுக்கத்திலும் தூய தொரு குழந்தையாகப் பெற்றோரால் வளர்க்கப்பட்டு வந்தான். சிறுவனும், பெற்றோரின் நல்ல பராமரிப்புடன் தூய வாழ்வை வாழவும், அதன் படி வளரவும் ஆரம்பித்தான்.

சிறு வயது முதலே பேர்டினன்ட் ஏழைகள் மீது பரிவும், பாசமும் கொண்டவனாக விளங்கினான். ஏழைகளுக்கு உதவிபுரியும் பண்புடையவனாகவும் பெற்றோரால் வழி நடத்தப்பட்டான். மேலும், தினமும் திருப்பலிக்குச் செல்வதிலும், தாய் மரியை வேண்டிச் செபிப்பதிலும் தவறாது ஒழுகி வந்தான். “உலகின் மீதும் அதில் உள்ளவை மீதும் அன்பு செலுத்தாதீர்கள். அவ்வாறு அன்பு செலுத்து வோரிடம் தந்தையின்பால் அன்பு இராது.” (1யோவான் 2:15) என்னும் உன்னத குறிக்கோளை உணர்ந்த பெற்றோர், தமது மகன் இந்த உன்னத வாக்கை உணரும்படி வளர்த்தனர்.

குழந்தை பேர்டினன்டின், அவன் தாய், மரிய தெரேசா தாலாட்டூப் பாடும்போதும் கூட அன்னை மரியாவைப் புகழ்ந்து பாடுவதாக வரலாறு கூறுகின்றது. இவ்வாறாகத் தாயின் இனிய தாலாட்டூக்கேட்டு வளர்ந்த குழந்தை பேட்டினன்ட், தான் இறக்கும் நேரத்திலும் கூட அப்பாடலைப் பாடினார். என்பதும் வரலாற்றில் பதியப்பட்டுள்ளது. அவன் அடிக்கடி ஆலயம் சென்று திவ்விய நற்கருணை நாதரை ஆராதிப்பதைக் கண்ட மக்கள் சிறுவனைச் சின்னைச் சம்மனசை என்று பாசத்துடனும், செல்லமாகவும் அழைத்து வந்தனர். “புனிதர்கள் பிறப்பதில்லை, உருவாக்கப்படு கின்றனர்.” என்னும் கூற்றுச் சிறுவனான பேர்டினன்டை வளர்த்து வழிநடத்தி உருவாக்கிய பெற்றோரைச் சார்ந்ததாகவே அமையும்.

அக்காலத்தில் ஆயர் சாகர் ஆண்டகை லிஸ்பன் நகர்ப் பேராலயத்தில் நடாத்திய பாடசாலையில் சிறுவன் பேர்டினன்ட் சேர்க்கப்பட்டான். அங்கு இறைப்பற்று உடையவனாக வளர்ந்த சிறுவன், உலகியற் கல்வி, லத்தீன் மொழி, மறைக்கல்வி என்பவற்றைக் கற்றான். கல்வியிற் சிறந்து விளங்கிய சிறுவன், பாடசாலையின் அண்மையில் அமைந்திருந்த மாதாவின் ஆலயத்தினைத் தரிசிப்பதற்கும் தவறுவதில்லை. எனவே மரியன்னையின் பக்தனாகவும் வளர்ந்தான். தினந்தோறும் திருப்பலியிற் பங்குபற்றுவதும், அருட்தந்தையருக்குத் திருப்பலியில் உதவி புரிவதும் சிறுவனின் பணியாய் விளங்கியது, திருப்பலி முடிவில் சிறிது நேரம் தனிமையில் திவ்விய நற்கருணை நாதர் பிரசன்னத்தில் செபிக்கவும் ஒரு போதும் தவறுவதில்லை. இவ்விதமாகச் சிறுவன் பேர்டினன்ட் தன் சிறுவயது முதலே பல அற்புதங்களைச் செய்வதற்கும் இறைவன் கருணை கூர்ந்தார்.

பேடினன்ட் தன் சிறுவயதில், 15 வயது நிரம்புவதற்கு முன்னர் செய்த அற்புதங்களிற் கிடைத்த சிலவற்றை நாம் தருகின்றோம்.

1. சலவைக் கல்லில் சிலுவை வரைந்து சாத்தானை விரட்டியது.
2. நடுப் பூசையின் போது பீடத்திற் கண்ட காட்சி.
3. சிட்டுக்களைச் சிறைப்படுத்தியது.
4. உடைந்த குடத்தை மீள உருவாக்கியது.
5. பிச்சைக்கு வந்த சிறுவனின் தேவை.

மேலும் பேர்டினன்ட் தன் 15ஆவது வயதின் பின்னர் செய்த பல கோடி அற்புதங்களிற் சிலவற்றையும் தொகுத்தளிக்கின்றோம். சிறுவன் பேர்டினன்ட் தன் சிறுவயது முதலே இறை நம்பிக்கையுடனும், விசுவாசத்துடனும் செபிக்கும் பண்புடனும் விளங்கினான். அவனுடைய உறுதியான வாழ்வு முறை சிறு பராயம் முதல் அந்திய காலம் வரையும் அவனிடம் நிலைத்திருந்தது. அதனாலேயே அவன் என்னிக்கையற்ற அற்புதங்களைச் செய்து இறைவனுக்குப் புகழ்ச்சியும், தேவை ஏற்படும் வேளையில் மக்களுக்கு வாழ்வையும், வேண்டிய வளங்களையும் இறைவனிடம் பெற்று வழங்கினார்.

வயது 15ஐ அடைந்தான் பேர்டினன்ட், உலகில் உள்ள ஏனைய இளைஞர் போன்று தன் இளமை, இளமைக்கால ஆற்றல்கள் என்பது பற்றிய எதிர்க்கால வாழ்வு எப்படி அமைய வேண்டும் என்னும் கற்பனை உலகினிற் பிரவேசிக்கலானான். அங்ஙனம் தான் ஒரு சிறந்த புலவனாகவோ, பாடகனாகவோ வரவேண்டும் என்னும் என்னம் அவனை ஆட்கொண்டது. ஆனால் அவன் மட்டில் இறைவனுடைய திட்டம் வேறாகவே அமைந்திருந்தது.

அக்காலத்தில் சாங்கோ மன்னன் தன் நாட்டில் உள்ள இளைஞர்களைப் படையிற் சேர்ப்பதற்காக அவர்களுக்குப் பணம், பட்டம், பதவி, உல்லாச வாழ்வு முதலிய வசதிகள் பலவற்றை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தான். அநேக இளைஞர் அரசனின் மாய வலையிற் சிக்குண்டனர். அவர்கள் இறையச்சம் அற்றவர்களாய், ஒழுக்கத்தையும் இழந்து ஊதாரிகளாகும் நிலைக்கு உள்ளானார்கள். ஆனால் சிறுவன் பேர்டினன்ட் மட்டில் இறைவன் கொண்டிருந்த திட்டமோ வேறு, அதாவது மற்றைய இளைஞர் சமூகத்துக்கு ஒளி விளக்காகவும், வழிகாட்டியாகவும் உருவாக்கப்பட வேண்டும் மென்பதே. இத்தகைய அழைப்புக்கே நல்ல இதயங்களைத் தேடிவந்த பிச்சைக்காரனான குழந்தை இயேகவிடம், பேர்டினன்ட் தன்னையே முற்றும் முழுதுமாக அற்பணித்திருந்தமை வெளிப்படையாயிற்று.

அன்றொரு நாள் சிறுவன் “சாமுவேல்” நித்திரை செய்கையில் இறைவன், அவனிடம் பேசினார். அவனும், ஆண்டவரே! பேசும் உம் அடியான் கேட்கின்றேன் எனப் பதிலளித்தது போலவும், ஒரு செல்வந்தனான புடவை வியாபாரியின் மகன் “பிரான்சிஸ்” சாந்த தமியானோ தேவாலயத்தில் செபித்துக் கொண்டிருந்த போது இறைவன்

பேசினார். “என் பாழடைந்த ஒலையத்தைப் பிரான்சில் நீ! கட்டி யெழுப்பமாட்டாயா?” என்னும் இறைவனின் குரலொலிக்குச் செவி சாய்த்தவராய் ஆட்கொள்ளப்பட்டார். உடனேயே தந்தை தமக்கு வழங்கியிருந்த விலையுயர்ந்த உடைகளையெல்லாம் தந்தையிடமே ஒப்படைத்தார். மேலும் சாக்கினால் ஆன உடையினைத் தரித்துக் கொண்டு தரித்திர வாழ்வையே மேற்கொண்டார். இதனால் அவர் பயித்தியக்காரன் எனவும் அழைக்கப்பட்டார்.

இன்று “பிரான்சில்” வழியாக உலகமெங்கும் இறைவன் செய்துவரும் ஆன்மீக ஈடேற்றம் பற்றிய, எண்ணில் அடங்காத அற்புதங்களை அறிகின்றோம். இது போன்றே இதயம் தன்னைக் கேட்ட குழந்தை இயேசுவுக்குத் தன்னையே முற்றும் முழுதுமாகவே அற்பணித்தவனாகத் தன் அழைப்பை அன்று தானே ஏற்றுக் கொண்டமையைப் பேர்டினன்ட் தெளிந்திருக்க வில்லை. எனினும் ஆண்டவருக்காக அனைத்தையும் குப்பையெனக் கருதி ஒதுக்கித் தள்ளி வாழ்ந்த பவுலாடியாரைப்போலத் தன் பதினெந்தாவது வயதில் தனக்கு ஏற்பட்ட பலவிதமான கற்பனைச் சூறாவளியில் நின்றும் விடுபட்டவனாக அனைத்தையும் துறந்து 1210ஆம் வருடம் அகுஸ்தீனார் துறவறச் சபையிற் தஞ்சமடைந்தான் பேர்டினன்ட்.

குரு மடத்தின் வாழ்வின் ஆரம்பத்திலேயே தன் தோற்றுத்திலும் மாற்றுத்தினை ஏற்படுத்திக் கொண்டான். துறவற வாழ்வின் முதலாவது வாக்குத்தத்தின் போது தன் தலைமுடியைச் சிறிதளவு வட்டமாகவிட்டு மிகுதியை மொட்டையாக மளித்துவிட்டார். குரு மடத்து ஒழுங்கு களுக்கு அமைந்து அவற்றைக் கடைப்பிடிப்பவராயும், கல்வியிலும், செபவாழ்விலும் தம்மை முழுதும் அற்பணித்தவராயும் வாழ்ந்தார். மடத்தில் தம்மைப் பார்ப்பதற்காக வரும் தன் உறவினர், நண்பர் என்போர் அடிக்கடி வருவதை விரும்பாதவராகத் தன் மடத்து முதல்வரிடம் அனுமதி பெற்று நூறு மைல்களுக்கு அப்பால் உள்ள கோயிம்பரா பட்டனத்தில் செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்த “சாந்தாக் குரூஸ்” மடத்திற் சேர்ந்து கற்றார். அங்கு நற்செய்தியைக்கற்று இறையன்பில் வளர்ந்தார். மேலும் இறைவழிப்படியே நடந்து இல்லத்தின் துறவியரின் பேரன்பையும் பெற்றார். தமக்குக் கொடுக்கும் அனைத்துப் பணிகளையும் இன்முகத்துடன் ஏற்றுச் செய்து தம்மைச் சகல வழிகளிலும் இறைவனின் திருப்பணிக்கு உரியவராக அற்பணித்தும் வாழ்ந்தார்.

“செபம் என்பது ஆண்மாவின் ஏக்கம்.”

“செபம்தான் ஆண்மாவின் உயிர் முச்சு.”

“இது இறைவனின் பலவீனம்.”

“மனிதனின் பலம்.”

“செபிக்காதவனோ! அதை இழந்து விடுவான்.”

இந்த அரிய விடயத்தில் பேர்டினன்ட் உறுதியாக இருந்தார். இந்த உறுதி - நம்பிக்கை அவரது அந்திய காலம் வரையும் நீடித்துக் காணப்பட்டது. அவர் ஆற்றிய அற்புதங்கள் அனைத்துக்கும் செபம், தபம் இறைவிசுவாசம் என்பனவே ஆதாரமாய் அமைந்திருந்தன. புதிய மடத்தில் பொறுப்பாளரின் அறைகளைத் துப்பரவு செய்தல், பிணியாளரைப் பராமரித்தல் போன்ற எப்பணியைக் கொடுத்தாலும் அப்பணியை இன் முகத்துடன் ஏற்று நிறைவுடன் செய்து வந்தார். இவ்வாறு இறைவனின் திருப்பணிக்கெல்லாம் தன் இதயபூர்வ ஒத்துழைப்பை வழங்கி உயர் வடைந்தார்.

குருவாகத் திருநிலைப்படுத்தப்பட்டார்

1219ஆம் வருடம் தன் 24ஆவது அகவையின் போது பேர்டினன்ட் குருத்துவ அபிஷேகம் செய்யப்பட்டார். திவ்விய இயேகவைத் திருக்கரத்தில் ஏந்தும் பாக்கியம் பெற்றதைப் பெரும் பேறாகக் கருதினார். இறை பதம் பணிந்து நன்றி கூறினார்.

குருவான பேர்டினன்ட் அம் மடத்தின் வாயில் காப்பாளராகப் பணிபுரிய நியமிக்கப்பட்டார். அக்காலத்தில் பிரான்சிஸ்கன் சபைத் துறவியர் ஐவர் மொறக்கோ செல்வதற்கு ஆயத்தமாக அங்கு வந்தனர். அவர்கள் மூலம் அச்சபையைப் பற்றிக் கேட்டறிந்த பேர்டினன்ட், தானும் பிரான்சிஸ்கன் சபையிற் சேருவதற்கு விரும்பினார். எனவே தன் மடத்து அதிபர் அறியத் தன் விருப்பத்தைக் கூறினார். அதிபரின் சம்மதத்தைப் பெற்றதும், ஒலிவாராஸ் என்னும் நகரிலுள்ள பிரான்சிஸ்கன் சபை அதிபரைச் சந்தித்துத் தன் விருப்பத்தைத் தெரிவித்து அதிபர் கூறிய சபை ஒழுங்குகள், கட்டுப்பாடுகள் யாவற்றின் படியும் நடக்கச் சம்மதித்தார். அதன் படி 1220 ஆம் வருடம் செப்ரெம்பர் மாதம் 22 ஆம் தினத்தில் தன் முழுச் சம்மதத்துடன் பிரான்சிஸ்கன் சபையில் இணைந்தார். சபையின் ஒழுங்கின் பிரகாரம் பேர்டினன்ட் என்னும் பெயர் மாற்றப் பெற்று “அந்தோனி” என்னும் பெயரையும் சூடிக் கொண்டார்.

அன்று முதல் இன்றுவரை “அந்தோனி” என்பதே அவருடைய பெயராய் வழங்கி வருவதை முழு உலகமுமே நன்கு அறிந்துள்ளது உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போன்றதே.

அந்தோனியாரின் குறிக்கோள் - இலட்சியம் பிரான்சில் அசிசியாரைப் பின்பற்றி வாழ்வதும், தான் ஒரு வேதசாட்சியாக மரிக்க வேண்டும் என்பதுமாகும். இப் பேரார்வத்துடன் இறைவனிடம் ஓயாது மன்றாடி வந்தார். மொறக்கோ சென்று வேதசாட்சிகளாய் மரித்த துறவியரான பெராடு, பீற்றர், அஜித்தாஸ், அக்ஷர்சியஸ், ஓட்டோ என்னும் ஜவருடைய கல்லறைகளைத் தரிசித்து அங்கு இறை வேண்டலும் செய்தார். அதன் பயனாக 1221ல் கோடை காலத்தின் போது அந்தோனியார் மொறக்கோ சென்றடைந்தார். அவருடன் ஸ்பானிய நாட்டினரான பிலிப்னோ என்னும் சகோதரரும் துணையாளராக அனுப்பப்பட்டார். மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் பயணம் மேற்கொண்டு மொறக்கோ சென்றடைந்த போதும் அங்கு அந் தோனியார் நோய்வாய்ப்பட்டார். அதனால் அவர் மீண்டும் போர்த்துக்கல் திரும்ப வேண்டியதாயிற்று.

போர்த்துக்கல் திரும்பிய பயணத்தின் போது பெரும் புயல் வீசியதால் அவர்கள் பயணித்த கப்பல் இத்தாலிக்கு அண்மையில் உள்ள சிசிலி என்னும் தீவினை அடைந்தது. கப்பல் ஒதுங்கிய கடற்கரையின் சிறிது தூரத்தில் ஒரு குடிசையில் பிரான்சில்கள் சபையைச் சேர்ந்த சகோதரர்கள் வாழ்ந்தனர். கரை ஒதுங்கிய கப்பலில் இருந்த எல்லோரையும் காப்பாற்றிய சகோதரர்கள்! அந்தோனியாரையும், பிலிப்னோ சகோதரரையும் அழைத்துச் சென்று மெசினாவில் தம்முடன் தங்க வைத்துப் பராமரித்தனர்.

பணிவுடன் ஏற்றார் தண்டனையை

மெசினா கடற்கரை மடத்தில் அந்தோனியார் தங்கிய காலத்தில், அம் மடத்தின் அதிபர் வெளியூர் சென்றிருந்தார். திரும்பி வந்த அதிபர், மடத்துக் கிணற்று உப்பு நீர் நன்நீராக்கப்பட்டுள்ளது பற்றிய செய்தியை அறிந்தார். சினம் கொண்ட அவர் “நமது சபை எளிமையும், ஏழ்மையும் அனுசரித்து வாழ வேண்டும். அப்பண்புகளை வெளிப்படுத்தி வாழவே நம் சகோதரர் தொலைவில் உள்ள இடத்துக்குச் சென்று துன்புற்று

நன்னீர் கொண்டு வந்தனர். அப்படியான செயல் முறையைத் தடுத்திட வழியமைத்தவர் தண்டிக்கப்பட வேண்டியவரே!” எனக் கூறிய அதிபர், அந்தோனியாரைச் சிறையில் அடைத்து அவர் தன்னைத்தானே கசையால் அடித்திட வேண்டுமென்றும் பணித்தார்.

மடத்துத் தலைவரின் பணிப்பை இன் முகத்துடன் ஏற்று அதனைச் செயற்படுத்தியவரான அந்தோனியாரின் பணிவினைக் கண்ட ஏனைய துறவியர் யாவரும் வியப்படைந்தனர். இந்த நிகழ்வு அந்தோனியார் துறவற வாழ்வின் மீது கொண்டிருந்த உயர்ந்த அற்பணிப்பையும், அக்கறையையும் பிரதிபலித்திருந்தது.

அத்தீவில் அதிக நாட்கள் தங்கும் வாய்ப்பு அந்தோனியாருக்குக் கிடைக்கவில்லை. ஏனெனில், பிரான்சிஸ்கன் சபை ஸ்தாபகர் பிரான்சிஸ் அசிசியார் அச்சபையின் மாநாட்டினை 1221 மேயில் 30ஆம் திகதி மெசினாவில் கூட்டியிருந்தார். வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அந்த மாநாட்டுக்கு அதிகம் உறுப்பினர்கள் பங்கு கொண்டனர். அப்போது அக்கூட்டத்தினர் மத்தியில் அசிசியாரின் தோற்றுத்தையும், அவரது வார்த்தைகளையுமே அறியக் கூடியதாயிருந்தது. அவர் தமது சபையோரை நோக்கி “நம்மிடையே பிறரன்பு தழைத்திட வேண்டும். உங்கள் உடலைப்பற்றிக் கவலைப்படாதீர்கள் எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் போற்றுவதிற் கவனம் கொள்ளுங்கள். அவருக்கு உங்கள் மீது அக்கறையுண்டு, எனவே உங்கள் உடலை அவரிடம் ஒப்படைத்து விடுங்கள்.” என்றார்.

அங்கு கூடியிருந்த யாவரும் அவருடைய கருத்தினை ஒத்தவர்களாகக் கண்ட அந்தோனியார், அன்பின் ஆர்வத்திற் திழைத்து விளங்கினார். அக்காலத்தில் அந்தோனியாரைப் பற்றிய செய்திகள் அவ்வளவாக அறியப்படவில்லை. எனவே கூட்டம் முடிந்ததும் எல்லோரும் புறப்பட்டுச் சென்றனர். எவரும் அந்தோனியாரை அழைத்துச் செல்லவில்லை. அந்தோனியார் அங்கே சந்தித்த, சிரசியானோ மாநிலத் தலைமைச் சகோதரரின் உதவியுடன் வட இத்தாலியிலுள்ள மாண்பையாலோ ஆச்சிரமத்துக்குச் சென்று அருட் சகோதரருடன் தவ வாழ்வு வாழ ஆரம்பித்தார். அங்கே கடுந்தவம் மேற்கொண்டவராய் உடல் தளர்ந்து பலவீனம் அடைந்தவரானார்.

தாழ்ச்சியிக்க அந்தோனியார் மாட்சியுற இறைவன் அருள் ஸ்ரந்தார்

ஒரு நாள் ஆச்சிரம மேலாளரிடம் முழுந்தாள் பழயிட்டு மற்றைய சகோதரரைப் போன்று தானும் சமயலறையிற் பணி செய்ய அனுமதி வேண் டினார் அந்தோனியார். “குருக் களை அப் பணியில் ஈடுபடுத்துவதில்லை யென்றும் அது முறையாளதல்ல” என்றும் மேலாளர் கூறினார். “தந்தையே! இறைவன் முன்னிலையில் நாம் அனைவரும் சமமானவர்களே! எனவே இயேசுவின் அன்பர்களாகிய யாவரும் தாழ்மை, சிறுமை, துன்பம், இழிதொழில் யாவற்றையும் மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக் கொள்ளத் தக்கவராய் இருக்க வேண்டும். ஆகையால், நான் சமையலறையில் பணிபுரிவதற்கு அனுமதி வழங்க வேண்டும்.” என விரும்பிக் கேட்டதனால் அனுமதியும் கிடைக்கப் பெற்று அடக்கத்துறைம், அமைதியுடனும் பணிகளைச் செய்துவந்தார்.

1222 ஆம் அண்டு மார்ச் மாதத்தில், மோந்தே பவுலே குருமடத்துக்கு அருகிலுள்ள பேர்லி என்ற இடத்தில் குருத்துவத் திரு நிலைப்படுத்தல் விழா நடைபெறவிருந்தது. குருப்பட்ட பெற உள்ளவர்களின் பெயர்ப் பட்டியலில் கவாயிநாதர், பிரான்சிஸ்கன் சபைகளைச் சேர்ந்தவர்களது பெயர்கள் இடம் பெற்றிருந்தன. பழமையிக்க, பெரும் ஆலயமானது தூய மெர்குராலேயில் ஆயர் ரிக்கார்த்தலுாஸ் பெல்மாந்தி சடங்குகளை நிறைவேற்றினார். குருப்பட்ட அபிஷேகம் நிறைவு செய்யப்பட்ட பின்னர் ஒரு விருந்து ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்தது. விருந்தின் போது இடம் பெற இருந்த சிறப்புரையை நிகழ்த்துவதற்கு உரியவர் அன்று பிரசன்னமாக வில்லை. எனவே இறுதியில் எவரும் அதற்குச் சம்மதிக்காமையால் அதற்குப் பொறுப்பு வகித்தவரான அருட் தந்தை அங்கு அடக்கமும், அமைதியும் உடையவராய் ஓர் ஓரத்தில் ஒதுங்கி இருந்தவரான அந்தோனியாரை உரை நிகழ்த்தும்படி கேட்டார். முதலில் தயக்கம் தெரிவித்தவர் பின்னர் பெரியாரின் கோரிக்கைக்குப் பணிவுடையவராக உரையாற்ற முன்வந்தார். முதற் கண் ஆயரின் பாதங்களிற் பணிந்தார். அதன் பிற்பாடு உரையினை நிகழ்த்தத் தயாரானார்.

அங்கு பிரசண்னமாயிருந்த மூத்த குருக்களும், ஏனையவர்களும் “அந்தோனியார் எப்படிப் பேசப் போகின்றார்?” எனத் தமக்குள் பேசிக் கொண்டனர். ஆனால் அவரது ஆற்றலின், அறிவின் தகுதியை மதிப்பிட யாரால் முடியும்? “அவர் மரணம் மட்டும் கீழ்ப்படிந்தார்” என்னும் பொருளில் தன் உரையை ஆரம்பித்தார். உரையின் ஆரம்பத்திற் சிறிது பத்தெப்பட்ட போதும், பின்னர் துளிவுடனும், தெளிவுடனும் பேசினார். தனது உரையின் போது பண்பட்ட பேச்சாளனாகப் பல மேற்கோள்கள், விளக்கங்கள், மறையியல் எடுத்துக்காட்டுக்கள் என்பவற்றையும் விளக்கியிருந்தார். அவரது பேச்சைக் கேட்ட யாவரும் “அந்தோனியார் தூய ஆவியானவரின் அருட்கொடைகளைப் பெற்றுள்ள பெரும் மேதை” என வியந்து போற்றினர். முடிவிற் தம்மைப் பாராட்டுவதற்கு வந்தவரையும் விலாசிச் சென்றார், அவர் பாராட்டுக்கள் எதையும் விரும்பவில்லை.

இந் நிகழ்வின் பின்னர் அந்தோனியார் ரோமாக்னா மாநிலம் எங்கும் சென்று மறையுரை ஆற்றும் புதுப் பணிக்கு அச் சபையின் மேவாளரால் நியமிக்கப்பட்டார். அவருடைய சிறப்பு ஆற்றல்கள் அவரைக் குருவட்டது இளம் துறவியருக்கு மறையியல் கற்பிக்கும் பணிக்குத் தகுந்த ஆசானாகப் பணிவிடை செய்யும் வாய்ப்பினைக் கிடைக்கச் செய்தது. பணியினை ஏற்று அங்கு வேதாகமம், அகஸ்தீனார் சித்தாந்தம், மறையியல், திருச்சபை மேதைகளின் படிப்பினைகள் ஆகியவற்றையும் சிறப்பூர்ப் போதித்தார்.

புனிதரின் வரலாற்றின் சில பிரதான நிகழ்வுகள்

- 1195 ஒகஸ்ற் 15ல் மரியன்னை விண்ணேயத்திய தினத்தில் போர்த்துக்கல் தேசத்தின் தலை நகர் லிஸ்பனில் புனிதர் பிறந்தார்.
- 1195 ஒகஸ்ற் 23ல் திருமுழுக்கு “பேர்டினன்ட்” என்னும் நாமம் குட்பப்பட்டார்.

- 1210 வரையும் லிஸ்பன் நகர்ப் பேராலயத்தில் ஆயர் சாகர் ஆண்டகை நடாத்திய பாடசாலையிற் கற்றார். அதே வருடம் 15ஆவது வயதின் போது புனிதர் அகுஸ்தீனார் துறவறச்சபைக் குருமடத்திற் சேர்ந்தார்.
- 1215 திருச்சபை (லாத்தரன்) சங்கத்தைக் கூட்டியது. அங்கு “வருடத்துக்கு ஒரு முறையாகிலும் நல்ல பாவசங்கீர்த்தனம் செய்து, நற்கருணை உட்கொள்ள வேண்டும்.” இத் திருவருட சாதனத்தின் மட்டில் தமது குரு மாணவ அந்தஸ்தின் போதே பேர்டினன்ட் அதிக அக்கறை காட்டி வந்தார். கடின செப, தப வாழ்வின் மூலம் தம்மைத் தயார்ப்படுத்தினார். ஒப்புரவு அருட்சாதனம் என்பது தவறிய மைந்தன் ஒருவன் தன் தந்தையிடம் சென்று ஒப்புரவானதுபோல நாமும் இறைவனிடம் சமாதானம் செய்ய வைப்பதனால் இவ்வருட்சாதனத்தை இறைவனின் வீடு என்றும், மோட்சத்தின் வாசலென்றும் அழைக்கின்றோம். இவ்விதமாகப் பேர்டினன்ட் ஒப்புரவருட சாதனத்தின் மகிமையை உணர்த்தியே அவ்வருட்சாதனத்தை நிறைவேற்றுவதில் அதி அக்கறை காட்டிவந்தார்.
- 1219 பேர்டினன்ட் தன் 24ஆவது வயதில் குருவாகத் திருநிலைப் படுத்தப்பட்டார். பின்னர் அதிபரின் பணிப்பின் படி வாயில் காக்கும் பணியைச் செய்தார். அங்கு வந்த பிரான்சிஸ்கன் சபைத் துறவிகளை ஏற்று ஆதரித்தார். அவர்களிடம் அச் சபையின் ஒழுங்குகள், நற்செய்திப் போதனையை மேற் கொள்ளும் முறை என்பன பற்றிக் கேட்டறிந்தார். தாமும் அச்சபையிலே சேர்ந்து கிறிஸ்துவுக்காக வேதசாட்சியாக மரிக்க வேண்டும் என்னும் என்னத்துடன் இறைவனை வேண்டி வந்தார்.
- 1220 பேர்டினன்ட் பிரான்சிஸ்கன் சபையிற் சேர்ந்து சபையின் ஒழுங்கின் பிரகாரம் “அந்தோனி” என்னும் நாமத்தைச் சூடிக்கொண்டார். அன்று முதல் “அந்தோனி” என்னும் பெயர் கொண்டே யாவராலும் அழைக்கப்பட்டு வருகின்றார்.

- 1221 மே திங்கள் 30ஆம் நாள் ஆசிசியார் பிரான்சிஸ்கன் சபை மாநாட்டை மெசினாவிற் கூட்டினார். அங்கு அந்நேரத்தில் அந்தோனியார் யாரும் அறியாத ஒருவராகவே விளங்கினார். மேலும் செப்ரெம்பர் 22ல் பிரான்சிஸ்கன் சபை மாநாடு நடை பெற்றது. அங்கு முதன்முதலாக அந்தோனியார் மறையுரை யாற்றினார். அங்கு கூடிய அனைவரதும் பாராட்டுக்குரிய வரானார்.
- 1222 மார்ச் திங்கள் மோந்தே பவுலே குரு மடத்தினருகில் உள்ள போர்வி என்ற இடத்தில் மொன்குராலே ஆலயத்தில் ஆயர் ரிக்காத்தலுாஸ் பெல்மாந்தி ஆண்டகை குருத்துவத் திரு நிலைப்படுத்தல் அருட்சாதனத்தை நிறைவேற்றினார். அங்கே அருட்தந்தை சிரசியானோ என்பவரின் வேண்டு கோளுக்கிணங்க அந்தோனியார் மறையுரையாற்றினார். முதலில் ஆயரின் பாதம் பணிந்து, “அவர் மரணமட்டும் கீழ்ப்படிந்தார்” என்னும் மையப்பொருளில் அவ்வுரை அமைந்திருந்தது. உரை கேட்டவர் எல் லோரும் அந்தோனியார் துாய ஆவியானவரின் அருட்கொடையைப் பெற்றவர், பெரும் மேதை என வியந்து போற்றினர். பின்னர் ரோமாக்னா மாநிலம் முழுவதும் சென்று மறையுரையாற்றும் பணி அவருக்கு வழங்கப்பட்டது. இதனை அறிந்த அசிசியார் மனம் மகிழ்ந்து “எனது சபையில் ஒரு மறை ஆயர் தோன்றியுள்ளார்”.என்றார்.
- 1223 பாப்பிறை முன்றாம் ஓணோறியஸ், பிரான்ஸ் தேசத்தை ஆட்சி செய்து கொண்டிருந்த எட்டாவத லூயிஸ் மன்னனுக்குப் பிரான்ஸ் முதல் ஐரோப்பாவரை முழுவதும் ஏற்பட்டுள்ள வேத பேதக வளர்ச்சியை என்ன விலை கொடுத்தும், கஷ்டங்களை அனுபவித்தும், தடுத்து நிறுத்தும்படியாக மிகக் கண்டிப்பான கடிதம் அனுப்பினார். மேலும் பல்கலைக் கழகங்களும், துறவற சபைகளும் தமது உயர் மதியுரை அறிஞர்களையும் உடனடியாக ஈடுபடுத்தி இதனை அழித்து விடவேண்டும் எனவும் குறிப்பிட்டிருந்தார். இக் கட்டளையின் பிரகாரம் அந்தோனியார் பிரான்ஸ் தேசத்துக்கு இவ்விடயமாக அனுப்பப்பட்டார்.

- 1224 மான் பெல்லியர் நகர் சென்ற அந்தோனியார் அங்குள்ள மடத்துத் துறவியருக்கு வேதாகமம் கற்பிக்கும் ஆசிரியராகவும், மறையியல் விரிவுரையாளராகவும் செயற்படப் பணிக்கப்பட்டார். பின்னர் பிரான்சின் புனித நகரான லுப்புயி மடத்தின் மேலாளராக நியமிக்கப்பட்டுக் கடமையாற்றினார். மேலும் அந்தோனியார் ஆர்னஸ் நகரிலுள்ள கப்புச்சின் ஆச்சிரமத்தை யடைந்தார். அன்று புனிதர் மிக்கேல் அதிதூதரின் திருவிழா கொண்டாடப்பட்டது. அந்தோனியாரின் நாவன்மையை அறிந்த அச்சபையின் அதிபர் தமது சபைக் கூட்டத்தில் மறையுரை வழங்கும் படி வேண்டினார். உடன்பட்ட அந்தோனியார் “இயேக நசரேன் யூதர்களின் இராசா” என்னும் கருப் பொருளில் அரியதோர் உரையை நிகழ்த்தினார். கேட்டவர் வியப்படைந்து, யாவரும் நற்பயன் பெற்றனர்.
- 1225 வருட முடிவுக்குச் சில மாதங்களின் முன்னர் அந்தோனியார் இத்தாலிக்கு வருகை தந்தார். புவான்வேலே மடத்தின் மேலாளராக நியமிக்கப்பட்டார். அங்கு மறக்க முடியாத அநேக தீர்க்கதறிசனங்கள் அவரால் கூறப்பட்டதாகவும் ஆரம்பகாலத்து வரலாற்றுப் பதிவு செய்தவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.
- 1226 ஒக்ரோபர் நான்கில் அசிசியாரின் மரணச் செய்தியை அறிந்ததும் அந்தோனியார் மிகுந்த மனவேதனையடைந்தார்.
- 1226 இக்காலப் பகுதியில் லிமேய்ச் நகரில் மண்டலத்து மேலாளர் பணியில் தூய ஆவியானவர் திருநாள் வரையும் கடமை செய்தார்.
- 1227 மேலும், பெரியவியாழன் அன்று லிமேய்ச் நகரில், புனித இராயப்பர் தேவாலயத்தில் ஆற்றிய மறையுரை “இயேகவைத் தகுதியுடன் உண்பவன் இரு நற்பேறுகளை அடைவான்” என்பது.

1. வாழ்க்கையில் சோதனைகளில் வெற்றி பெற்று இறை பக்தியில் சிறந்து விளங்குவர் என்பது.
2. கசப்பான வாழ்வு நலமானதாக மாறவும் இறை பற்றில் வளர்ந்துமேலோங்கவும் வழிவகுப்பது. இறைவனின் திருவுடல். இதனைப் பச்சாத்தாபமென்னும் திருமண ஆடையின்றி உண்பவர் இறை சாபத்திற்குத் தம்மைக்கையளிப்பவராவர்.

- 1228 ரோம் நகருக்கு அந்தோனியார் சென்றார். 9ஆம் கிறகோரி பாப்பரசரைச் சந்தித்து, வேண்டுகோளுக்கு இனங்கியவராக குருக்கள், ஆயர்கள், கருதினால்குழுவினர் என்பவர்கள் மத்தியிலே மறையுரை யாற்றினார். அவருடைய ஆற்றலைப் புகழ்ந்து ஆசீர்வழங்கிய பாப்பரசர் அவருக்கு “வாக்குத்தக் தின் பேழை” என்னும் பட்டமும் அளித்தார். மேலும் வேறோர் சந்தர்ப்பத்தில் அந்தோனியாரின் உரையைக் கேட்ட பாப்பரசர் அவரை “வேதாகமத்தின் கருவுலம் நீர்” எனப் புகழ்ந்து பாராட்டினார்.
- 1229 பாச்சிகிலோன் நதிக்கரையில் அமைந்துள்ள “பதுவை” மாநகருக்கு வருகை தந்து அங்கு துறவியர் மடத்தில் வாழ்ந்தார்.
- 1230 அந்தோனியார் தாம் வகித்த மேலாளர் பதவியில் இருந்தும் தமது விருப்பத்தின் படியே விலகினார். இரண்டாம் முறையும் ரோம் நகர் சென்றார். அங்கு சபையின் புதுப்பித்தல் முயற்சி களில் பங்கு கொண்டார்.
- 1231 பாப்பரசர் 9ஆம் கிறகோரியாரின் பணிப்புக் கேற்ப முக்கிய திருநாட்களின் போது ஆற்றுதற்குரியதான் மறையுரைகளை எழுதிய அந்தோனியார், அவை யனைத்தையும் தூய புவல் அப்போஸ்தலர் திருநாளன்று முடிவு செய்து ஒப்படைத்தார்.
- 1231 பதுவையில் தமது தபசகாலப் போதனைகளை முடித்துக் கொண்டபின் குறுகியகாலத்தில் தன் சுகம் பாதிக்கப்பட்டுள்ளதை உணர்ந்தார். எனவே தன் அனைத்துப் பணிகளி லிருந்தும் ஓய்வெடுத்தார். மேலும் தன் மரணத்தின் சாயலை அறிகுறியை அறிந்தவராய் அதற்காகத் தன்னைத் தயார் செய்தார். அதன்பெருட்டுத் தன் தியானத்துக்காக ஆச்சிரமமான கம்போசம்பீரோ என்னும் இடத்தைத் தேர்ந்து கொண்டார். அந்த ஆச்சிரமம் ஒரு பெரிய செல்வந்தனும், அந்தோனியாரின் சீடனுமான “ரிசோ” என்பவரது தோட்டத்தில் அமைந்திருந்தது. அந்தோனியார் தமது கடைசிக் காலத்தில் புனிதர் அசிசி யாரைப் போன்று இயற்கையை நேசிப்பவராய் விளங்கினார். அதன்படி மரங்கள் மேற் குடில்களை அமைத்தனர். ‘லூக் பெலுாடி’, ‘றஜோ’ என்னும் இரு துறவிகளுடனும் தான் ஒரு குடிலிலும் வாழ்ந்து வந்தார். தமது மோட்ச பயணத்துக்

காக ஒரு புறாவைப் போன்று அக் குடிசையில் வாழ்ந்தார். இந் நிகழ்வு “லெயெண்டா பிறிமா” என்னும் புனிதர் எழுதிய அந்தோனியாரின் வாழ்க்கைச் சரித்திரத்தில் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது. மரத்தின் மேல் அமைக்கப்பட்டிருந்த குடிசையிலிருந்து இரவு உணவுக்காக ஏனைய இரண்டு துறவியருடனும் வருவதே வழமையாகும். ஆனால்.....

1231 மார்ச் 15ல் அரசு, அந்தோனியாரின் கோரிக்கையின் பிரகாரம் கடன் நிவாரணச் சட்டத்தை அமுல் படுத்தியமை வரலாற்றில் பதியப்பட்டுள்ளது.

1231 யூன் திங்கள் 13ஆந் திகதி வெள்ளிக்கிழமை உணவறையில் அசாதாரண நிலையிற் காணப்பட்டார். தீட்ரெனவே அவர் மயக்கமுற்றார். அங்கிருந்த சந்தியாசியர் ஒரு கட்டிலில் அவரை வளர்த்தினர். எனினும் அவரது நிலைமை மேலும் மோசமானதாகக் காணப்பட்டது. தன்னை மீண்டும் பதுவைக்குக் கொண்டு செல்லும் படி வேண்டினார். ஆனால், சகோதரர் விநோட்டோ என்பவரின் ஆலோசனைப்படி அண்மையிலுள்ள ஆர்செல்லா என்னும் இடத்தில் உள்ள துறவற மடத்தில் தங்கவைத்தனர். அங்கு அவர் ஒப்புரவு அருட்சாதனத்தைப் பெற்றார். மேலும் தன் தாயார் சிறுவயதிலிருந்து தனக்குச் சொல்லிக் கொடுத்ததும் வழமையாகத் தாம் சொல்லி வருவதுமான “ஓ! மகிமை பொருந்திய ஆண்டவளே!..... என்னும் செபத்தையும் முழுதும் சொல்லி முடித்தார். அவ்வேளையிற் தமது கண்களை மேல் நோக்கி யவராக இரு கைகளையும் மேலே உயர்த்தினார். அவ்வேளை அவர் பக்கத்தில் இருந்த அருட்சகோதரர் Ruggero “றஜ்ஹோ” என்பவர் சகோதரா! என்னத்தைக் காண்கிறீர்?” என அந்தோனியாரிடம் வினவினார். அவரோ, “நான் என் ஆண்டவரைக் காண்கின்றேன்” என்று பதிலளித்தார். பின்னர் நோயிற் பூசுதல் அருட்சாதனத்தையும் பெற்றார். அருட்சாதனங்களைப் பெறும் போது உரிய செபங்களைத் தாழும் முழுமையாக சொல்லி முடித்தார். பின்னர் அரைமணி தாமதமாக இவ்வுலக வாழ்வை முடித்தவராகப் பரலோக வாழ்வினுள் நுழைந்தார். அவர் இறக்கும் போது வயது முப்பத்து ஆறாகும். அவரது பூதவுடல் பதுவையில் அடக்கஞ் செய்யப்பட்டது.

- 1231 யூன் 13ல் அந்தோனியார் இறந்தார்.
- 1231 யூன் 17ல் அவருடைய புனித உடல் அடக்கங்செய்யப்பட்டது.
- 1232 மே 30ல் பாப்பரசர் 9ஆம் கிறகோரியார், அந்தோனியாருக்குப் புனிதர் பட்டத்தைப் பிரகடனம் செய்து உலகறிய வைத்தார்.
- 1263 புனிதரின் கல்லறை திறக்கப்பட்டது. இந் நிகழ்வு புனிதர் இறந்து 32 வருடங்களின் பின்னர் நடைபெற்றது. கப்புச்சின் சபைமேலாளர் வண. பொனவென்சர் தலைமையில் இந் நிகழ்வு நடைபெற்றது. அழிவுறாது காணப்பட்ட புனிதரின் நாவினைப் பார்த்த மேலாளர் உனர்ச்சி மேல்ட்டினால் “ஓ! ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட நாவே! இறைவன் முன் நீ பெற்ற பெரும் பேறுதன்னை நாங்கள் கண்கூடாகக் காணும் பேறுபெற்றோம்.” எனக் கூறி வாழ்த்தினார். இன்றும் புனிதரின் “நா” அழிவின்றி இருப்பதையும், பாதுகாக்கப்பட்டுத் திருப்பண்டமாகப் பேசே யினுள் வைக்கப்பட்டுள்ளதையும் காணலாம்.
- 1310 புனிதரின் உடலின் எச்சங்கள் இரண்டாம் முறையும் எடுக்கப் பட்டு மீண்டும் அடக்கம் செய்யப்பட்டது.
- 1350 இறுதியாக அருளிக்கம் திருநிலைப்படுத்தப்படுதல்.
- 1946 ஜனவரி 16ல் “திருச்சபையின் மாமேதை” என்னும் பட்டம் அந்தோனியாருக்குச் சூட்டப்பட்டது.

சிறு பராயத்தில் நிகழ்ந்த அற்புதங்கள் சில

01. சிலுவை அடையாளம் வரைந்தார், சாத்தான் அகன்றான்

ஒரு நாள் பேர்டினன்ட் ஆலயத்திற் செபித்துக் கொண்டி ருந்தான். திடீரென வீசிய பெருங் காற்று பீடத்திலிருந்த பொருட்களை அசைத்து வீழ்த்தியது. ஒசை கேட்டதும் திடுக்கிட்டான் சிறுவன் பேர்டினன்ட். உடனே பீடத்தை நோக்கினான். பீடம் முழுவதும் கருமேகம் குழந்திருந்தது. உடல் நடுங்க முழங்காலில் அமர்ந்தான். அந்நேரம் கரிய ஓர் உருவம் அவன் முன் தோன்றி அவனை அச்சுறுத்தியது. பேர்டினன்ட் கண்களை முடிக்கொண்டு பளிங்குத் தளத்தில் அஞ்சாது சிலுவை அடையாளம் வரைந்தான். என்னே ஆச்சரியம்! அடுத்த நொடியில் அலற்ற சத்தம் கேட்டது. கண்களைத் திறந்து பார்த்தான். தன்னைச் சூழந்திருந்த கருமேகத்தையும், அச்சுறுத்திய கரிய உருவத்தையும் காணவில்லை. பளிங்குத் தளத்தில் தான் கையினால் வரைந்த சிலுவை அடையாளம் மட்டுமே. பளிச்சிட்டது. ஆச்சரியம் அடைந்த பேர்டினன்ட், இறைவனை நன்றியுடன் போற்றித் துதித்தான்.

அன்று அச் சிலுவை அடையாளத்தைக் கண்ணுற்ற அருட்தந்தையர் நிகழ்ந்ததைச் சிறுவனிடம் கேட்டறிந்தனர். மேலும் வியப்படைந்த அவர்கள் அச் சிறு வயதினிலேயே பேர்டினன்ட்டிடம் காணப்பட்டிருந்த இறையருளின் மகத்துவத்தைப்பற்றியும் என்னி மனம் மகிழ்ந்தனர். அன்று வரையப்பட்ட சிலுவை அடையாளம் இன்றும் பார்ப்பவரைப் பரவசமடையச் செய்கிறது.

தியானம் - 01

குரல் வளையைப் பிடித்து உன்னைக்
கொல்ல வந்த பேய் களையே
குரல் நடுங்கக் கலவைக் கல்லில்
குரு சமைத்துக் கலைத்த நீரே!
தரும மதைக் கெடுக்க எண்ணிக்
கோள் களவு செய்ய மவர்
உரம் அழிந்து ஒடுங்க வொரு
குறி வரைந்து காரு மையா!
1பர. 1அரு. 1திரி.
புனித அந்தோனியாரே!
எங்களுக்காக வேண்டிக்கொள்ளும்.

02. “நடுப் பூசை வேளை ஏன் சிரித்தாய்?”

ஒரு நாள் திருப்பலியின் போது குருவானவருக்குப் பணி செய்து கொண்டிருந்தான் சிறுவன் பேர்டினன்ட். குருவானவர் அப்ப, இரசத்தை ஓப்புக் கொடுக்கும் வேளையிலே, ‘கோ’ வெளச் சிரித்தான் சிறுவன். பங்குத் தந்தை இதனை நன்கு அவதானித்தார். திருப்பலி முடிந்ததும் பேர்டினன்டை அழைத்துத் “திருப்பலி வேளையில் ஏன் சிரித்தாய்?” எனக் கேட்டார். அதற்கு “தந்தையே! திருப்பலி நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த வேளையிலே அப்ப, இரசத்தை நீங்கள் ஓப்புக் கொடுக்கும் போது பீடத்தை அண்ணார்ந்து நோக்கினேன். அங்கே, பீடத்தில் ஓரத்தில் கறுத்த உடலும், கொடிய பார்வையும் கொண்ட ஒர் உருவம் உட்கார்ந்திருந்தது. அது கோவினுள் இருந்த மக்களை உற்று நோக்கி ஒவ்வொருவருடைய பாவங்களையும் எழுதிக் கொண்டிருந்தது. தான் எழுதிய புத்தகத்தில் பக்கம் முடிந்து போகவே தன் தொடையைக் கடித்துக் கிழித்து அதன்மேல் எழுத ஆரம்பித்தது. அதையே நான் கண்டேன், சிரித்தேன்” என்றான்.

இந் நிகழ்வை அறிந்த பங்குத் தந்தை, “இயேகவின் திரு உடலையும், திரு இரத்தத்தையும் தொடும் பாக்கியம் கிடைக்கப் பெற்ற எனக்கு, இச் சிறுவனுக்குக் கிடைத்துள்ள இப்பெரும் பேறு கிடைக்கவில்லையே” என என்னி வியப்புற்றார். இப் புதுமைகள் யாவும் மக்களுடைய மனங்களைக் கவர்ந்தன. எனவே தான் சிறுவன் பேர்டினன்ட் திருப்பலியின் போது அணியும் உடையுடன் காணப்படும் மாதிரியிலான சூருபம் ஒன்றைச் செய்து, விஸ்பன் நகர்த் தேவாலயத்திற் பீடத்தில் வைத்துள்ளனர். அச் சூருபம் இன்றும் அவ்வாலயத்திலுண்டு.

தியானம் - 02

அப்ப, இரசக் காணிக்கை தன்னை
ஓப்புக் கொடுக்கும் வேளை தன்னிலே
அமர்ந்து இருந்த அலகை ஒன்று
தொடை தன்னில் எழுதக் கண்டவரே!
அல்லும் பகலும் அலகை எம்மை
அலை மேல் ஓடமாய் அலைக்கையிலே
வல்ல உமது அருள் கொண்டே
வெல்லும் வரமே ஈயும் எமக்கே!

1பர. 1அரு. 1திரி.

03. சிட்டுக்களைச் சிறை வைத்தார்.

பருவ காலம், வயலிற் தானியங்கள் முற்றி விளைந்திருந்தன. பறவைக் கூட்டம் இங்கும், அங்கம் வட்டமிட்டுச் சுற்றிப் பறந்து கொண்டிருந்தன. காவல் செய்ய எவரும் கிடைக்கவில்லை. தந்தை மாட்டன் அவசிய தேவை காரணமாகப் போகவேண்டியிருந்தது. எனவே, மகன் பேர்டினன்டை வயலுக்கு அழைத்துச் சென்று “மகனே! அதோ பார்! சிட்டுக்கள் எல்லாம் வயல் மேல் வட்டமிட்டுச் சுற்றுகின்றன. அவை வயலினுள் இறங் கினால் தானியங்களை அழித்துப் பாழாக்கிவிடும். எனவே, இங்கு நின்று குருவிகளைத் தூரத்தும் “என்று பணித்துச் சென்றார்.

தினமும் திருப்பலிக்குச் செல்லும் பேர்டினன்ட், எதைச் செய்வது என்று என்னித் தடுமாறினான். தந்தை இட்ட கட்டளையைப் புறக்கணிப்பதா? அன்றேல் திருப்பலிக்கு முற்றுப் புள்ளி வைப்பதா? என எண்ணிக் கலக்க முற்றான். தன் தாயார் முன்னர் கூறிய அறிவுரூபர்கள் சிறுவனின் நினைவிற் தோன்றின. எனவே நம்பிக்கை கொண்டவனாக வயல் வெளியில் முழந்தாள் இட்டான். “என் காவல் தூதர்களே” வாருங்கள் எனக்கு ஒரு வழி காட்டுங்கள். நான், என் தந்தையின் கட்டளைக்கும் பணிய வேண்டும், திருப்பலிக்கும் செல்ல வேண்டும் இதற்கு நான் என்ன செய்வேன்?” என வேண்டி நின்றான்.

அப்போது “பேர்டினன்டே! நீ குருவிகளை அழைத்து அருகில் உள்ள மாளிகையைத் திறந்து அவற்றை உள்ளே அனுப்பிக் கதவை முடிவிட்டு ஆலயம் செல்” என்னும் உள்ளஞ்சியது. இறைவனை வேண்டி மனம் உருகச் செயித்தான். பின்னர் சிட்டுக்களை அழைத்தான். என்னே ஆச்சரியம்! எல்லாச் சிட்டுக்களும் அவன் அழைப்பின் பிரகாரம் கதவு திறந்திருந்த மாளிகையினுள் புகுந்தன. கதவைப் பூட்டிய பேர்டினன்ட் மகிழ்ச்சியுடன் ஆலயம் சென்றான். நன்றிப் பெருக்குடன் இறைவனைப் புகழ்ந்து வாழ்த்தினான் திருப்பலியில்.

சிறிது நேரத்தின் பின்னர் வயலுக்கு வந்த தந்தை வயலில் மகனைக் காணாமையால் நேராகவே ஆலயம் சென்றார். திருப்பலி முடிந்து மகன் வீட்டுக்கு வந்து கொண்டிருக்கக் கண்டார். அவ்விடத்தில் “மகனே! உன்னிடம் நான் என்ன சொன்னேன்? அதை மறந்து விட்டாயா?” எனக் கோபத்துடனும், மன வேதனையுடனும் கேட்டார்.

அதற்கு மகனோ “அப்பா! நான் எல்லாக் குருவிகளையும் மாளிகையினுள் சிறை வைத்துள்ளேன். அதனால் தானியத்துக்கு எக்கேடும் நிகழ்ந்திருக்காது.” என்றான். அவன் கூறிய வார்த்தைகளைச் சிந்தித்தவராகத் தன் தனையனையும் அழைத்துக் கொண்டு மாளிகை நோக்கிச் சென்றார் தந்தை. மாளிகையினுள் குருவிகள் எல்லாம் அமைதியாக அடைந்திருந்ததைக் கண்டார். மனம் மகிழ்ந்து கதவைத் திறந்தார். குருவிகள் யாவும் குபீரெனப் பறந்தன வெளியே. ஆனால் அந் நிகழ்ச்சி மட்டும் தந்தையின் மனதில் நிழலாடிக்கொண்டிருந்தது. மேலும் இச் சம்பவம் மாட்டென் பிரபுவுக்குப் பேரதிர்ச்சியையும் அத்துடன் பேரானந்தத்தையும் ஏற்படுத்தியது. தனையன் இறை அருளோடு வளர்வதை எண்ணிய தந்தை மகிழ்வுற்றார்.

தியானம் - 03

தந்தை இட்ட கட்டளை செய்திடவே
நெஞ்சிற் பணிவு கொண்ட நீரே!
மந்தைக் குடிலோன் பலி காணவே
குஞ்சுப் பறவை சிறை யிட்டுரே!
அஞ்சும் எங்கள் மனந் தன்னிலே
காவற் தூதர் துணை வேண்டுயே!
எஞ்சிய எங்கள் வாழ்வு தன்னைக்
களித்திட எமக்காய் அருள் புரியே!

1பர. 1அரு. 1திரி.

04. சிறுமியின் துயர் போக்கினார்.

அன்று ஒரு நாள் பேர்டினன்ட் பேராலயம் நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தான். ஒரு சிறுமி நீர் நிறைந்த குடத்தைத் தலையிற் சுமந்தபடி அவன் எதிரில் வந்து கொண்டிருந்தாள். அவள், சிறுவன் பேர்டினன்டை அண்மித்துக் கொண்டு வருகையில் எதிர் பாராமல் குடம் விழுந்து உடைந்தது. “ஓ!” வெனக் கதறினாள் சிறுமி. “நான் என் செய்வேன்? வீட்டில் என்னை அடித்துக் கொன்று விடுவார்களே!” எனக் கதறிக் கண்ணீர் வடித்தாள்.

கதறும் சிறுமியின் கோலத்தைக் கண்ணுற்ற பேர்டினன்ட் மனமிரங்கினான். உடைந்த குடத்தின் துண்டுகளை ஒன்று சேர்த்துப் பொருத்தினான். கண்களை முடியவனாகக் கடவுளிடம் மன்றாடினான். குடத்தின் துண்டுகள் ஒன்றுடன் ஒன்று பொருந்தின. அவ்வாறே குடம் பழையநிலையிற் பரிணமித்தது, சிறுமியின் மகிழ்ச்சியைக் கண்டு பேர்டினன்ட் ஆறுதலடைந்தான். அவளும் அமைதியாக நீர் கொண்டு வீடு சென்றாள்.

சிறு வயது முதல் தெய்வ நம்பிக்கையுடனும், இறை யருளுடனும் சிறந்து விளங்கிய பேர்டினன்ட், இது போன்ற அநேக அற்புதங்களைச் செய்து பலருக்கும் உதவி புரிந்தும், அதனாற் பலரையும் மகிழ்வித்தும் இறை பராமரிப்புடன் வாழ்ந்தமை வரலாறு எடுத்துரைக்கும் சான்றுகளாகும்.

தியானம் - 04

கதறிய சிறுமியின் கண்ணீர் துடைக்கவே
 சிதறிய குடத்தை ஒன்றாய்ச் சேர்த்தீரே!
 கடவுளின் அருளை வேண்டி நின்றுமே
 சிதைந்த குடத்தை உருவாய்த் தந்தவரே!
 அமைதியே யின்றி ஒடுக்கப் பட்டோரை
 ஆதரித் தென்றும் காப்பவ ரன்றோ!
 ஊமைக ளாகவே அடக்கப் பட்டோமே
 அரவணைத் தெம்மை மீட்டிட வாருமே!

1பர. 1அரு. 1திரி.

05. “நல்ல இதயங்களைத் தேடும் சிறுவன்.”

குளிர் கால மாலை வேளை அன்று சிறுவன் பேர்டினன்ட் வீட்டில் யாரும் இல்லாது தனிமையில், கதவைத் தாழிட்டுக் கொண்டு உள்ளே இருந்தான். அப்பொழுது யாரோ கதவிற் தட்டும் சத்தம் கேட்டது. ஓடிவந்து கதவைத் திறந்தான் பேர்டினன்ட். கதவின் அருகே ஐந்து வயதே மதிக்கத்தக்க அழகிய ஒரு சிறுவன் நிற்கக் கண்டான். அச் சிறுவன் பிச்சைக்காரன் போன்று ஒரு பையைத் தன் தோளிற் தொங்கவிட்டிருந்தான். அப்போது பேர்டினன்ட் அச்சிறுவனை நோக்கி “தம்பி! உனக்கு என்ன வேண்டும்?”

“பிச்சை”

“பசிக்கவில்லையா? றொட்டி தரட்டுமா?”

“என் பசி வேறு. உன் பசி வேறு.”

“அப்படியானால், உனக்கு என்ன வேண்டும்?”

“வேண்டுவதைக் தருவதற்கு முன், இதோ! என் பையைப் பார்.”

“ஆ! சிவப்பு வைடுரியங்கள்.”

“இல்லை, இவை நல்ல இதயங்கள், இவற்றையே நான் தேடிச் செல்கின்றேன்.”

“இதயங்களைத் தேடிச் செல்லும் நீர் யார்?”

“என்னை உற்றுப்பார். உனக்குப் புரியும்.”

“ஆ! குழந்தை இயேசுவே!”

“பேர்டினன்ட்! உன் இதயத்தையும் எனக்குத் தருவாயா?”

“இதயத்தை மட்டுமா? என்னையே தருகின்றேன்.”

“இதோ! வெனத் தன்னை ஒப்புக் கொடுத்து முழந்தாளில் அமர்ந்தான் பேர்டினன்ட். மறைந்தார் குழந்தை இயேசு.

எந்த அளவிற்குச் சின்னங்கு சிறிய பருவம் முதல் இறை அருளைப் பேர்டினன்ட் பெற்றிருந்தான் என்பதற்கு இச் சம்பவம் ஒரு சிறந்த அற்புதமாக அமைந்துள்ளது. இவற்றுக்கு எல்லாம் முழு முதற் காரணம், பேர்டினன்ட் சிறு வயதில் இருந்தே நம்பிக்கையுடன் செயிக்கும் பண்பினை அவன் பெற்றோர் அவனுக்குக் கற்பித்து வளர்த்ததும், அவன் தன் நிலையில் அவற்றைக் கடைப்பிடித்து வாழ்ந்ததுமாகும்.

தியானம் - 05

ஜந்து வயது அழகுப் பாலகன்

தட்டி நின்றான் கதவு அருகே!

தம்பிக்கு வேண்டிய தென்ன வென்றே

தரவோ பசிக்கு றொட்டி என்றவரே!

இதயம் வேண்டிய சிறுவனை நீர்

இயேசு பாலன் எனக் கண்டாரே!

இதய தூய்மை நாமும் கொண்டிடவே

இயேசு பாலனைப் பரிந்து பேசுமே!

1பர. 1அரு. 1திரி.

குருமடத்தில் ஆரம்ப வாழ்வில் நடந்த புதுமைகள்

06. - பிளந்தது ஆலயச் சுவர், கண்டு களித்தார் · நற்கருணை ஆண்டவரை

அன்று காலை வேளை பேர்டினன்ட் தோட்டத்தில் வேலை செய்து கொண்டிருந்தார். கொடிகளையும், செடிகளையும் சீர் செய்து கொண்டிருந்தார். அவ் வேளை தோட்டத்தின் மத்தியில் இருந்த ஆலயத்தில் திருப்பலி நட்ட பெற்றுக் கொண்டிருந்தது. அப்போது “தூயவர், தூயவர்” என்னும் இன்ப கீதம் வேலையில் இருந்த பேர்டினன்டின் இதயத்தை வருடியது. பலியின் எழுந்தேற்றத்தை மணியோசை அறிவிக்கவே தோட்டத்தின் மத்தியில் முழுந்தாளில் அமர்ந்தவராய் இணைந்தார் திருப்பலியினிலே. திடீரென ஆலயச் சுவர் பிளக்கவே, கண்களும், மனமும் குளிரக் கண்டு களித்தார் நற்கருணை, திருஇரத்தக் காட்சியை. இதனால் அவர் பேரின்பத்தில் மூழ்கினார். சிறிது நேரத்தின் பின்னர் பிளவு பட்ட சுவர் மீண்டும் மூடிவிட்டது. நடந்த நிகழ்வு சபை முதல்வரின் செவிக்கு எட்டிய போது பேர்டினன்ட் வழியாக இறைவன் அநேக பெருமையிக்க காரியங்களை யெல்லாம் இவ்வுலகில் நிறைவேற்றச் சித்தம் கொண்டிருப்பதை எண்ணிய அவர் மனம் மகிழ்ந்தார்.

தியானம் - 06

நற்கருணை வேளை யெழு மொலியை
நாடி நின்று நோக்கையி லொரு
கற் சுவரும் பிளந்து காட்சி
கொடுக்க வரம் பெற்ற சிறுவா!
அற்ப சுக மோகத் திரை
ஆதி பரனை மறைக்கும் வேளை
நற் புத்தி யளித்து மெங்கள்
உட னிருந்து காரு மையா!

1பர. 1அரு. 1திரி

07. மேலாடை போர்த்தார் சாத்தான் அகன்றான்

இறையன்பினால் சுடர் வீசிய பேர்டினன்டிடம் இறைவனின் பேராற்றல் நாளுக்கு நாள் பெருகி வழிந்தது. எப் பணியை அவருக்கு அளித்தாலும் அக மகிழ்வோடு அதனை ஏற்று, நிறைவாகச் செய்து முடிக்கும் அருளாளராய்த் திகழ்ந்தார். பிறர் பணி புரிவதே பெரும் பணி, பேரின்பப் பணியேன் ஏற்றுச் செய்வதோடு இறைவனுக்கே நன்றிப் புகழ் சாற்றுவார்.

இவ்வாறாக இன்னுமொரு சமயம் நோயாளிகளைப் பராமரிக்கும் பொறுப்புப் பேர்டினன்டிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. கருணையுடனும், அன்புடனும் ஆறுதல் கூறி அனைவரையும் கவனித்து வரும் போது ஒரு நாள் அங்கு நோயாளிகள் மத்தியிலே புலம்பல் சத்தம் கேட்டது. சத்தம் வந்த பக்கம் திரும்பிப் பார்த்தார். துறவி ஒருவர் புலம் பிக்கொண்டிருப்பதைக் கண்டார். அவருக்கு மருந்து கொடுத்தார். அவரில் மாற்றம் ஏற்படவில்லை. உடனே அந்த நோயாளியின் பக்கத்தே மண்டியிட்டார். இறைவனைப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டவராகத் தன் மேல் அங்கியைக் கழற்றித் துறவியின் மேற் போர்த்தார். துறவி அலறிக்கொண்டே கீழே விழுந்தார். துறவியில் இருந்தும் புகைப்படலம் கிளம்பியது. துர் நாற்றமும் வீசியது. அந்நேரம் அவ்விடமிருந்து கருவுருவம் புறப்பட்டு அகன்றது. சிறிது நேரத்தின் பின் துறவியும் நலமடைந்தார். பேர்டினன்ட் பக்கம் நோக்கிய துறவியும் அவருக்கு நன்றி கூறினார். அப்போது பேர்டினன்ட் “அன்பரே! உம்மைப் பீடித்திருந்த சாத்தான் உம்மை விட்டுப் பறந்துவிட்டான். எனவே எனக்கு நீர் நன்றி கூறுவதை விடுத்து எல்லாம் வல்ல இறைவனுக்கே நன்றி சொல்லும், அதுவே சிறந்தது” எனக்கூறினார்.

தியானம் - 07

பொல்லாத நோயக் கொடுமை தன்னாலும்
பேயாலும் நலிந்த மக்களுக்கு உன்
மே லாடை போர்த்துச் சுகம்
கொடுத்து அவரைக் காத்த உபகாரியே!
இல்லாத பழி யதைச் சுமத்தி
இழிவு செய்யக் கருதுவோர் சொல்
செல்லாத நிலை தனை யமைத்துச்
சேய ரெம்மைக் காரு மையா!

1பர். 1அரு. 1திரி.

08. தோணியானது மேலாடை, கடந்தார் கடல் தன்னை, அடைந்தார் மடந்தன்னை

மற்றுமொரு சமயம். தன் குருமடத்துத் துறவியரோடு ஒரு தீவுக்குப் பேர்டினன்டும் சென்றிருந்தார். திரும்பி வரும்வேளை மற்றைய துறவியர் பேர்டினன்ட்டை அத் தீவிலேயே விட்டு விட்டுத் தமது மடத்துக்கு மீண்டனர். தீவில் சுற்றாடலில் இயற்கையின் அழகில் இறைவனைக் கண்டு பரவசமடைந்திருந்தவரான பேர்டினன்ட், தன் சகாக்கள் தன்னை விட்டகண்றதை உணர்ந்தவராய்க் கடற்கரையை நாடனார். இறைவனை வேண்டனார். தன்மேலாடையைக் கழற்றிக் கடல் மீது விரித்தார். இறைவனிடம் தம்மைக் கையளித்து வேண்டனார். கடல் மீது அவர் விரித்த துணியே தோணியாயிற்று. அதன் மீது அமர்ந்து அற்புதமாய்ப் பயணித்து மற்றைய துறவியர் மடத்தை வந்து அடைவதற்கு முன்னரே பேர்டினன்ட் மடத்தையடைந்தார். அவர் பின்னே மடத்தை வந்தடைந்த ஏனைய துறவியர் பேர்டினன்டின் அற்புதமான பயணத்தைப் பற்றி அறிந்தவர்களாய்ப் பெரும் வியப்பினை அடைந்தனர். மேலும் பேர்டினன்ட் மீது அதி பக்தியும், மதிப்பும் கொண்டு வாழ்ந்தனர்.

தியானம் - 08

இயற்கை யதன் அழகு மீதே
இறைவன் அருள் கண்டு நின்று
அற்புதமாய் மேலாடை ஓட மேறி
இருப்பிட மடையக் கடல் கடந்தவரே!
இறைவன் அவன் அரு ளதனையே
இயற்கையில் நாமும் கண் டறியவே
இயேசு பதம் எமக்காய் வேண்டி
இறைஞ்சுவீர் எம் தூய சோதரரே!

1பர. 1அரு. 1திரி.

09. பரமனை வேண்டிப் பசி தீர்த்தார்

மேலும் ஒரு நாள் பேர்டினன்ட் தமக்குப் பணிக்கப்பட்ட பணிவிடைகள் யாவற்றையும் செய்து முடித்தார். பின்னர் உணவு அருந்துவதற்குச் சென்றார். உணவறையில் அவருக்கு உணவு இருக்கவில்லை. பசியோ அவரை வாட்டியது. உணவறை மேசை மீது அமைதியாய் அவர் அமர்ந்தார். பரமனை உருக்கமாக வேண்டினார். என்னே அதிசயம்! விதம் விதமான உணவுகள் அம் மேசையின் மீது தோன்றின. மற்றச் சகோதரர்களையும் அழைத்து உண்ணக் கொடுத்தார். தானும் உண்டு பசியாறினார். இவ்வாறு இறை நம்பிக்கையில் உறுதியடைந்துள்ளவரான பேர்டினன்ட், இறை உறவில் வாழ்ந்து இறையருளைப் பெற்றிருந்தார் என்பதை அடிக்கடி நிகழும் அற்புதச் செயல்கள் மூலம் அனைவருக்கும் இறைவன் வெளிப்படுத்தி வந்தார். இது அம் மடத்துத் துறவியரிடம் பேர்டினன்ட் மட்டில் அன்பையும் ஒருவகைப் பயபக்தியையும் ஏற்படுத்தியது.

தியானம் - 09

பணி பல முடித்த பின்னே
 பசி யது ஆறச் சென்றே!
 பட்சணம் யாதும் இல்லை யென்றே
 பரம னருள் வேண்டி நின்றோய்!
 பற் பல உணவும் பெற்றே
 பிறரையும் ஊட்டி மகிழ் வுற்றீர்!
 பரன் பதம் நிலைத்தே நாழும்
 பணி யெல்லாம் ஆற்றச் செய்வீர்!

1பர. 1அரு. 1திரி.

10. விதித்த கட்டளையை மதித்துச் செயற்பட்டார்

பேர்டினன்ட் அற்புதச் செயல்களைச் செய்வதற்கு மடத்து அதிபர் கட்டுப்பாடு விதித்தார். நாளொன்றுக்கு ஒர் அற்புதச் செயலுக்கு மேல் செய்யக் கூடாது என்பதே அக் கட்டுப்பாடு. அதற்கு மேல் செய்ய வேண்டுமானால் தன்னுடைய அனுமதியைப் பெறவேண்டும்.

இவ்வாறான குழ்நிலையில் பேர்டினன்ட் மடத்தில் உள்ள கட்டடப் பணிகளை மேற்பார்வை செய்வதற்காகப் பணிக்கப்பட்டார். அவற்றைக் கவனித்துக் கொண்டிருக்கும் வேளையில் ஒரு நாள் கட்டடத்தின் உச்சியில் நின்று வேலை செய்த தொழிலாளி யொருவன் கால் நழுவிக் கீழே விழுவதைக் கண்டார் பேர்டினன்ட். அதிர்ச்சியுற்ற பேர்டினன்ட். “ஆண்டவரே! அவனைத் தடுத்து நிறுத்தும் “என உரக்கக் கூறித் தன்கைகளையும் மேலே உயர்த்தியவராய் மேலே அண்ணார்ந்து பார்த்தார். என்னே ஆச்சரியம்! வீழ்ந்த மனிதன் அப்படியே அந்தரத்தில் நிறுத்தப்பட்டான். அதிபர் இட்ட கட்டளை அப்போது நினைவுக்கு வந்தது. அதிபரின் கட்டளைக்கேற்ப ஒரு அற்புதம் செய்யப்பட்டதனால் அடுத்த அற்புதத்தைச் செய்து அந்தரத்தில் நிற்பவனைக் காப்பாற்ற வேண்டியதால் அதிபரிடம் ஓடிச்சென்று நடந்தவற்றை எடுத்துரைத்தார். மேலும் ஆகாயத்தில் நிற்பவனைக் காப்பாறுவதற்கு அதிபரிடம் அனுமதி கோரினார்.

பேர்டினன்ட் கூறியதைக் கேட்ட அதிபர் சிரித்துக்கொண்டே “பேர்டினன்ட்! அந்தரத்தில் தொழிலாளியை நிற்கச் செய்தபோதே அற்புதம் ஒன்று நிகழ்ந்துவிட்டதே. அதன் பின் அனுமதி எதற்கு? நீ! ஓடிச் சென்று அந்தரத்தில் நிற்பவனைத் தரையில் இறக்கிவிடு” எனக் கூறி அனுப்பினார். அதிபர் கட்டளையைப் பணிவுடன் நிறைவேற்றினார் பேர்டினன்ட்.

அன்று மாலை அதிபர் பேர்டினன்ட்டை அழைத்தார். “மகனே! உனக்கு இறைவன் தந்திருக்கும் அருட்கொடைகள் அனைத்தும் மக்களுக்கு இலவசமாக அருளத் தரப்பட்டவைகளே. எனவே, இன்று முதல் அற்புதங்கள் செய்வதற்கு மாறாக நான் இட்ட கட்டுப்பாட்டை விலக்குகின்றேன்.” எனக்கூறினார். அன்று முதல் பேர்டினன்ட் வழியாக இறையருள் பலருக்கும் தடையின்றிக் கிடைத்தது. எவ்வளவுக்கு இறையருள் பேர்டினன்டை ஆட்கொண்டிருந்ததோ, அவ்வளவுக்கு அவர் பணிவும், அடக்கமும் உடையவராக வாழ்ந்தார்.

தியானம் - 10

கட்டத்தின் உச்சி நின்றும்
கால் தவறி வீழ்ந்தவனை
நீட்டிய உன் கரந் தாங்கி
நில மதனில் விட்டவரே!
புதலத்து நிறை யின்பப்
புழுதி தன்னில் வீழாதே!
நீட்டிய உன் கரந் தாங்கி
நிமல ணடி சேரு மையா!

1பர. 1அரு. 1திரி.

11. உப்பு நீரை நன்னீராக்கினார்

அந்தோனியார் அருட் சகோதரருடன் மெசினாவில் வாழ்ந்தார். அங்கு அவர்களுடைய மடத்தின் பக்கத்தில் இருந்த கிணற்று நீர் உப்பு நீராயிருந்தது எனவே அங்கு இருந்த மடத்துச் சகோதரர் நன்னீர் பெறுவதற்கு வெகு தூரம் செல்ல வேண்டியிருந்தது. அவர்கள் அனுபவித்து வந்த துன்பத்தைக் கண்டு இரக்கங் கொண்டவரான அந்தோனியார், இறைவனை வேண்டிப் பிரார்த்தித்தார். அதன் பயனாகக் கிணற்று உப்புநீர் நன்னீராக மாறியது. இந்த நிகழ்வு சகோதரருக்குத் துன்பத்தைக் குறைத்து மகிழ்ச்சியையும் கொடுத்தது. எனவே சகோதரர்கள் இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்தினர். மேலும் அவர்கள் அந்தோனியார் மீது மிகுந்த மதிப்பும் கொண்டனர்.

தியானம் - 11

உண்ணு நீர் பெற்று வர
 நெடுஞ் தூரம் சென்ற அவர்க்கு
 உப்பு நீர் அது தன்னை
 நன் நீராய்த் தந்த குருவே!
 உவப் புடனே சேவை செய்யும்
 உத்தமர் ஆன மக்கள் தம்மை
 உயர் வடனே பேணிக் காக்க
 உந்தன் அருள் வேண்டும் ஜயா!

1பர. 1அரு. 1திரி.

12. இன்றும் பலன் கொடுக்கும் தோடை மரம்

புனிதர் ஜந்து காயப் பிரான்சிஸ் அசிசியாரின் சபையில் பேர்டினன்ட் இணையும் போது அவருக்கு வயது இருபத்தைந்து அவர் அச்சபையில் “அந்தோனி” என்னும் நாமத்தினைச் சூடியவராக அச்சபையின் வாக்குத்தத்தத்தையும் நிறைவேற்றினார். மேலும், தான் ஒரு வேதசாட்சியாக மரிக்க வேண்டும் என்னும் வாஞ்சையுடன் கடவுளைப் பிரார்த்தித்து வந்தார் அவருக்கு 1220 நொவெம்பர் மாதக் கடைசியில் சிரேட்டர்களின் அனுமதி கிடைத்தது. அதன் பிரகாரம் கடற்பயணத்தை மேற்கொண்டவர் 1221ல் கோடை காலத்தில் மொறக்கோ சென்று

அடைந்தார். அங்கு கடுமையான சுரத்தினாற் பீடிக்கப்பட்டார். அவரது துணையாளர் பிலிப்னோ அரூட்சகோதரருடன் மீண்டும் போர்த்துக்கல் தேசத்துக்கு அவருடைய தலைவர்கள் தீர்மானத்தின்படி பயணமானார். பயணத்தின் போது ஏற்பட்ட கடும் புயல்காரணமாக அவர்கள் சென்ற கப்பல் இத்தாலியின் அண்மையில் உள்ள சிசிலி தீவுக்கரையை அடைந்தது. அங்கிருந்த துறவியர் மடமான மெசினாவில் சகோதரர் பிலிப்னோவின் பராமரிப்பில் சிறிது காலம் தங்கியிருந்தார். மடத்தில் சுகமடைந்த அந்தோனியார். அந்த மடத்திலும் முன்போலவே தோட்ட வேலை செய்வதில் விருப்பமும், ஆர்வமும் உடையவரானார். அவர் காட்டிய முயற்சியின் பயனாக அன்று அவர் அங்கு நட்ட தோடைமரம் இன்றும் நின்று பூத்துக் காய்த்துப் பலன் கொடுத்து வருவதாக வரலாறு உண்டு. மட்டுமல்ல அவ்விடத்தைத் தரிசிப்பவர்கள் கண்டு களிக்கவும் தக்கதாக, ஒரு புனித பண்டமாகவும், காட்சிப் பொருளாகவும் விளங்குகின்றது. இற்றைக்கு 787 வருடங்களாகியும் புனிதரின் நாமத்தை அத்தோடை மரம் நன்றியுடன் உலகுக்கு நினைவுறுத்துகின்றது. இந்த அற்புதமானது எல்லாம் வல்ல இறைவன் புனித அந்தோனியார் மூலம் அவரது உறுதியான பிரசன்னத்தை மக்களுக்குக் கற்பிக்கும் பாடமாக அமைந்துள்ளது.

தியானம் - 12

அன்று உந்தன் கரம் நட்ட
 அந்தத் தோடை மரமே இன்றும்
 நின்று கணி குன்றா தளிக்க
 என்றும் அருள் செய்த குருவே!
 இன்று போல் என்றும் நிலைத்தே
 இனிதே என் சிறு குடும்பம்
 குன்றாது வளரும் அருள் தன்னையே
 அன்புடன் அளித்துக் காப்பீரே!

1பர. 1அரு. 1திரி

13. “என் அருமைச் சகோதர மச்சங்களே!” என விழித்து....

இரிமினி என்னும் ஊருக்கு மறையுரை ஆற்ற அந்தோனியார் அழைக்கப்பட்டார். பாப்பரசருக்கு எதிரான கிபிலென் என்னும் ஒரு கட்சியினர் அங்கு செயற்பட்டனர். அவர்கள் வேத விரோதிகளை ஆதரித்து வந்தனர். கிபிலென் கட்சியினரின் போதனையினால் மனம் மாற்றப்பட்ட மக்கள் அந்தோனியாரின் போதனைக்குச் செவி சாய்க்கவில்லை. போதனை தன்னைக் கேட்க வந்தவர்களையும் அக்கட்சியினர் தாமே தடுத்து நிறுத்தினர். எவரும் அந்தோனியாரின் உரையைக் கேட்கவராமையால், அவர் பக்கத்தில் இருந்த கடற்கரைக்குச் சென்று அங்கு மீன்களை அழைத்து மறையுரை வழங்கத் துணிந்தார். அந்நேரம் கடலில் உள்ள மீன்கள் எல்லாம் ஒன்று திரண்டு வந்து தங்கள் தலைகளை நீரின் மீது உயர்த்தி அணியணியாக நின்றன. அந்தோனியார் அங்கு நின்ற மீன்களை நோக்கி “ எனது அருமைச் சகோதர மச்சங்களே! நீங்கள் இறைவனுக்கு நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் வாழ நல்லதொரு இடத்தைத் தந்து புயலும், சூராவளியும், கடற்கொந்தளிப்பும் உங்களைத் தாக்காது நீங்கள் பலுகிப் பெருகிட இறைவன் அருள் புரிந்துள்ளார். நோவாவின் பேழையில் இருந்த மிருகங்களைத் தவிர ஏனைய எல்லா விலங்குகளையும் அழித்த இறைவன், உங்களை வாழ வைத்தார். மக்களையெல்லாம் தவம் செய்யத் தூண்டிய யோனாஸ் இறைவாக்கினரை உங்கள் இனத்தைக் கொண்டு விழுங்கசெய்து மூன்றாம் நாள் விடுவித்தார். உங்கள் வாயிலிருந்து ஆண்டவர் காசு பெற்றுத் தனக்கும் இராயப்பருக்கும் வரி செலுத்தினார். விண்ணகம் செல்வதற்கு முன்னர், நம் மீட்பர் தாம் உயிர்த்துள்ளதை அப்போஸ்தலருக்கு வெளிப்படுத்திக் காண்பிப்பதற்காக அன்று உங்களையே உண்டு காண்பித்தார். இவை போன்ற பல காரணங்களுக்காக ஏனைய பிராணிகளிலும் மேலாக நீங்கள் ஆண்டவருக்கு நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறீர்கள்.” என்று உருக்கமாக உரையாற்றினார்.

இந் நிகழ் வேதவிரோதிகளுக்கு மனமாற்றத்தைக் கொடுத்ததுடன் பின்னர் அந்தோனியாரின் உரையைக் கேட்கவும் ஆரம்பித்தனர். எனவே அந்தோனியார் தன் கையில் ஒரு சிலுவையை எந்தியவராக மறையுரை யாற்றிவந்தார். மேலும் திறந்த வெளியில் மேடைகள் அமைத்துத் திருப்பலியும் நிறைவேற்றி வந்தார். அனைவருடனும் அன்புடன் பழகியவர் அவர்களுக்கு ஒப்புரவு அருட்சாதனமும் வழங்கிவந்தார்.

தியானம் - 13

மச்சங்கள் தம்மை அழைத்து அன்று
 மறை யுரை யாற்றி நின்று,
 மாற்றாரும் மனம் மாற எண்ணி
 அருள் செய்த எம் அற்புதரே!
 நிச்சய மில்லா வாழ்வு தன்னை
 நிச மென்று பொருள் தேடிச்
 சச்சரவு புரிய மவர் தமக்கே
 சற்புத்தி தன்னைப் புகட்டு மையா!

1பர. 1அரு. 1திரி.

14. கடவுளைக் காண்பித்த கழுதை

போர்ஜெஸ் - Bourges - என்னும் ஊரில் போனில்லோ என்பவன் வாழ்ந்தான். அவன் முப்பது வருடங்களாக வேத விரோதச் செயல்களுக்குத் தலைமை தாங்கியவனாக வாழ்ந்து வந்தான். மக்கள் அவனைக் கொடியவன் என மதிப்பிட்டிருந்தனர், அவன் கொடுமைகள் செய்யவும் அஞ்சாதவன்.

ஒரு நாள் போனில்லோ, அந்தோனியாரிடம் வந்து, “திவ்விய நற்கருணையில் இயேசு இல்லை” என வாதிட்டான். பல விளக்கங்களை அந்தோனியார் அவனுக்கு எடுத்துரைத்தார். ஆனால் அவனே ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. எனவே அவன் அந்தோனியாருடன் போட்டிக்குத் தயாரானான்.

போட்டி நிபந்தனைகளின் படி போனில்லோ தன் கழுதைக்கு முன்று நாட்களுக்குத் தொடர்ந்து உணவு எதுவும் கொடுப்பதில்லை யென்றும், நான் காம் நாள் அவன் அக்கழுதையைக் கோவில் முற்றத்துக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். மேலும் அந் நேரத்தில் குறிப்பிட்ட இடத்துக்கு நற்கருணை நாதரை அந்தோனியார் ஏந்தி வரவேண்டும். அப்வேளையில் பட்டினியாயிருந்த கழுதைக்கு முன்னால் அதற்குரிய உணவும் வைக்கப்படும். அக் கழுதை உணவை உண்ணாது நற்கருணை நாதரை வணங்குமானால் போனில்லோ தான் அனுசரித்து வரும் அல்பிஜீனியப் பேதகத்தை விட்டுத் திருமறையில் இணைவதாகவும் வாக்களித்தான். இதனை எல்லா மக்களும் அறியும்படி விளம்பரமும் செய்தான்.

இந்த நிபந்தனைகளை அந்தோனியாரும் சரியென ஏற்றுக் கொண்டார். அல்பிஜினியப் பேதகம் முற்றாக அழிக்கப்படவேண்டும். எனவே அவர் முன்று நாட்களும் செப, தவ முயற்சிகளைக் கடைப் பிடித்தவராய்க் கடுந்தவம் புரிந்தார். இறையாசீர் வேண்டிச் செபித்தார். குறிப்பிடப்பட்ட தினத்தில் போனில்லோவின் வீட்டின் அயலான பரந்த முற்றவெளியில் மேடை அமைக்கப்பட்டது. அம்மேடை மேலேயே அந்தோனியார் சிறப்புடன் திருப்பலியை ஒப்புக் கொடுத்தார். கணக்கிட முடியாதளவில் மக்கள் கூட்டமாகக் கூடியிருந்தனர். விசுவாசிகளின் கூட்டத்தினரும், வேடிக்கை பார்ப்பவர்களும் கூட்டமாக மைதானத்தில் நிரம்பியிருந்தனர். திருப்பலியும் நிறைவுற்றது.

மேலும், முன்னமாகவே கழுதைக்கு ஆயத்தஞ் செய்யப்பட்டிருந்த புதிய கடலையும் அந்த மைதானத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்தது. திருப்பலி முடிந்ததும் நற்கருணை நாதரைத் தாங்கிய பேழையை அங்கே அந்தோனியார் தமது கரங்களில் ஏந்தியவராக மக்களின் ஆராத ணையுடன் உணவு வைக்கப்பட்டிருந்த இடத்துக்கு வந்தார். அந்த நேரம் போனில்லோவும் தனது கழுதையை அங்கே உணவு வைக்கப்பட்டிருந்த இடத்துக்கே கொண்டு வந்தான்.

அப்போது பசி உணர்வுடன் காணப்பட்ட அக் கழுதை உணவை நாடிச் செல்ல முற்பட்டது. அந்நேரத்தில் மக்களை அமைதியாக இருக்கும்படி அந்தோனியார் கேட்டுக்கொண்டார். மேலும் அவர் அக் கழுதையை நோக்கி “ஓ பகுத்தறிவில்லாத பிராணியே! நான் எவ்வளவு தகுதி அற்றவனாய் இருப்பினும், என்கையில் ஏந்தி வந்துள்ள என்னையும், உன்னையும் படைத்தவர் பெயரால் உனக்கு கட்டளை இடுகிறேன். உடனே இங்கு வந்து உன் கர்த்தர் முன்னே சாட்டாங்கமாக விழுந்து அவரை ஆராதிப்பாயாக அச் சாட்சியத்தைக் கொண்டு, எமது பீடங்களின் மேல் பலியிடப்பட்டுவரும் மாசற்ற செம்மறிப் புருவையாகிய மீட்பர் இயேசுவுக்கு எல்லாப் படைப்புக்களும் பணிவர் என்பதை அவிசுவாசிகள் அனைவரும் அறியக்கடவார்களாக.” என்று அதிகாரத்துடனும், விசுவாசத்துடனும் விளம்பினார். அதை உற்றுக் கேட்பது போல் நின்ற அக் கழுதை தன் முன்னே வைக்கப்பட்டிருந்த புதிய கடலையைக் கவனத்திற் கொள்ளாமல் அந்தோனியாரின் பக்கந் திரும்பி, அவர் ஏந்தி நின்றதும் எழுந்தேற்றங் செய்ததுமான தேவநற்கருணையின் முன்னே குப்புறப் பணிந்து சாட்டாங்க நமஸ்காரம் புரிந்தது. இந்த அற்புத நிகழ்வின் வெளிப்பாடாகத் தன் அறியாமையை உணர்ந்தவனாக, “கழுதை அறிந்த கடவுளைக் கயவ்ஸ்யான் அறியாதுள்ளேனே” எனக்கூறி அழுது புலம்பினான் போனில்லோ.

அங்கு பிரசன்னமாயிருந்த கத்தோலிக்க விசுவாசிகள் சமூகம் சந்தோச அக்களிப்பில் முழ்கியது. இறைவனுக்கு நன்றிக் கீதம் இசைத்தவண்ணம் தில்விய நற்கருணை நாதரை ஆலயத்தினுள் எடுத்துச் சென்றனர். இதன் போது போனில்லோ இறையருளால் ஆட்கொள்ளப் பட்டவனாக மனமாற்றம் பெற்று உண்மையான விசுவாசியானான். அவனது குடும்பத்தினரும், அவனைச் சார்ந்த குழுவினரும் தமது அறியாமையை உணர்ந்தவர்களாக மட்மையில் நின்று விடுபட்டு மனமாற்றம் பெற்று விசுவாசிகளாயினர். தில்விய நற்கருணையில் இயேசுக்கிறில்து பிரசன்னமாயிருப்பதில் ஜயமுற்ற கிறிஸ்தவர்களும் நம்பிக்கை கொண்டனர்.

தியானம் - 14

அப்ப மதில் இயேசு பரன்

அனு வளவும் இல்லை யென்றான்,
ஒப்ப வோர் நவ மியற்றி

ஓப் பிலாது நின்ற குருவே!
தப்பிதமே நாங்கள் செய்த குற்றம்
தயங்கா நீர் உறவு கொள்ள,
இப் பொழுதே வருவே னென்ற
இனிய மொழி தாரு மையா!

.1பர. 1அரு. 1நிரி.

15. இளவரசன் செய்த பலாத்கார மத மாற்றத்தைத் தடுத்தார்

பேதகம் தலை விரித்தாடிய அக் காலத்தில் இளவரசன் ஓருவன் திருச்சபையின் மீது பற்றும், அக்கறையும் கொண்டவனாக விளங்கினான். அவன் திருச்சபையில் மக்களைச் சேர்ப்பதற்கு மிகக் கொடிய பலாத்கார வழியைக் கையாண்டு மனமாற்றம் செய்வித்து வந்தான். இச் சம்பவத்தை அந்தோவியார் அறிந்தார். எனவே அவர் இளவரசனை நேருக்கு நேர் சந்தித்தார். இளவரசன் அந்தோவியாரைப் பக்தி மரியாதையுடன்

வரவேற்றான். அதற்காக அந்தோனியார் இளவரசனுக்கு நன்றி கூறினார். ஆனால் அவர் இளவரசனை நோக்கி “உம்முடைய ஆட்சிக்கு உட்பட்ட மக்களை உமது அதிகாரத்தைக் கொண்டு மதமாற்றம் செய்வதை வெறுக்கின்றேன். அதற்காக நான் வேதனைப்படுகின்றேன். பேதகத்துக்கு மாறாக இருப்பதை நான் வரவேற்கின்றேன். அதேவேளை பாவிகளுக்கு நண்பனாக இருப்பதையே விரும்புகின்றேன். நம் பெருமான் இயேசுக் கிறிஸ்து, பாவிகளின் பக்கமாகவே வாழ்விலும் விளங்கினார். பாவிகளை வாளால் மதமாற்றம் - மனமாற்றம் செய்திட முடியாது. “வாள் எடுத்தவன் வாளால் மடவான்” இதுதான் கிறிஸ்து நமக்குப் போதித்த பாடம்” என்றார்.

“புனிதரே! எப்படி இருந்தாலும், நம்முடைய திருச்சபை வளர்ச்சி அடைவது நல்லது அல்லவா?” என்றான் இளவரசன்.

“அப்படியல்ல இளவரசே! பலாத்காரம் பரமனுக்குப் பகை. அன்பே அவரது ஆயுதம். அதுவும் பகைவனுக்கு அன்பு. இதனைப் பின்பற்றாமல், பலாத்காரத்தைப் பின்பற்றினால் நாமும் பாவிகளே!” என்று அந்தோனியார் தெளிவு படுத்தினார். அவரது விளக்கமான அறிவுரைகளைக் கேட்ட அவ் விளவரசன் தன் பலாத்கார வழிமுறையை விலக்கியவனாக, அன்பு வழியைப் பின்பற்றி வாழ்ந்தான்.

தியானம் - 15

பலாத்காரம் மிக்க! போதனை யதனைப்
பரஸ்பிய அவ் விள வரசைப்
பே ராற்றல் தனைக் கொண்டே
பா ரதனில் தடுத்துக் காத்தவரே!
பரம னவன் போதனை தன்னைப்
பாரினில் யாம் பகிர்ந்து வாழுவே
பரிவுடன் பணி யது செய்யும்
பண் பெமக்கு அருளு மையா!

பிர. 1அரு. 1திரி.

16. “அசினி” சீமாட்டிக்குக் கிடைத்த குழந்தை

அந்தோனியார் 1222ல் பிரான்ஸ் தேசத்துக்கு நடையிற் சென்றார். அங்கு, அகுஸ்தீனார் சபைத் துறவி தோமஸ்கலால் என்பவரது துணையுடன் அல்பியினியப் பேதகத்தை முற்றாக அழித்தார்.

அந் தோனியாரின் அறிவாற் றல், நாவன் மை முன் னே பேதகத்தினரின் போதனை நிலை குலைந்து நிர்முலமானது. அவருடைய தூய வாழ்வு முறையையும், நுண்ணறிவையும் கண்டு வியப்படைந் தவரான தோமஸ்கலால் “அந்தோனியார் வேத காரியங்களை நன்கு அறிந்தவர், திரு முழுக்கு யோவானை ஒத்தவராக இவர் சூடர் வீசினார். “என எழுதிவைத்துள்ளார். இந்த வார்த்தைகள் மூலம், எந்த அளவுக்கு அந்தோனியார் பேதகத்தை ஒழிப்பதில் ஈடுபட்டிருந்தார் என்பதை உணர முடிகின்றது.

வழியில் அல்பஸ் மலையை அடுத்த நகரில் “அசினி” என்னும் சீமாட்டி, அங்கு சென்ற அந்தோனியாருக்குத் தங்க இடமும். உணவும் கொடுத்து உபசரித்தார். குழந்தை இல்லாதவரான சீமாட்டியின் அருள் உள்ளத்தைப் பார்த்து, அந்தோனியார் ஆண்டவரிடம் வேண்டினார். அதன் பயனாக அச்சீமாட்டிக்கு மகப்பேறு கிடைத்தது. அசினி சீமாட்டியின் மகனான பிலிப்பு பிற்காலத்தில் பலஸ்தீனாவில் ஏற்பட்ட வேத கலாபனையின் போது வேஷசாட்சியாகத் தன் உயிரை நீத்தார் என்பது வரலாறு.

தியானம் - 16

உண வளித்து உபசரித்த உத்தமி
அசினி சீமாட்டி அவள் தன்
உள மறிந்து இறை வேண்டி
மக வளித்துக் காத்த நல்லோய்!
உண்மை யது வழி நின்று
மக்கள் பணி செய்து வாழும்
உத்தம ஊழியர் தம்மை அவர்
மன தறிந்து காரு மையா!

17. மழை வெள்ளத்தில் நனையாத மக்கள் வெள்ளம்

அன்றோரு நாள் அந்தோனியாரின் போதனையைக் கேட்பதற்கு மக்கள் வெள்ளம்போற் திரண்டனர். அவ்வேளை பெரும் காற்றுடன் கூடிய மழையும் பெய்யத் தொடங்கியது மக்களே அங்கும், இங்குமாகக் கலைந்து ஓடத் தொடங்கினர். இதனை அந்தோனியார் கவனித்தார். உடனே “அன்பார்ந்த மக்களே! கலைந்து செல்லாதீர். இறைவனின் திருமொழியினை நின்று செவி மடுத்துக் கேளுங்கள். இறை உணர்வு பொழியும் இச் சொல் மாரிமுன் மழையும், புயலும் உங்களை யாதுஞ் செய்யாது” என்றார். அந்தோனியாரின் சொல்லின் மேல் நம்பிக்கை கொண்ட மக்கள் வெள்ளம் அசைவுறாது நின்றது. என்னே! அதிசயம்! ஒரு புறம் மழைவெள்ளம், மறுபுறம் அந்தோனியாரின் அருள் மொழி வெள்ளம். இரண்டுக்கும் நடுவே அகப்பட்டிருந்தது மக்கள் வெள்ளம். ஆனால் மக்கள் வெள்ளத்திலிருந்த ஒருவரைத்தானும் மழைவெள்ளம் நனைக்கவில்லை, அதனைக் கண்ணுற்ற, கேள்வியுற்ற யாவரும் அற்புதம் எனக் கண்டனர். அந்தோனியாரில் பொதிந்துள்ள அருளின் வல்லமையை என்னி வியப்படைந்து மகிழ்ந்தனர்.

தியானம் - 17

வெட்ட வெளி தன்னி லுந்தன்
 வேத வுரை கேட்க வந்தோர்,
 கொட்டும் மழை யதனில் துன்பம்
 கொள்ளாது காத்த சற்குருவே!
 மட் டிலாச் சோதனை தான்
 மழை போல் வந்து விடினும்,
 திட்ட மதாய் எதிர்க்க வல்ல
 திறமை தனைத் தாரு மையா!

1பர. 1அரு. 1திரி

18. முன் மொழிந்தார் அலகை செய் குட்சியை

அந்தோனியாரின் நற்செய்திப் பணி நாளுக்கு நாள் வலுவடைந்தது. அதனைத் தாங்க முடியாத அலகை, அவரைத் துன்புறுத்தத் திட்டமிட்டது. அவரது பணிக்குத் தடை ஏற்படுத்த ஒரு சில தீய வழிகளை மேற்கொண்டது.

அன்றொரு நாள் அருள் மொழி யாற்றுவதற்கென அந்தோனியாருக்கு ஒர் அழகிய மேடையை மக்கள் அமைத்திருந்தனர். அதன் மீது ஏறி மறையுரை நிகழ்த்தச் சென்ற அவருக்கு, அலகையின் குட்சி புரிந்துவிட்டது. எனவே மக்களை நோக்கிய அவர் “அன்பார்ந்த இறை மக்களே! இன்று ஒரு ஆபத்தை விளைவிக்க அலகை விரும்பியுள்ளது. நான் அதையிட்டுக் கலங்கவில்லை, நீங்களும் கலக்கமடையவேண்டாம்” எனக் கூறினார். இதனைக் கேட்ட மக்கள் ஒன்றும் புரியாத நிலையில் திகைப்புற்றனர்.

சிறிது தாமதித்து அந்தோனியார் மேடை மீது ஏறினார், மேடை சரிந்து விழுந்தது. ஆனால் எவருக்கும் எவ்வித பாதிப்பும் ஏற்படவில்லை. மக்கள் குழந்து நிற்க மறையுரையாற்றி விட்டு அந்தோனியார் சென்றார். மக்களோ! நடக்கப் போவதை முன்னதாகவே தெரிவிக்கும் அந்தோனியாரின் அருளையும், தீர்க்க தரிசனத்தையும் எண்ணிப் புகழ்ந்து கொண்டே சென்றனர்.

தியானம் - 18

சாத்தான் செய் குட்சி தன்னைச்
 சற் குருவே! முன் னுரைத்தே
 சஞ்சலம் உமக்கு வேண்டா மென்று
 சனங்கள் அறியக் கூறி நின்றீரே!
 சோதனை செய்பவன் குட்சியை நாம்
 சந்திக்கும் சங்கட வேளை தன்னிலே
 சோதனை அதனில் வீழ்ந்திடா தெமக்கும்
 சாதிக்கும் உறுதி யதனைத் தாருமே!

1பர. 1அரு. 1திரி.

19. மழையில் நனையாது காய்கறி சேகரித்த ஊழியன்

அந்தோனியார் லிமோயெஸ் மாகாணத்தில் சிறிது காலம் தங்கியிருந்து அமைதி வாழ்வு வாழ்ந்தார். அங்கு ஒரு நாள் மடத்துத் துறவியருக்குச் சமைப்பதற்கு உரிய காய்கள், இலைவகை போன்ற மரக்கறிகள் கிடைக்கவில்லை. அதனால் அயலில் வசித்து வந்த நல் மனமுடைய சீமாட்டியிடம் தமக்கு வேண்டிய மரக்கறிகளை அவளது தோட்டத்திலேயே சேகரிப்பதற்கு அனுமதி பெற்றிருந்தார் அந்தோனியார். அதன் பிரகாரம் மரக்கறி சேகரிப்பதற்கு ஒர் ஊழியனை அங்கு அனுப்பினார். அந் நேரம் பெருமழை பெய்து வெள்ளமும் பாய்ந்து கொண்டிருந்தது. வேலைக்காரன் தேவையான மரக்கறிகளைச் சேகரித்துக் கொண்டு மடத்தை அடைந்தான். ஆனால் அவ்வழியனோ சிறிதளவும் நனையாது வந்திருந்தான். கண்டவர்கள் பேராச்சரிய மடைந்தனர். இந் நிகழ்வை விசுவாசம் மிக்க ஒரு பெண்ணின் இரு மைந்தர்களும், அவ்விடத்திற் பிரசன்னமாயிருந்த குருவானவரும் கண்டனர். மேலும் இந் நிகழ்வினை றிகோல் என்பவரும் தமது குறிப்பில் பதிவு செய்துள்ளார்.

தியானம் - 19

மழை யது பொழியும் வேளை
 மரக்கறி பறித்த ஊழிய னவன்
 துளி யதும் நனை வறாது
 துதி செய்து காத்து நின்றீர்!
 அள வில்லாக் கருணை யதனால்
 நிழ லதாய் நீரே நின்று
 அல்லல் தான் குழும் வேளை
 அளிப்பீர் உம் அருள் வரமே!

1பர. 1அரு. 1திரி.

20. மீண்டும் கிடைக்கப் பெற்ற கையெழுத்துப் பிரதி

1224ல் மாண்பெல்யர் நகர் சென்றவரான அந்தோனியார் மடத்துத் துறவியருக்கு வேதாகம ஆசிரியராகவும், மறையியல் விரிவுரையாளராகவும் செயற்படப் பணிக்கப்பட்டார். திருப்பாடல்களை மாணவர்களுக்குத் தெளிவாகக் கற்பிப்பதற்காக அவற்றைக் கையினால் எழுதி, அவற்றின் விளக்கக் குறிப்புகளுடன் அதனை ஒரு புத்தகமாக அமைத்துப் பாவித்தார்.

அச்சபையிலே புதிதாகச் சேர்ந்த இளந்துறவி ஒருவர், அந்தோனியார் பயன்படுத்தி வந்த அப் பிரதியைத் திருடிக் கொண்டு மடத்தை விட்டு ஓடிவிட்டார். இதனை அந்தோனியார் அறிந்ததும், மனம் வருந்தியவராய் பிரதி மீண்டும் கிடைப்பதற்காக இறைவனை மன்றாடினார்.

இறைவனும் அவர் மேல் இரங்கினார். புத்தகத்தை எடுத்துச் சென்ற இளந்துறவி ஒரு பாலத்திற் சென்று கொண்டிருந்த போது, அவன் எதிரே வாள் ஏந்திய ஒருவர் தோன்றி “இறை யூழியன் அந்தோனியாரிடம் திருடிய ஏட்டினை அவரிடம் மீண்டும் சேர்த்துவிடு. இல்லை யென்றால் உன்னைக் கொண்று ஆற்றில் வீசி விடுவேன்” எனக் கூறவே, அத் துறவி மீண்டும் மடத்துக்கு விரைந்து சென்று ஏட்டினை அந்தோனியாரிடம் கையளித்து, மன்னிப்புக் கேட்டு மறுபடியும் அந்தச் சபையிலேயே இணைந்து நற் பண்புடன் கற்றுவந்தார்.

தியானம் - 20

காணாமல் ஏடு தன்னைக்
கடத்தியோன் கலங்கி வந்து
தானாகத் தந்திட நற்
தடம் வகுத்த போதகரே!
வீணாக என் பொருளை
வஞ்சிப்போர் மனம் மாறி
தானாகவே தந்திட நற்
தயை புரிந்து காப்பீரே!

1பர. 1அரு. 1திரி.

21. மனம் மாறிய செல்வந்தன் வேத சாட்சியானான்

பிரான்ஸ் தேசத்தில் “லுப்புயி” நகரம் புனித நாகரமாகும் அங்கு அமைந்துள்ள மடத்தின் மேலாளராக அந்தோனியார் நியமிக்கப்பட்டார். இவ்விடம் தூலூஸ் நகரின் வடகிழக்கில் குமார் 175 மைல்களுக்கு அப்பால் இருந்தது. இங்கு உள்ள மலை மீது அமைந்திருந்த ஆலயத்தில் இருந்த மரியன்னையின் சூருபத்தைக் “கறுப்பு மாதா” என அழைத்தனர். பக்தர் குழுவினர் அம் மாதாவைத் தரிசிப்பதற்கு இன்றும் 265 படிகள் வழி ஏறிச் சென்று அன்னையின் அருள் பெறுகின்றனர்.

இந் நகரத்தில் வாழ்ந்த ஒரு செல்வந்தன், உயர் பதவியும் வகித்து வந்தான். அவன் தீய வழிகளைக் கடைப்பிடித்தும் வாழ்ந்தான். ஆலயம் செல்வதையும், மறையுரைகேட்பதையும் தவிர்த்து வந்தான். அவனை எப்படியும் திருத்த வேண்டுமென அந்தோனியார் விரும்பினார். எனவே அவனைச் சந்திக்கும் போதெல்லாம், அவனுக்குத் தலை சாய்த்து வணங்கி மரியாதை செய்தார். பெரிய மறைபோதகரும், பக்திமிக்க வருமாய் விளங்கிய அந்தோனியாரின் இச் செயல்கள் அவனுக்கு ஆத்திரத்தை ஊட்டின, ஏனெனில் அந்தோனியார் தன்னை ஏனம் செய்வதாகவே அவன் கருதினான்.

சில நாட்கள் கடந்தன. ஒரு நாள் வீதியில் அவனைக் கண்டதும், அந்தோனியார் இச் செல்வன் முன்னிலையில் முழந்தாட்படியிட்டு அமர்ந்தார். செல்வனோ வெகுண்டு நின்றான். “நன்பா! இறைவன் உன்மீது அன்பும், கருணையும் வைத்துள்ளார். எனக்கு வேதசாட்சியாகும் பாக்கியத்தைக் கொடுக்காத இறைவன், அதை உனக்கு அளிப்பதாக என்னிடம் அறிவித்துள்ளார். எனவே நீ மனந்திரும்பு” என உரைத்தார்.

அச் செல்வந்தன் அமைதியாக அவ் விடம் விட்டுச் சிறிது தாமதித்தே சென்றான். அன்று முதல் அவன் வாழ்வில் மாற்றம் ஏற்பட்டது. படிப் படியாகத் திருந்திய அச் செல்வந்தன் சிலுவை யுத்தத்திற் பங்கு கொண்டு பாலஸ்தீனாவில் வேதசாட்சியாக மரித்தான்.

தியானம் - 21

இறைவனை மறந்த செல்வன் அவன்
 திருந்தி வாழ வழி சமைத்தே!
 குறை பல அவனிற் கண்டும்
 பரிவு கொண்டு பணிந்த வேதா!
 எம் திடை விளங்கும் கர்வம்
 புரிந்து நாம் பணிந்து வாழ
 உம் தருட் கொடைகள் தம்மை
 பரிவு கொண்டு அருளும் ஜயா!

1பர. 1அரு. 1திரி.

22. தொட்டிலில் இறந்த குழந்தை உயிர் பெற்றது

அந்தோனியாரின் மறையுரை கேட்பதற்காகப் பெருந் தொகையான மக்கள் தமது பணிகளையும் பொருட்படுத்தாது ஒன்று கூடுவது வழமை. அவ்வாறு ஒரு நாள் பெண் ஒருவர் அவருடைய மறையுரையைக் கேட்கும் ஆர்வத்துடன் தொட்டிலில் தன் குழந்தையை வளர்த்திவிட்டு உரை கேட்கச் சென்றாள். உரை முடிவில் வீடு திரும்பிய அப் பெண் தன் குழந்தை தொட்டிலில் இறந்து கிடப்பதைக்கண்டு கலக்கமுற்றவளாய்க் கதறி அழுது கொண்டு அந்தோனியாரிடம் ஓடிச் சென்று முறையிட்டு நின்றாள். அவள் மேற் பரிவும், இரக்கமும் கொண்ட புனிதர் இறைவனை வேண்டனார். உடனே அப் பெண்ணின் இறந்திருந்த குழந்தை உயிர் பெற்றெழுந்தது. இறைவனைப் போற்றிப் புகழ்ந்த அப்பெண் மகிழ்ச்சியுடன் அந்தோனியாருக்கு நன்றி கூறிச் சென்றாள்.

தியானம் - 22

தொட்டில் தன்னில் குழந்தை விட்டுத்
 திரு வரை கேட்ட தாயின்
 பட்ச மார் குழந்தை உயிர்
 பரி வுடன் மீட்ட குருவே!
 இத் தரை தன்னில் நாங்கள்
 மெய்ப் பொருள் காண வென்று
 கர்த்தரை நாடும் அவ் வேளை
 கனி வுடன் நோக்கும் நீரே!

1பர. 1அரு. 1திரி.

23. கொதி நீரில் விளையாடிய குழந்தை

வேறொரு நிகழ்வின் போது ஒரு நாள் ஒரு தாயானவள் தன் பிள்ளையைக் குளிப்பாட்டுவதற்காக ஒரு தொட்டியிலே கொதி நீரை ஊற்றினாள். பின்னர் கொதிநீருடன் கலப்பதற்காக ஒரு பாத்திரத்திற் தண்ணீர் மொள்ளச் சென்ற போது அவளிருந்த வீட்டின் பக்கத்துத் தெருவால் அந்தோனியார் வருவதாக அயலவர்கள் கூறக்கேட்டாள். உடனே அவருடைய திருமுகத்தைப் பார்க்க வேண்டு மென்னும் ஆவல் கொண்டவளாக, தான் முன்னர் தொட்டியில் கொதி நீர் ஊற்றியதையும் யோசியாதவளாக அவசரத்தில் தன் குழந்தையைத் தொட்டியினுள் இருத்தி விட்டுத் தெருவுக்கு ஓடிசென்றாள். அங்கே அப்பொழுது அந்தோனியார் தெருவிற் சென்று கொண்டிருந்ததனால், அவருடைய திரு உருவத்தினைக் கண்குழிர மனமகிழ்வுடன் கண்டுகளித்தாள். அக்காட்சியைக் கண்ட ஆணந்தத்துடன் மீஞும்போதுதான் வென்னீரைக் கலந்து விடாது அதனால் குழந்தையை இருத்தி வந்தமை அவள் நினைவுக்கு வந்தது. திடுக்கிட்டுத், திகிலடைந்தவளாகக் “குழந்தைக்கு என்ன நேர்ந்ததோ, அது வெந்து நொந்து இறந்திருக்குமோ” என்னும் ஏக்கம் கொண்டவளாய் பரதவித்து ஓடி வந்து குழந்தையைப் பார்த்தாள். அங்கே குழந்தை யாதொரு பாதிப்புக்கும் உட்படாது தொட்டியினுள் இருந்து மகிழ்ச்சியுடன் தண்ணீரில் விளையாடிக் கொண்டிருக்கக் கண்டாள். அப்போது தாயாரைக் குழந்தை கண்டதும் மகிழ்ச்சியுடன் தாயை நாடியது. அவள் பேராச்சரிய முற்றவளாக அந்தோனியார் அவ்விடத்துச் செய்த அற்புதத்தின் மகிழ்ச்சியைக் குறித்து ஆண்டவருக்கு நன்றியுணர்வுடன் வாழ்த்துக் கூறினாள். மேலும் அந்தோனியார் மீது அன்பும் பக்தியும் கொண்டவளாக நன்றியுடன் வாழ்ந்தாள்.

தியானம் - 23

உன் முகம் பார்க்க வந்த

உத்தமி யாள் குழந்தை தன்னை
வெந்நீர் தன்னில் விட்டகல

வேகா தது காத்த நேசா!

தன் பலத்தாற் பாவ மதில்

தவறி விழும் மக்கள் தம்மை

உன் கருணைக் கண் திறந்து

உத்தமரே அவரைக் காரு மையா!

1பர. 1அரு. 1திரி.

24. முன் மொழியப்பட்ட தீர்க்கதறிசனம் நிறைவுற்றது

ஆவர்ஜன் மலை மீது இருந்த புயன்விலே மடத்தின் சிரேட்டராக 1225ல் அந்தோனியார் நியமிக்கப்பட்டார். அவ்வுரில் ஒரு நாள் கர்ப்பினி யாயிருந்த பக்தியுள்ள ஒரு பெண் அந்தோனியாரிடம் “தகப்பனே! நான் யாதோர் ஆபத்துமில்லாது குழந்தையைப் பெற்றெடுக்கவும், ஆணாயினும், பெண்ணாயினும் அக்குழந்தையை இறைவனுக்கு உகந்த பிள்ளையாயிருக்கவும் எனக்காகச் சருவேசுரனை மன்றாடும்” என வேண்டினாள். அதற்கு அந்தோனியார் “என் மகனே! கடவுள் உன்னை ஆசீர்வதித்திருக்கிறார். அதற்காக நீ மனமகிழ்ச்சி அடைவாயாக. நீ ஆண் குழந்தை ஒன்றைச் சுகமே பெற்றெடுப்பாய். அம் மகன் இறைவன் கிருபையால் ஒரு சந்நியாசியாகி வேதத்துக்காகத் தலை வெட்டப்பட்டு வேதசாட்சியாவான்” என்றார். அவரது தீர்க்கதறிசனத்தின் படியே அப்பெண் ஆண்குழந்தையைப் பெற்று அவனுக்குப் “பிலிப்பு” எனப் பெயரிட்டு வளர்த்தாள் பின்னர் அவன் தக்க பராயமடைந்ததும் புனித பிரான்சிஸ்கு சபைக் குருவாகத் திருநிலைப்படுத்தப்பட்டு வாழ்ந்தான். அவர் “சார்சென்ஸ்” என்னும் மகமதியரை மனமாற்றஞ் செய்வதற்காக அயலுாருக்கு அனுப்பப்பட்டார். பிடிப்பட்ட எல்லோரும் பல விதமான குருரமான உபாதைகளுக்கும் உட்படுத்தப்பட்டனர். அவர்கள் மத்தியில் அருட்டந்தை பிலிப்பு அங்கு இருந்து வதைக்கப்பட்டுக் கொண் டிருந்தவர்கள் எதுவிதத்திலும் தங்கள் முடிவுகளை மாற்றி விடக் கூடாதென்னும் கருத்துடன் இறைவனைப் பிராத்தித்துக் கொண்டிருந்தார். மேலும் அவர் சித்திரவதைக்கு உட்பட்ட கிறிஸ்தவர்களுக்கு வேண்டிய ஆறுதல், தேறுதல்கள் கூறித் தேற்றிக் கொண்டும் தைரியப்படுத்திக் கொண்டுமிருந்தார். அவர்கள் எல்லோரும் கொல்லப்பட்ட பின்னரே அருட்டந்தையும் கொல்லப்பட்டு வேதசாட்சியானார்.

தியானம் - 24

சுகமே ஒரு மகனைப் பெறுவாய் நீ!

அகமே மகிழ்வாய் அவன் வாழ்வாலே நீ!

குருவாய் அவன் தருவான் சேவை மண்ணிலே!

திருவாய் அவன் மிலிர்வான் பரலோகினிலே என்றவரே!
வருவாய் எம் மக்கள் கண் திறக்கவே!

இருளாய் இருக்கும் நெஞ்சங்கள் ஒளி பெறவே!

அருள்வாய் அறிவை அனைவரும் நன் குணரவே!

இருளாய் இருக்கும் பகைமை யது நீங்கவே!

25. இறை வேண்டுதலால் உண்டான அற்புத நீரூற்று

1226 ஒக்ரோபர் 4 ஆம் நாள் அசிசியார் இறைபதம் அடைந்தார். இச் செய்தியை அந்தோனியார் அறிந்து மிகுந்த மனவேதனையடைந்தார். ஆயினும் அவர் அதைத் தாங்கிக் கொண்டவராய், 1226 முதல் 1227 ஆம் வருடம் தூய ஆவியானவர் திருநாள் வரைக்கும் லீமேய்ச் நகரில் மண்டல மேலாளராய் அருந்தொண்டு புரிந்தார். அவரது பணி அந் நகரத்தைப் பொலிவுறச் செய்தது. லீமேய்ச்சில் இருந்து 70 மைல்களுக்கு அப்பால் பிரிவே நகர் அமைந்திருந்தது. அங்கே ஒரு புதிய மடத்தினையும் அவர் அமைத்தார்.

பிரிவேனா மக்கள் மிகவும் வறுமைப்பட்டவர்கள். அந்நகரின் எல்லையில் அமைந்துள்ள குகை ஒன்றில் வாழ்ந்த சில துறவியருடன் அந்தோனியாரும் வாழ்ந்தார். அங்கு நீர் இன்றித் துறவியர் துன்புற்றனர். அதனைக் கண்டதும் அவர்கள் மேல் இரக்கமுற்று, இறைவனை வேண்டிப் பிரார்த்தித்தார் அந்தோனியார். அங்கே அற்புத நீரூற்றுத் தோன்றியது. மக்கள் இன்றும் அந் நீரூற்றைப் பயன் படுத்துகின்றனர் என்பது வரலாறு.

தியானம் - 25

துறவி பலர் துன் புற்றார் நீரே யின்றித்

தூய தந்தை பத மதிலே பணிந்து நின்றே!

தவ முனியே! நீ கொணர்ந்த நீ ரூற்றை

அனு தினமும் வற்றாது ஊற வைத்தாய்!

அரு ளளிக்கும் நீ ரூற்றாம் திரு முழுக்கை

அணியாது அனு தினமும் அலையு மவர் தம்மை

உன தரிய பத மதிலே சேர்த்துக் காக்க

உகந்த தொரு உளந் தனையே தாரு மையா

1பர். 1அரு. 1திரி.

26. மறையுரை கேட்டு மன மாற்றம் பெற்றனர்

விமேய்ச் நகரில் அமைந்துள்ள புனித இராயப்பர் பேராலயத்தில் 1227 ஆம் ஆண்டு பெரிய வியாழன் தினம் அந்தோனியார் மறையுரையாற்றினார். அவ்வுரையில் “இயேசுவைத் தகுந்த ஆயத்தத்துடன் உண்பவர் இரண்டு நற்பேறுகளை அடைவர்” என்பது பற்றி விளக்க மளித்தார். முதலாவதாக “அவர்களது வாழ்க்கையில் சோதனைகளில் வெற்றி பெற்று இறை பக்தியில் சிறந்து வாழ்வர்.” இரண்டாவதாக “கசப்பான வாழ்வு முறை நலமானதாக மாறவும், இறைப்பற்றில் வளர்ந்து ஒங்கவும் வழிவகுக்கும்” என்பதாகும்.

எனவே “இறைவனின் திருவுடலைப் பச்சாத்தாபம் என்னும் திருமண ஆடை அணியாதவராய் உண்பவர் இறை சாபத்துக்கே தம்மைக் கையளிப்பவர் ஆவர்” எனக் கூறினார். இதனால் பல்லாயிரம் மக்கள் மனவிழிப்புக் கொண்டு நல்ல பாவசங்கீர்த்தனங்க் செய்து மனமாற்றம் பெற்றனர். அன்று ஆலயத்துள் போதுமான அளவு இடம் இருக்கவில்லை. அதிகரித்துள்ள மக்களின் தொகையைக் கண்ணுற்றவராய் அந்தோனியார் தமது அருளுரையை ஆலயத்தின் வெளியே அமைந்திருந்த பெரிய திறந்த முற்றத்தில் வழங்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது.

தியானம் - 26

உன் னுரையைக் கேட்ட மக்கள்

உணர்ந் திருந்தார் தம் நிலையை,

உள்ள மதில் அருள் சுரக்க

உத்தமர் நீர் உறுத்தி நின்றீர்!

உயி ரளிக்கும் இயேசு வூடல்

இதய மதில் நிலைத்து வாழ

உவப் புடனே தகுதி காண

ஊக்கம் அளிப்பீர் எம் மவர்க்கே!

1பர. 1அரு. 1திரி.

27. மன்னிப்பு வேண்டினான் உயிர்ப் பிச்சை பெற்றான்

ரோமாக்னா மாகாணத்துக்கு அண்மையிலுள்ள யெமானோ நகரில் சிறிய மடம் ஒன்று கட்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. அவ் வழியே பயணிப்பவர் கட்டடப் பணிக்குச் சிறியளவு நேரம் அக் கட்டடப் பணிக்குச் சர்ர உதவி புரிந்து சென்றனர். அவ்வழியே குடிமகன் ஒருவன் மாட்டு வண்டியில் வந்து கொண்டிருந்தான். அங்கு அந்தோனியாரே பணியைக் கவனித்துக் கொண்டு நின்றார். அப்போது அங்கு வந்த வண்டிக்காரரிடம் கட்டடப் பணிக்கு உதவி புரியும்படி கேட்டார் அந்தோனியார். அவனோ! வண்டியில் வாலிபனின் பிரேதம் இருப்பதாகக் கூறிச் சென்றான்.

அவன், அந்தோனியாரைத் தான் ஏமாற்றியதாகப் பெருமிதம் கொண்டவனாகச் சென்றான். சிறிது நேரத்தின் பின்னர் அக் குடியானவன் அந்தோனியாரிடம் ஒடிச்சென்று தனது வண்டியிற் படுத்திருந்த தன் மகன் இறந்துள்ளான் எனக் கூறித் தான் பொய் கூறிச் சென்றதையும் ஏற்றுக் கொண்டு அவரிடம் மன்னிப்புக் கோரி நின்றான். அவனது பரிதாப நிலையைக் கண்ணுற்ற அந்தோனியார் அவன் மேல் இரக்கங் கொண்டு இறைவனை வேண்டி அவன் மகனை உயிர்பெறச் செய்தார். மகனின் உயிர் மீண்டும் கிடைக்கப்பெற்ற தந்தை அந்தோனியாரின் அற்புத செயலை எண்ணியவனாக இறைவனுக்கு நன்றி கூறினான். மேலும் அவன் தனது வாழ்க்கையிற் திருந்தி வாழ்ந்தான். இச் செய்தியை அந் நகர மக்கள் யாவரும் அறிந்தனர். அன்று முதல் அப் பிரதேச வாசிகள் அந்தோனியார் மேல் பக்தி மரியாதையும், பற்றுமுடைய வர்களாகவும், இறைவனில் விசுவாசம் மிக்கவராயும் வாழ்ந்தனர்.

தியானம் - 27

தூக்க முற்ற தன் மகனைத்
துஞ்சிய சடல மென் றுரைத்தோன்
ஏங்கி வந்த நிலையி லவன்
மைந்த னுயிர் மீட்ட நேசா!
தாங்கும் இந்த உடல் வளர்க்கத்
தடை யின்றிப் பொய் யுரைத்து
ஏங்கு மிந்த மானிடர் தமக்கு
ஏற்ற புத்தி கூறு மையா!

1பர். 1அரு. 1திரி.

28. உடைந்த கூசாவைச் சீரமைத்தார் வெற்றுச் சாடியைத் திராட்சை இரசத்தால் நிரப்பினார்

1227ல் வட இத்தாலி நாட்டின் பிரான்சில்கன் சபையின் மேலாளராக அந்தோனியார் நியமிக்கப்பட்டார். அங்கு பெரும் பொறுப்பும், ஒய்வற்ற பணிகளும் இருந்தன, அவற்றிலிருந்தும் அவர் ஹாக் பெல்லுாடி என்னும் துறவியினுடைய துணையுடன் அயலில் உள்ள நகரங்களுக்கும் சென்று பணியாற்றி வந்தார்.

துறவியான ஹாக் பெல்லுாடி ஒரு செல்வந்தர். அவர் தன் செல்வம் அனைத்தையும் விட்டு விட்டுத் துறவு பூண்டு வாழ்ந்தார். சிறந்த மறையுரையாளராகவும் விளங்கினார். அந்தோனியாருடைய நாவன்மையைப்பற்றி அறிந்திருந்த படியால் அவருடைய வருகையை மிக ஆவலுடன் எதிர்பார்த்திருந்தவர். எனவே அந்தோனியாருடன் இணைந்து பணியாற்றி வந்தார்.

ஒரு நாள் பணி முடிந்து இருவரும் வரும் போது நடப்பதற்கே வலுவற்றவராய்த் தள்ளாடிப் போனார்கள். இவர்களை அவதானித்த ஏழைக் கைம்பெண் ஒருவர் அவர்கள் மீது இரக்கம் கொண்டு தன் குடிசைக்கு அவர்களை அழைத்துச் சிற்றுண்டி கொடுத்து உபசரித்தாள் அவர்களை உபசரிப்பதற்காக அயல் வீட்டில் பாத்திரங்களை இரவலாகப் பெற்றிருந்தாள். அவற்றில் ஒன்றான கண்ணாடியிலான கூசா தவறி விழுந்து உடைந்து விட்டது. புதிய கூசாவை வாங்கிக் கொடுப்பதற்குமோ வழியற்றவளாய் வருந்தினாள். அவள் உள்ளக் கவலை தன்னை அறிந்தவரான அந்தோனியார், உடைந்த அப் பாத்திரத்தின் துண்டுகளை யெல்லாம் ஒருங்கிணைத்தார். இறைபுகழ் கூறினார். அதன் மேற் சிலுவையடையாளம் வரைந்தார். உடைந்திருந்த கூசா இப்போது புதுப் பொலிவுடன் காணப்பட்டது. ஏழைப் பெண்ணவள் குறையும் தீர்க்கப்பட்டது. அனைவரும் மகிழ்ந்து இறைவனைப் போற்றிப் புகழ்ந்தனர்.

மேலும், அங்கே திராட்சை இரசம் இருந்த சாடியில் இருவருக்கும் வழங்குவதற்குத் தேவையான இரசத்தை எடுத்த பின்னர் அப்பெண் சாடியின் முடியை முடிவிட மறந்ததனால் சாடியிலிருந்த இரசம் முழுவதும் சிந்தியிருந்தது. அதனையும் அந்தோனியார் கண்டதனால் அவள் மீண்டும்

இரசத்தைப் பெறுவதில் அடையும் துன்பத்தை உணர்ந்தவராய் மனமிரங்கியவராய் இறையருளை இறைஞ்சி அச்சாடியை மீண்டும் இரசத்தால் நிரப்பினார். இவ்வற்புத் நிகழ்வு கண்டு யாவரும் மன மகிழ்வுடன் இறைவனுக்கு நன்றிப்புகழ் கூறினார். சகோதரர் லூக்பெல்லூடி அந்தோனியாரின் அற்புத செயல்களைக் கண்ணுற்று இறைவன் அவர் மூலம் செய்யும் அற்புத செயல்களுக்காக நன்றி கூறினார். மேலும் அவர் அந்தோனியார் மீது ஆழமான பற்றும், பக்தியும் கொண்டு வாழ்ந்தார்.

தியானம் - 28 I

உடைந் தழிந்த கூசாவை
 உருவாக்கி உண வருந்தி
 உடைந்த உள்ளம் உவப்படைய
 உற்ற நவஞ் செய்தோனே!
 கடை நிலையர் கயமை யதால்
 கலக்க முறும் உள்ள மதைத்
 திட னடையச் செய் தவரைத்
 தீர ராக்கிக் காரு மையா!

1பர. 1அரு. 1திரி.

தியானம் - 28 II

சாடியில் இரச மெடுத்தே
 முடிட மறக்க லானாள்
 ஓடிய இரசத்தைக் கண்டே
 மீளவும் நிரப்ப லானீர்!
 தேடிடும் புண்ணிய பலன்
 நாடிட எம்மை என்றும்
 நீடிய உம தருளால்
 குடிடும் எம்மை ஜயா!

1பர. 1அரு. 1திரி

29. அவர் ஒரு மொழியில் உரைத்தார் மக்கள் பன்மொழியில் விளங்கிக் கொண்டனர்

1228ஆம் வருடம் அந்தோனியார் ஹோம் நகருக்குச் சென்றார். அங்கு பாப்பரசர் 9ஆம் கிறகோரியாரைச் சந்தித்தார். பாப்பரசர் முன்னரே அந்தோனியாரின் ஆற்றல்கள் பற்றி அறிந்திருந்தார். எனவே பாப்பரசரின் விருப்பத்துக்கு இணங்கிய அந்தோனியார். கருதினால் குழுவினர், ஆயர் குழுவினர், குருக்கள், துறவியர் குழுவினர் என்பவர் மத்தியில் சிறந்த உரையினை ஆற்றினார். அதனால் பாப்பரசரின் ஆசீரைப் பெற்றார். மேலும் உளம் மகிழ்ந்தவரான பாப்பரசர் இத்தகைய பெருமகனைக் கொடுத்த இறைவனுக்கு நன்றி கூறினார். மட்டுமல்லாமல் “வாக்குத் தத்தத்தின் பேழை” என்னும் பட்டத்தையும் அந்தோனியாருக்கு வழங்கினார்.

அதே வருடம் தூய ஆவியானவரின் திரு விழாவின் போது ஹோம் நகரில் அந்தோனியார் ஆற்றிய உரையை அங்கு குழுமியிருந்த பல மொழி பேசும் அனைத்து மக்களும் தத்தம் மொழிதன்னில் தெளிவாக விளங்கிக் கொண்டனர். நற்செய்தி மேற்கோள்களைத் தங்கு தடையின்றிப் பேசியதைக் கவனத்திற் கொண்டவரான திருத்தந்தை யவர்கள் “வேதாகமத்தின் கருவுலம் நீர்!” எனப்பாராட்டினார். அந்தோனியாரோ, கத்தோலிக்கத் திருச்சபையில் அக்காலத்தில் அனைத்து வழிபாடுகளிலும் வழங்கப்பட்டு வந்ததான் வத்தீன் மொழியிலேயே பேசினார். ஆனால் அங்கு குழுமியிருந்த பன் மொழிபேசும் பன்னாட்டு மக்களும் தத்தமது மொழியிலேயே விளங்கிக் கொண்டனர். எனவே, மக்கள் யாவரும் அந்தோனியார் பல மொழிகளிலேயே உரையாற்றினாரென்றே எங்கும் பேசிக் கொண்டனர்.

அந்தோனியார் ஓய்வின்றி இத்தாலி தேசத்தில் பல இடங்களுக்கும் கால் நடையாகவே சென்று போதித்து வந்தார். அதன் காரணமாக இத்தாலி எங்கும் மறுமலர்ச்சியும், விழிப்புணர்வும் ஏற்படலாயிற்று. 1223ஆம் ஆண்டிலேயே சிவிதாலே, திரேசியா, எவனிஸ் நகரங்களில் போதித்துப் புதுமைகள் பல செய்ததோடு, புளோரன்ஸ் நகர் சென்று நெடு நாட்கள் தங்கினார்.

ஒரு மொழி மூலம் அருளிய திருவரை
 ஒரு குழுவான பன் மொழி மக்கள்
 புரிந்து கொண் டதை ஏற்று வாழ்ந்திட
 பரிசுத்த ஆவி அருளால் நிரம்பிய முனிவரே!
 எம் மக்கள் தம் மொழி யதனால்
 தம் மத்தியில் நற் செய்தி கூறிட
 இப் பூவில் ஆற்றலைத் தந்திட வேண்டி
 உம் பதம் நாடும் அடியாரை நோக்குமே!

1பர. 1அரு. 1திரி

30. காட்சியிற் கண்ட அன்னை மரியின் விண்ணக வாழ்வு

அந்தோனியாருக்குச் செபம் கேடேயமாக அமைந்தது. அவர் தனிச் செபம், குழுச் செபம் என்பவற்றுக்கு நேரம் ஒதுக்கியிருந்தார். எந்தச் செயலையும் செய்யுமுன் செபிப்பதே வழமை. தன் மறையுரையை ஆரம்பிக்கு முன்பு தனக்கென உள்ள பிரத்தியேகச் செபத்தையே ஒதுவார்.

அதே போன்று கற்புக்கு விரோதமான சோதனைக்கு உள்ளாவோர் அவரிடம் ஆலோசனை பெற வரும் போது அவர்களிடமும் செபம் செய்யும் படியே புத்தி புகட்டுவார். செபவாழ்வு இல்லாதவரின் அருள்வாழ்வு இருள் வாழ்வாகிவிடும் என உரைப்பார். இவ்வாறு செபவாழ்வில் சிறந்து விளங்கியவரான அந்தோனியார், பதுவைப் பதியில் புதுமைகள் பல செய்தார். நல்லுரையாற்றித் தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டி கூடர் விளக்காக அமைந்து ஞான மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தினார்.

அந்தோனியார், புனித கன்னிமரியாய் ஆத்தும, சர்ரத்துடன் பரலோகத்துக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டார் என்னும் இரகசியத்தின் மட்டில் பூரண நம்பிக்கை உடையவராய் இருந்தார். ஆனால் அவர் ஒரு நாள் வாசித்துத் தியானித்த மந்திர மாலைப் புத்தகத்திலுள்ள சில வார்த்தைகள் அவரைச் சிந்திக்கவும், சந்தேகிக்கவும் காரணமாய் இருந்தன. எனவே, அவர் அன்றைய நாள் தனிமையிற் சந்தேகம் கொண்டவராகச் செயித்துக் கொண்டிருந்தார். அவ் வேளை, மேகம் புடை சூழ ஒரு வெள்ளத்தின் மத்தியிலே அன்னை மரி தோன்றி

“மகனே! அஞ்சாதே! இறைமகன் மனிதனாக என்னிடம் அவதரிக்கப் போழையாகப் பயன்பட்ட என் உடல் கல்லறை அழிவைக் காணாது காப்பாற்றப்பட்டது. இன்று இறைமகனின் வலது பக்கத்தில் வல்ல அரசியென வீற்றிருக்கின்றேன்.” எனக் கூறிவிட்டு மறைந்தார். அக்காலத்தில், அன்னை மரியின் விண்ணேற்றம் பற்றிய சர்ச்சையும் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தது. எனவே அந்தோனியார் “எல்லாம் வல்ல இறைவனின் மகன் இயேசுவின் அன்னை மரியாள் விண்ணகம் எடுத்துச் செல்லப்பட்டது உண்மை. இப்போது அன்னை விண்ணரசியாய் வீற்றிருக்கிறார். இதை நான் கண்டு கொண்டேன்” என்று மற்றவர்களிடமும் எடுத்துரைத்தார். இதைக் கேட்டவர்கள் தங்கள் எண்ணங்களையும் மாற்றிக் கொண்டனர்.

தியானம் - 30

அற்புத மரி அன்னை காட்சி
மெய்ப் பொரு ளானது கண்டு
மாற்றார் அவரும் அறிந்திட வென்று
சத்தியம் தன்னை மெய்ப்பித்த வேதா!
இத் தரை வாழ்ந்திடும் நாமும்
அத் திரு அன்னையின் பாதம்
பற்றுடன் நாடி நலம் வாழ
சத்தரே! வரம் எமக் கருள்வீரே!

1பர. 1அரு. 1திரி

31. அந்தோனியாரின் அரவணைப்பில் குழந்தை இயேசு

சாட்டினோ என்னும் நகரத்தில் வாழ்ந்த “ரீசோ” என்னும் பிரபு அந்தோனியாரின் நண்பனும், பக்தனுமாய் விளங்கினார். தனது மாளிகையில் அந்தோனியார் தங்க வேண்டுமெனப் பல நாட்களாக ஆசித்திருந்தார். அவருடைய விருப்பப்படியே அங்கு தங்குவதற்கு அந்தோனியார் சம்மதித்திருந்தார். அதன்படி அவர் ஒரு முறை அங்கு தங்கினார். ரீசோ பிரபுவும், அந்தோனியார் தங்குவதற்கும், செபிப் பதற்குமாக ஒர் அறையை ஆயத்தஞ் செய்து வைத்தார். அதன்படி

அந்தோனியார், சில நாட்கள் அங்கு தங்கி ஓய்வெடுப்பதற்காகப் பிரசன்னமானார். அவர், அங்கு தங்கியிருந்த வேளையில் ஒரு நாள் அற்புதமான ஒரு நிகழ்வு நடைபெற்றது.

அன்று, இரவுணவின் பின்னர் வழைமொல் “ரீசோ” பிரபு மாளிகையின் சுற்று விறாந்தையில் உலாவி வந்து கொண்டிருந்தபோது அந்தோனியார் தங்கியிருந்த பூட்டப்பட்டிருந்த அறைக் கதவின் சந்தின் ஊடாக ஒரு போதும் காணப்படாத வெளிச்சம் வரக் காணப்பட்டது. மேலும் அறையினுள் இருவர் அளவளாவும் ஒசையும் கேட்டது. ஆச்சரியமடைந்தவரான பிரபு அந் நிகழ்வை அறியும் படியாகக் கதவின் சந்தின் வழியாக உற்றுநோக்கினார்.

அந் நேரத்தில் வார்த்தையான இறைமகன் ஒர் அழகிய குழந்தையாக அந்தோனியாரின் திருக்கரங்களிற் தங்கியிருப்பதையும், அக்குழந்தை அவரைத் தழுவிக் கொஞ்சி விளையாடும் காட்சியையும் ரீசோ பிரபு கண்டார். சிறிது நேரம் அந்த அற்புதமான காட்சியைக் கண்டு களித்த பிரபு சிறிது நேரத்தின் பின்னர் தனது அறைக்குத் திரும்பி விட்டார்.

அந்தோனியாருடன் அளவளாவியவரான பாலக இயேசு தமது பிரசன்னத்தை ரீசோ பிரபு உற்று அவதானிப்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக அந்தோனியாருக்குச் சுட்டிக்காண்பித்து பின்னர் மறையலானார். இதன் காரணமாக இந்த நிகழ்வை யாரோ பார்த்திருக்க வேண்டு மென்றும் ஊகித்துக் கொண்டார் அந்தோனியார்.

எனவே, மறுநாட்காலையில் அந்தோனியாரும், ரீசோ பிரபுவும் சந்தித்த பொழுது, கடந்த இரவு நிகழ்ந்த காட்சியைப்பற்றி அந்தோனியார் எதுவும் பேசவில்லை. அது கண்ட பிரபு தாமாகவே அவ் விடயம் பற்றி உரையாட ஆரம்பித்தார். அவர் தாம் பார்த்த காட்சியை எடுத்துரைத்து “தந்தையே! குழந்தை இயேசு உம்முடன் என்ன பேசினார்?” என வினவினார். அந்தோனியார் அவரை நோக்கி “இந்த நிகழ்வைப் பற்றித் தாம் உயிரோடு இருக்கும் வரையும் யாருக்கும் வெளிப்படுத்த வேண்டாமெனக் கெஞ்சிக் கேட்டுக் கொண்டார். அவ்வாறே பிரபுவிடம் வாக்குறுதியும் பெற்றுக் கொண்டார்.

மேலும், குழந்தை இயேகு தமக்குக் கூறிய தீர்க்கதறிசன வாக்கையும் ரீசோ பிரபுவுக்கு அந்தோனியார் கூறினார். அதாவது பிரபுவினுடைய குடும்பம் “சாட்டினோ” என அழைக்கப்பட்டு வந்தது. அக்குடும்பமானது கத்தோலிக்கத் திருச்சபையை அனுசரிக்கும் காலம் வரையும் நன்கு தழைத்தோங்கி வளர்ந்து வரும் என்றும், கத்தோலிக்கத் திருச்சபையை அது புறக்கணிக்கத் தலைப்படும் போது அக்குடும்பம் நாசமடைந்து அழிந்து போகும் என்றும் தான் அறிந்ததாகும். அந்தோனியாருக்குக் குழந்தை இயேகு கூறியவாறே அக்குடும்பமானது சில வருடங்களுக்குப் பின்னர் சத்திய திருச்சபையை விட்டுப் பதித் மதத்தைத் தழுவியதனால் நலிவற்று, அதன் நாமமே இல்லாது மண்மீதே அற்றுப்போனவரலாறும் உண்டு.

மேலும் ரீசோ பிரபு தான் அந்தோனியாருக்குக் கொடுத்த வாக்கின் படியே தாம் கண்ட காட்சியை அந்தோனியார் இறக்கும் வரை வெளியிடவில்லை.

தியானம் - 31 I

பூட்டிய அறையில் நின்றும்
பேரொளி ஒளிர்ந்த காட்சி
பணிவடை ரீசோ தானும்
புதுமையாய் நோக்க லானான்!
அழகிய குழந்தை இயேகு
முனிவனை அணைத்த காட்சி
இனியவன் கண்டு கொண்டான்
இதயத்திற் களிப்பு முற்றான்!

1பர. 1அரு. 1திரி.

தியானம் - 31 II

தூய்மை யதன் சிகரமான
தூய அந்தோனி முனியே!
அதிதூய பாலக இயேகவையே
அதிசயமாய் உடன் அணைத்தவரே!
தூசான உலக வாழ்வை
மாசென நாமும் கொள்ள
தூயவா உன் கரத்தின்
ஆசீரை எமக் கருள்வாயே!

1பர. 1அரு. 1திரி

32. துண்டித்த பாதத்தை இணைத்தார் தூயவர்

பதுவை நகரில் வியோனாட் என்னும் வாலிபன் தன் தாயுடன் வாழ்ந்தான். தாயோ ஒரு விதவை, மகன் தாறுமாறாக வாழ்ந்தான். ஊரிலேயே பொல்லாதவன் எனப்பெயர் பெற்றவன். தகாத செயல்கள் பல செய்து வந்தான். மற்றைய அக்கிரமச் செயல்களோடு தன் தாயையும் மிகவும் கொடுரமாக நடத்தித் துன்பப்படுத்தி வந்தான். ஒரு நாள் அவன் தன்னைப் பத்து மாதங்கள் பத்தியங் காத்துச் சுமந்து பெற்று வளர்த்த அன்புத் தாயாரை எட்டி உதைத்தான். தாயோ தரையில் உருண் டெழுந்தாள்.

ஒரு நாள் அந்தோனியார் வழங்கிய அரியபிரசங்கத்தைக் கேட்ட வியோனாட், மனம் மாறியவனாக அவரிடம் பாவசங்கீர்த்தனம் செய்தான். அப்போது அவன் மற்றைய பாவங்களுடன் தன் தாயாரைக் காலால் உதைத்த பாவத்தையும் எடுத்துரைத்தான். அப்போது அந்தோனியார், தாயை அவசங்கைப்படுத்தும் அக்கிரமச் செயல் பற்றி உணர்வு பூர்வமாக எடுத்துரைத்தார். “உங்கள் கால்கள் உங்களைப் பாவத்தில் விழுச்செய்தால் அதை வெட்டிவிடுங்கள். நீங்கள் இரு கால்கள் உடையவராய் நரகத்தில் தள்ளப்படுவதைவிடக் கால் ஊனமுற்றவராய் வாழ்வில் புகுவது உங்களுக்கு நல்லது” (மாற்கு 10:44-45) என்றார். மேலும், இனி அவ்வாறு செய்ய வேண்டாம் எனவும் அவ் வாலிபனுக்கு அறிவுரையும் வழங்கி அனுப்பினார்.

அவருடைய போதனைகளின் படி தன் பாவத்தின் மட்டில் பெரிதும் அவசங்கைக்கு உள்ளானதாக எண்ணிய வியோனாய், “தாயாரை உதைத்த காலைத் தறிப்பதே தகுந்தது” என எண்ணினான் அந்தோனியாரின் அறிவுரையின் அர்த்தத்தைப் புரிந்து கொள்ளாதவனான வியோனாட் வீட்டையடைந்ததும் கோடரியை எடுத்துத் தன் வலது பாதத்தைத் துண்டித்து விட்டான். இரத்தம் வெள்ளமாய் ஓட அவ்விடத்திலேயே மயக்கமுற்றவனாய் விழுந்தான். மகன் தரையில் மயங்கி விழுந்து கிடப்பதைக்கண்ட தாயானவள் மனம் வெந்தவளாக, அவனது வார்த்தைகளிலிருந்து அந்தோனியாரின் போதனையினாலேயே மகன் இவ்வாறு செய்து கொண்டான் என உணர்ந்தவளாய் ஆத்திரமடைந்து உடனேயே அந்தோனியாரிடம் சென்றாள். அங்கு, அவரை நோக்கி “இப்படியும் அறிவுரை வழங்கலாமா?” எனக் கேட்டாள்

ஏறு மாறாக அவரை ஏசினாள். தான் அறிவுரைக்காக எடுத்துக்கூறிய வார்த்தையினை விளங்கிக் கொள்ளாமையால் நேர்ந்துள்ள இவ் விபத்தினைப்பற்றி அதிக கவலை கொண்டவரான அந்தோனியார் லியோனாட்டின் தாயாருடன் அவர்கள் வீட்டுக்குப் போனார். அங்கே துண்டாடப்பட்டுக் காணப்பட்ட பாதத்தைத் தன் கையால் எடுத்து வெட்டப்பட்ட காலிலே பொருத்தி வைத்துச் சிலுவை அடையாளம் வரைந்து இறைவனை நோக்கிப் பிரார்த்தித்தார். பாதமும், காலும் பழைய நிலையிற் பொருந்திக் கொண்டன. இளைஞர் அந்தோனியார் முன்னிலையில் மண்டியிட்டுப் பணிந்தான். அற்புதச் செயலைக் கண்டு தாயும், மகனும் மகிழ்ச்சியடைந்தனர். இந்த அற்புதச் செய்தி காட்டுத்தீயென எங்கும் பரவியது. மக்களுக்கு அந்தோனியார் மீது மிகுந்த அன்பும், பக்தியும் அதிகரித்து மதிப்பும் உண்டாயிற்று.

தியானம் - 32

அன்னை அவளை உதைத்த காலை
 இழந்து வாழ்தல் நலமே என்றார்
 அந்தோ! லியோனாட் தறித்தான் காலை
 சிந்தும் குருதி கண்டும் இணைத்தவரே!
 நொந்திடச் செய்யும் கயவர் செயலால்
 வெந் தகன்ற என் உறவை
 விந்தை யுறு நின் செயலால்
 தந்து என்னை நீடு காப்பீரே!

1பர. 1அரு. 1திரி

33. “உன் செல்வம் எங்கிருக்கிறதோ அங்கே உன் இதயமும் இருக்கிறது” (மத்தேயு 6:21)

இன்னுமொரு நாள், செல்வந்தன் ஒருவன் இறந்தான் அவனுடைய அடக்கச் சடங்கு வெகு சிறப்பாகக் கொண்டாட ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அச் சடங்கில் மறையுரை ஆற்றக் குருவாகி அந்தோனியார் அழைக்கப்பட்டார். முதலில் அவர் விரும்பவில்லை இருப்பினும் சிலர் அவருடைய ஆதரவை நாடியதனால் அவர் சம்மதித்தார்.

முதலில் அவர் மறுத்ததன் காரணம், அச் செல்வந்தன் பண ஆசையால் தன் வாழ்வையே பாழாக்கியவனாயிருந்ததினாலாகும். ஏழைகளின் இதயங்களைக் காயப்படுத்திப் பலர் வாழ்வைப் பாழ் படுத்தியவன். இச்செல்வனைத் திருத்திட அந்தோனியார் பலமுறை முயன்றார். ஆனால் அவன், எப்போதும் பணம், பணம் என என்னி அந்த வழிகளில் அதிகம் சேகரித்தவன். எனவே அவனைத் திருத்த முடியவில்லை. அதனால் அந்தோனியார் அவனுக்கு எச்சரிக்கையும் விடுத்தார்.

நாம் இறக்கும் போது நம்முடன் வருவது நமது பாவ புண்ணியங்களே. நாம் சம்பாதிக்கும் செல்வங்கள்லை. நாம் ஏழைகளுக்கு உதவுவது, இறைவனுக்கே உதவுவதாகும். எனவே அநீத செல்வங்களைக் கொண்டு, நிததிய வாழ்வைத் தேடிக் கொள் என அறிவுரையும் கூறிவந்தார். அனைத்தும் செவிடன் காதிற் சங்கு போலாயிற்று. முர்க்கனும் முதலையும் கொண்டது விடாதது போன்று, அவனும் செல்வப்பற்றில் சிக்கியிருந்தான். எனவே தான், அவனது அடக்கச் சடங்கில் மறையுரையாற்ற முதலில் அந்தோனியார் மறுத்திருந்தார். ஆயினும் அதிகமான மக்களின் வேண்டுகோளின்படி இறுதியில் பேசச் சம்மதித்தார். உரை ஆரம்பித்த போது, மக்கள் எல் லோரும் அச்செல்வனைப்பற்றிப் புகழ்ந்து பேசுவார் என எண்ணியிருந்தனர். ஆனால் அந்தோனியாரோ “உன் செல்வம் எங்கே இருக்கின்றதோ அங்கே உன் இதயமும் இருக்கிறது.” (மத்தேயு 6:21) என்னும் இறைவார்த்தையை மையமாக வைத்து உரை நிகழ்த்தினார் உரையை ஆரம்பித்தவர் சிறிது நேரம் உரையை நிறுத்தி மௌனமானார். மௌனம் நீடித்தது கண்டமக்கள் யாது நேர்ந்தது என எண்ணினர். பிற்பாடு மயக்கம் தெளிந்தவர் போல் காணப்பட்டார். “இதோ! இச்செல்வனுடைய ஆத்துமம் நரகத்திலஅமிழ்த்தப்பட்டிருக்கிறது. “மேலும் இறை மக்களே! இம் மாமனிதனின் இதயம் இப்போது இவனது உடலில் இல்லை. அது அவனது இல்லத்தில் உள்ள அவனுடைய பணப் பெட்டியில் இருக்கிறது” என்றார்.

அவரது பேச்சில் ஜயமுற்ற அவனது உறவினர்கள், அவனது இல்லம் விரைந்து அவனது பணப்பெட்டியைத் திறந்து பார்த்தனர். அந்தோனியார் உரைத்ததின் படியே இதயம் ஒன்று அவனது பணப்பெட்டியினுள் துடித்துக் கொண்டிருக்கக் கண்டு ஆச்சரிய மடைந்தனர். அவர்கள் தமது ஆள்மீக வாழ்வையும் மாற்றிக் கொண்டனர்.

தியானம் - 33

செத்த வொரு செல்வன் இதயம்
 செல்வ மிகு பெட்டி யொன்றில்
 பத்திரமா யிருக்கும் விந்தை தனைப்
 பாரு மென்று பகர்ந்த போதா!
 சொத்துச் சேர்க்கும் மோகம் பற்றி
 எல்லை யில்லாப் பாவஞ் செய்யும்
 புத்தி யில்லா மாணிடர்க் கோர்
 புனித வழி காட்டு மையா!

1பர. 1அரு. 1திரி

34. ஊனமுற்ற சிறுமியைக் குணப்படுத்தினார்

புதுவை நகர் வாசியான பீற்றர் ஒரு சமயம் ஊனமுற்ற தன் நான்கு வயது மகள் மதுவானாவை, அந்தோனியாரிடம் கொண்டுவந்தான். குழந்தையின் கை, கால்கள் இயங்க முடியாதனவாய் இருந்தன. அதனைக் கண்ணுற்றவரான அந்தோனியார் அக் குழந்தையின் கை, கால்களைத் தொட்டுச் சிலுவையடையாளம் வரைந்து செபித்தார். அந்நேரமே மதுவானாவின் கை, கால்கள் அற்புதமாய்க் குணமடைந்தன. குழந்தையும் எழுந்து நடந்தாள். குழந்தையின் தந்தையும், தாயும் இறைவனுக்கு நன்றிப் புகழ்பாடி மகிழ்ந்திருந்தனர்.

தியானம் - 34

ஊன முற்ற கை கால்கள்
 உடலிற் கொண்ட சிறுமி தன்னை
 உவந்து அருள் வரம் பொழிந்தே
 உல கதனில் வாழ வைத்தீர்!
 உள மதிலே ஊன முற்றோர்
 உலகிற் செய்யும் கொடுமை தம்மை
 உன் னரிய கிருபை கொண்டே
 உணர்ந்து திருந்தி வாழச் செய்வீர்!

1பர. 1அரு. 1திரி.

35. உள்ளத்தின் தூய்மை காகிதத்தில் மினிர்ந்தது

“நீதிமான்களைக் குறித்து வானகத்தில் உண்டாகும் மகிழ்ச்சியை விட, மனந்திரும்பும் ஒரு பாவியைக் குறித்து மிகுந்த மகிழ்ச்சி உண்டாகும், என்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். (லுாக்காஸ் 15:7) என்னும் நற்செய்தி வார்த்தையை உரைத்துத் தன் மறையுரையை ஒருமுறை ஆரம்பித்தார் அந்தோனியார். இவ் வார்த்தை பலரிடத்தும் சிந்தனையைத் தூண்டியது. அவ் வார்த்தையை நன்கு உணர்ந்து சிந்தித்தவர்களுள் ஒருவன், அவ் வாலிபன் அந்தோனியாரிடம் வந்தான். ஆனால், தன் பாவங்களை அவரிடம் அறிக்கையிட அஞ்சினான். அவனது தயக்கத்தை உணர்ந்தவரான அந்தோனியார், அவ் வாலிபனிடம் “உன் பாவங் களைச் சொல்லத் தயங்கும் நீ, அவற்றை ஒரு காகிதத்தில் எழுதிவா” எனக் கூறினார். அவ் வாலிபனும் அவ்வாறே தன் பாவங்கள் அனைத்தையும் ஒரு காதிதத்தில் எழுதி வந்தான்.

வாலிபன் எழுதிவந்த பாவங்களை ஒன்றன் பின் ஒன்றாக வாசிக்கும்படி அவர் கூறினார். இளைஞனும் அவ்வாறே வாசித்தான். வாலிபன் பாவங்களை ஒவ்வொன்றாக வாசிக்கும் போது அவை ஒவ்வொன்றும் அக் காகிதத்தில் இருந்து அழிந்து மறைந்தன. இறுதியில் அவன் கையில் தூய்மையான காகிதமே காணப்பட்டது. அவ் வாலிபனும் உள்ளத்தில் தூய்மை பெற்றான். அந் நிகழ்வால், அவ் வாலிபன் ஒப்புரவு அருட்சாதனத்தின் மகிமையையும், அதன் ஆற்றலால் தன் உள்ளம் அடைந்த மன அமைதியையும், புனிதத்துவத்தையும், தான் அனுபவித்த மகிழ்ச்சியின் பிரதிபலிப்பாக உணர்ந்து கொண்டான். தன் போன்ற ஏனைய வாலிபர் பலரையும் அவ்வருட்சாதனத்தைப் பெற்றுப் புது வாழ்வு வாழ அழைத்து வந்தான்.

தியானம் - 35

பாவங்க ஸெல்லாம் பணிவுடனே யெழுதிப்

படித் தளித்த பாவி கையில்

பாவ மில்லாத் தூய தாளைப்

பர்ணமிக்க அருள் செய்த குருவே!

பாவ அறிக்கை செய்ய மவர்

பக்குவமே தம் உளந் தெளிந்து

பாவங்களை எடுத் துரை செய்யப்

பரம னிடம் பரிந் துரைப்பீரே!

1பர. 1அரு. 1திரி

36. நீ யார் குழந்தை? உன் தந்தை யார்?

பதுவைக்குப் பக்கத்து நகர் பெராரா என்பது. அந்நகரில் வாழ்ந்த ஒரு பிரபுவின் மனைவி ஒரு குழந்தையைப் பெற்றிருந்தாள். ஆனால் அப் பிரபுவோ அக்குழந்தை தன்னுடையதல்ல எனக் கூறித் தன் மனைவியையும் இழிவாகப் பேசியதோடு அவளைத் துன்புறுத்தியும் வந்தான். பல நாட்களாக அவள் அவ்வாறு துன்பப்பட்டாள். அதனைச் சகித்துக் கொள்ள முடியாத நிலையில் ஒரு நாள் அந்தோனியாரை அணுகியவள் தன் மன வேதனையை முறையிட்டாள்.

ஆறுதல் கூறிப் பெண் னின் மனவேத னையைத் தணியச் செய் தவரான அந்தோனியார், அப்பெண்ணவள் இல்லஞ் சென்றார். அங்கு அவள் கணவனையும் விசாரித்தார். பின்னர் அக் குழந்தையைத் தன்னிடம் கொண்டு வரும் படி பணித்துத் தாயிடமிருந்தும் பெற்றுக் கொண்டார். பின்னர் தமது கரங்களில் அக் குழந்தையை ஏந்தியவராய் அக் குழந்தை யிடம் “கள்ளம், கபட மற்ற குழந்தையே! மாடடைக் குடிலில் மலர்ந்த மாமரி மைந்தன் திருப் பெயரால் கேட்கின்றேன், உண்மையைச் சொல்.”

“நீ! யார் குழந்தை? உன் தந்தை யார்?” என அதிகாரத்துடன் கேட்டார்.

அது காலம் வரையும் பேசாதிருந்த அப்பச்சிளம் குழந்தை வாய் திறந்து “இதோ! என் தந்தை” என அப்பிரபுவைச் கூட்டிக் காட்டிக் கூறியது. அப்போது அந்தோனியார் குழந்தையை அதன் தந்தையிடம் கொடுத்து “இது உன் குழந்தை, உன் மனைவி உண்மையுள்ளவள், உத்தமி. அவளை நீ அன்புடன் நடத்து. கணவன், மனைவி இடையே சந்தேகம் எழுந்தால் குடும்பம் சமாதானம் அற்றுப் போகும். இல்லற வாழ்வும் பாழாகிப் போகும்” என அறிவுரையும் கூறினார். அந்த உண்மையை உணர்ந்த பிரபு, மனைவியிடம் மன்னிப்புக் கேட்டு, அந்தோனியாரிடம் குடும்பமாகவே இணைந்து ஆசீரையும் பெற்றுச் சந்தோசமாக வாழ்ந்தனர்.

நீ யார் குழந்தை? உன் தந்தை யார்?

இக் குழந்தை என தல்ல
 என்ற அவனை அக் குழந்தை
 “அப்பா” வெனச் சுட்டிக் காட்டி
 அழைக்க நவம் செய்த நல்லோய்!
 தப்புச் செயல் பல புரிந்தும்
 தப்பி வாழ முயல்வோர் தம்மை
 ஒப்புதல் செய்து காட்டும் வல்ல
 உபாய மதைக் கூறு மையா!

1பர. 1அரு. 1திரி

37. கணவனின் மன மாற்றம்

அந்தோனியாரின் அருளைரயைக் கேட்பதற்குப் பெண் ஒருவர் விரும்பினார். ஆனால், அவள் கணவன் அதற்குத் தடையாய் இருந்தான். கணவன் முரடனாய் இருந்த காரணத்தினால் வீட்டை விட்டு வெளியே சென்று உரை கேட்கவும் அப் பெண்ணால் முடியவில்லை. இச் சமயத்தில் ஒரு நாள் தன் வீட்டிலிருந்து முன்று கிலோ மீற்றர் தூரத்திலுள்ள ஓரிடத்தில் அந்தோனியார் மறையுரை ஆற்றவுள்ளார் என்பதைக் கேள்விப்பட்ட அப்பெண், மன உறுதியுடனும், நம்பிக்கையுடனும் தன் வீட்டு மாடிக்குச் சென்று “அந்தோனியாரே! உமது உரையை நான் கேட்பதற்கு அருள் தாரும்” எனப் பிரார்த்தித்தாள்.

அப்பெண்ணின் வேண்டுதல் கேட்கப்பட்டது. மாடியில் நின்ற பெண்ணுக்கு அந்தோனியாருடைய மறையுரை, ஒரு வார்த்தையும் தவறாது தெளிவாகக் கேட்டது. அப்பெண் பெரும் வியப்படைந்தாள். அந்நேரத்தில் மனைவியைத் தேடிய கணவன் மாடிக்கு வந்தான். அங்கு அவனும் அவருடைய அமிர்த உரையை விளக்கமாகக் கேட்டான். அவர் கூறிய அறிவுரைகளும், இறை அனுபவங்களும் அவனை மனம் மாறச் செய்தன. அன்று முதல் அப்பெண்ணின் கணவன் இறை நம்பிக்கை உடையவனாகவும், அந்தோனியாரின் சிறந்த பக்தனாகவும் வாழ்ந்து வந்தான்.

உன் அரிய உரை கேட்பதற்குத்
 தன் கணவன் தடையு மானான்,
 பெண் ணவளும் துணிவு கொண்டே
 மாடி நின்றும் கேட்கச் செய்தீர்!
 தடுத்த கணவன் கூடிக் கேட்டான்
 தன் மனத்தில் மாற்றங் கொண்டான்,
 இன்னல் எம்மைச் சூழும் வேளை
 உந்தன் அருளால் எமைக் காத்திடுமே!

1பர. 1அரு. 1திரி.

38. வெட்டிய முடியை வளரச் செய்தவர்

கணவருக்குப் பயந்த பெண்ணொருவர், தன் கணவன் அறியாது அந்தோனியாரின் அருளுரை கேட்பதற்காக ஒரு நாள் சென்றிருந்தாள். அதனைக் கணவன் அறிந்தான். சினமுற்ற அவன் தன் மனைவியின் கூந்தலை அடியோடு வெட்டிவிட்டான். அவள் தன் நிலையைக் கண்டுணர்ந்து நானுமடைந்தவளாகக் கவலையுடன் கதறி அழுது கொண்டு அந்தோனியாரிடம் சென்று முறையிட்டாள். அவளது கவலை நிறைந்த வேண்டுகோளுக்கு இரங்கியவரான அந்தோனியார், இறைவனை வேண்டிப் பிரார்த்தித்து ஆசீர்வதித்தார். அவளது கூந்தல் முன்போலவே அற்புதமாக மீண்டும் வளர்ச்சி பெற்றது. இவ் அற்புத செயலைக் கண்ட பெண் பரமனைத் துதித்துத் தன் வீடு சென்றாள். அங்கு தன் மனைவியின் கூந்தல் வளர்ந்துள்ள அற்புதச் செயலைக் கண்ணுற்ற மூர்க்கக் குணமுடைய அவள் கணவன் தன் ஆணவத்தின் மேலாதிக்கங் கொண்டு தான் செய்த தவறு எப்படிப்பட்டதென அறிந்தவனாக மனம் நொந்தும் மனமாற்றும் பெற்றான். அன்று முதல் மனைவியை அன்புடன் மதித்து ஒற்றுமையாக வாழ்ந்தான். அந்தோனியார் மீது பக்தியுள்ள குடும்பமாக வாழ்ந்தனர்.

வெட்டி யெடுத்த வொரு
வீணனின் மனைவி முடி
தட்டி முடிக்க வென்றே
வரம் அளித்த அற்புதனே!
வட்டி வரி கொடுத்து
வாடிய ஏழை குடி
நெட்டி மேல் வளர
வர மருளு மையா!

1பர. 1அரு. 1திரி.

39. கிழிந்த ஆடையைச் சீர் செய்தார்

அந்தோனியாருடைய பிரசங்கம் கேட்பதற்குப் போகவேண்டாமென்று ஒருவன் தன் மனைவிக்குக் கண்டிப்பான கட்டளையிட்டிருந்தான். எனினும் அப்பெண் கணவன் அறியாதபடி ஒளிந்து, பயந்து உரைகேட்பதற்குச் சென்று வந்து கொண்டிருந்தாள். இவ்வாறாக ஒரு நாள் உரைகேட்கச் செல்வதற்கு நல்ல ஆடையை அணிந்தவளாக அவசர அவசரமாகச் சென்றாள். அவள் சென்ற பாதை சேறும் சக்தியுடையதாகக் காணப்பட்டது. பாதையிற் கல்லில் இடறுப்பட்டு விழுந்த அப்பெண்ணின் சேலை கிழிந்து போனதுடன், பாதையிற் காணப்பட்ட சேற்றினாலும் மாசடைந்திருந்தது.

தன் பரிதாபகரமான கோலத்தைக்கண்ணுற்றவளான அப்பெண், அந்தோனியாரிடம் சென்று பணிவுடன் சம்பவித்ததை எடுத்துரைத்தாள். மேலும் தன் மட்டில் கணவன் கோபங்கொண்டு தன் னைத் துன்பப்படுத்துவான் எனக் கூறி அழுதாள். அந்தோனியார் அவளுடைய கோலத்தையும், கணவனது மட்டிற் கொண்டுள்ள அச்சத்தையும் உணர்ந்தவராக அவள் மேல் இரக்கமுற்றார். சருவேசுரனைத்தியானித்து வேண்டினார். அவளுடைய ஆடையைத் தொட்டு மன்றாடினார். அவர் தொட்டவுடனேயே அந்த ஆடை முன்னிருந்தது போலவே சீர் பெற்றது. அவளும் மனமகிழ்வோடு வீடு சென்றாள். இறைவனுக்குப் பிரமாணிக்க முடையவளாகவும், அன்றுமதல் தனது பக்தியின் மூலம் கணவனின் மன மாற்றத்துக்காகவும் அந்தோனியாரிடம் மன்றாடி வந்தாள்.

உன் னுரையைக் கேட்க வந்த
 உத்தமி தன் ஆடை தன்னை
 நன் முறையிற் சீர் செய்து
 நவஞ் செய்து காத்த நேசா!
 துள்ளி யெழுந்து நல்ல தொரு
 தூய வாழ் வடைந் தந்தக
 கள்ள மில்லா வுலகு தன்னைக்
 காண வரந் தாரு மையா!

1பர. 1அரு. 1திரி.

40. ஒரே நேரத்தில் இரு இடங்களிற் பிரசன்னம்

மான்ட்பெல்லியரில் உள்ள மேற்றிராசனக் கோவிலில் உயிர்த்த ணாயிறு வாரம் மறையுரை ஆற்ற ஆயத்தமாய் நின்றபோது, மறையுரை கேட்பதற்கு மக்கள் வெள்ளமெனத் திரண்டிருந்தனர். அந்தோனியார் மேடைக்கு வந்து உரையை ஆரம்பித்துவிட்டார். அவ்வேளையில் துறவியர், குரு மடத்து ஆலயத்தில் அவர் மடத்துக் குழுவினருடன் சேர்ந்து செய்யவேண்டிய ஆராதனை நிகழ்ச்சி அவர் நினைவுக்கு வந்தது. அந் நிகழ்வில் தாமே நடத்துனராக நியமிக்கப் பட்டிருப்பதையும், அதற்குப் பதில் யாரையும் தான் ஒழுங்கு செய்யாததையும் என்னினார். தனது குற்றத்தை என்னி மனம் நொந்தவராய்ப் பிரசங்க மேடையதிலேயே நின்றவராய்த் தன் தொப்பியைத் தலையிலிருந்து கழற்றினார். கண்களை முடியவண்ணம் மௌனமாய் நின்றார். இவ்வாறு ஒரு மணித்தியாலமாக அசைவற் றவராக நின்றார். அவரைக் கண் ணுற்ற மக்கள் ஆச்சரியமடைந்தவர்களாக விளங்கினர். சில வேளை குருவானவர் ஆழ்ந்த தியானத்தில் இருக்கிறாரோ! என் றெண்ணித் தாழும் மௌனமாயிருந்தனர்.

ஒரு மணித்தியாலம் கடந்ததும், அந்தோனியார் கண் விழித்துச் சுயாதீனமாகத் தாம் இருப்பது போலவே காணப்பட்டார். தன் தொப்பியை அணிந்தார், திருவரையையும் சிறப்பாக ஆற்றிச் சென்றார், அந்தோனியார் அமைதியாகக் காணப்பட்ட அந்நேரத்தில், தமது துறவியர் மடத்து ஆலயத்தில் அங்கிருந்த வருடன் சேர்ந்து, பாடிய நிகழ்வினைப் பற்றி

அவருடன் பங்குபற்றிய துறவியரும், மக்களும் நேரடியாகக் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் அவரைக் கண்டதாகச் சாட்சியம் பகர்ந்துள்ளனர். அன்றாடம் அவரிடம் அன்பு கூர்ந்து, வேண்டியவர்களுக்கெல்லாம் தன் வாழ்நாளில் ஏராளமான அற்புதங்களைச் செய்து வந்தவரே அந்தோனியார். இவ்வாறு விசுவாச வாழ்விலும், தூய வாழ்விலும் உறுதியுடன் வாழ்ந்தவரான அவர் ஒரே சமயத்தில் இரு இடங்களிற் பிரசன்னமாகும் ஆற்றலையும் இறைவன் அவருக்கு அருளியிருந்தார். இந்த அற்புத சக்தியைப் பற்றியும் மக்கள் புகழ்ந்து பேசினர்.

தியானம் - 40

மறை யுரையின் வேளை தன்னில்
 மற்று மொரு பணி செய்ய
மறு விடத்திற் பிரசன்னம் தர
 மா தவத்தால் நீ யடைந்தாய்!
மகத்தான் நற் செய்திச் சேவையை
 மன முவந்து நாமும் செய்ய
மெய்ப் பொருளின் அரூட் பதத்தே
 மா தவனே! வழி நடத்தாய்!

1பர. 1அரு. 1திரி.

41. தந்தை குற்ற மற்றவர் என்பதை நிருபித்தவர்

ஒரு நாள் அந்தோனியார் அருளுரை யாற்றிக் கொண்டு நின்றார். அப்போது தன் தந்தை கொலைக்குற்றவாளியென நீதி மன்றத்தில் விசாரணைக்காக நிறுத்தப்பட்டிருப்பதைத் தன் ஞானக்கண்ணாற் கண்டார். மறையுரையை விரைந்தும் முடித்தார். உடனே விஸ்பன் செல்லப் புறப்பட்டார். இத்தாலி விஸ்பன் இரு இடங்களும் வெகு தூரத்தில் அமைந்துள்ள இடங்கள். எனினும் அத்தூரத்தை ஒரு சில நிமிடங்களிற் கடந்து நீதிமன்றத்தை யடைந்தார். நீதிமன்றத்திற் தன் தந்தை குற்றமற்றவர் என்பதைப் பல்வேறு சான்றுகளைக் குறிப்பிட்டு வாதாடினார். அவர் கூறிய ஒப்புதல்களை மன்றம் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. எனவே அந்தோனியார். அவர்களை நோக்கி “இறந்தவனைக் கேட்போம்” என்றார். “இறந்தவனைக் கேட்பதா? அது எப்படி முடியும்? என ஆச்சரியத்துடன் கேட்டனர். மேலும் அவனை அடக்கஞ் செய்தாகி விட்டதே” என்றனர்.

“அவனை அடக்கஞ் செய்த இடத்தைக் காண்பியுங்கள். நான் அவனிடம் கேட்கின்றேன்” என்று அவர் கண்டிப்புடன் கூறினார். அனைவரும் கல்லறையை நோக்கிச் சென்றனர். அங்கே கல்லறை தோண்டப்பட்டது. பிரேதப்பெட்டியும் திறக்கப்பட்டது. அங்கு சென்ற யாவரும் பிரேதத்தையே நோக்கிய வண்ணம் நின்றனர். அந்தோனியார் அப்பிரேதப் பெட்டியின் அண்மையிலே சென்றார். அங்கு பிரேத மாகக் கிடந்தவனை நோக்கி “ஓ மனிதா! எழுந்திரு! இறைவன் மீது ஆணையிட்டுக் கேட்கின்றேன், உன்னைக் கொன்றவன் யார்?” எனக் கேட்டார்.

சடலம் உயிர்பெற்று எழுந்தது. பக்கத்தில் நின்று கொண்டிருந்த கொலைகாரனைச் சுட்டிக்காட்டி “இதோ நிற்கும் இவனே!” என்று கூறியது மேலும், அம் மனிதன் தான் முன்னர் செய்த பாவத்துக்காக அந்தோனியாரிடம் தன் பாவங்களுக்கான மன்னிப்பையும் கேட்டுப்பெற்றுக் கொண்டான். அவன் அவ்விடத்தே மீண்டும் இறந்து அடக்கஞ் செய்யப்பட்டான்.

சடலம் உயிர்பெற்றுக் கூறிய சாட்சியத்தைப் பார்த்த, கேட்டறிந்த யாவரும் ஆச்சரிய மடைந்தனர். கொலையாளியும் அவ்விடத்திலேயே கைது செய்யப்பட்டான். மாட்மன் பிரபுவும் விடுதலையானார். மாட்மன் பிரபு மீது தனக்கிருந்த பகைமையாலேயே சடலத்தை அவர் தோட்டத்திற் போட்டு அவரைப் பழிவாங்க எண்ணியதாகக்கூறிய கொலைஞன் தன் குற்றத்தையும் ஏற்றுக் கொண்டான்.

இச் சம்பவங்களின் பின்னர் தனது இருப்பிடத்துக்கு மீண்டார் அந்தோனியார்.

தியானம் - 41 I

தந்தை யவர்க் கரசு கொலைத்
தண்டனை தான் விதித்த காலை,
விந்தையா யறிந்தும் நீர் வானின்
வழிச் சென்று மீட்ட ரன்றோ!
சுந்தர ருலகு தனை யடைத்துச்
சுடு நரகு வழி திறந்து
முந்துக வென் றுரைக்கும் மூவர்
முயற்சி தனைக் கலையு மையா!
(மூவர் - உலகம், சர்ரம், பசாகு)

1பர. 1அரு. 1திரி

வஞ்சக னவன் சதிச் செயலை
 வாய் திறந்து பினம் சொல்ல
 அஞ்சாது நவ மது ஆற்றி
 அப்பா தன்னை மீட்ட மைந்தா!
 நெஞ் சதனில் வாள் வீசி
 நிலை கலங்கச் செய்ய வல்ல
 வஞ்சகர் தம்மை நா மறிய
 வகை செய்து தாரு மையா!

1பர. 1அரு. 1திரி

42. நஞ்ச கலந்த உணவு என அறிந்தும் உண்டவர்

அந்தோனியார் தன் சொல்லாலும், செயலாலும் பல்வேறு அற்புதங்களைச் செய்தார். அவருடைய அருள் உரைகளை மக்கள் கூட்டங் கூட்டமாகக் கூடி ஆர்வத்துடன் கேட்டனர். அவருடைய வார்த்தைகளால் பல பாவிகள் மனம் மாறினர். கொள்ளையர் கூடத் தம் கொடுந் தொழிலை விட்டு மனம் மாறினர். ஆயர்கள், குருக்கள், துறவியர் முதலியோர் அந்தோனியாரின் அற்புதச் செயல்களால் ஆனந்தங் கொண்டனர். அதே வேளை ஒரு சில வேத விரோதிகள் அவரை அழித்தொழிக்கவும் முயற்சித்தனர்.

ஒரு நாள் சில வேத விரோதிகள் அந்தோனியாருடன் நண்பர்களைப் போலப் பழகித் தங்களுடன் விருந்திற் பங்கு பற்ற அழைத்தனர். அவரும் உடன்பட்டு அங்கு சென்றார். அவரிடம் அக் குழுவினர் “தந்தையே! முதலில் நீங்கள் உண்ணுங்கள் அதன் பின்னர் தங்கள் மறையுரையை எங்களுக்கு வழங்குங்கள்” என்றனர். மேசை மீது உணவுத்தட்டினை வைத்து, அவரை உணவருந்தும் படியும் வேண்டினர். உடனே அந்தோனியார் அவர்களைப் பார்த்து “நண்பர்களே! நீங்கள் ஏன் நல்லவர்கள் போல் நடிக்கிறீர்கள்? எனக்கு நீங்கள் பரிமாற வைத்துள்ள உணவில் நஞ்சினைக்கலந்து வைத்திருக்கிறீர்களே! என்னைக் கொல்லுவதற்குத் தானே?” எனக் கேட்டார்.

அவர் கூறியதைக் கேட்ட வேத விரோதிகளின் தலைவன் வியப்படைந்தான். ஆயினும் அவன் தன் நிலையை வெளிக் காட்டாதவனாக “நீங்கள் கூறுவது உண்மை தான். இயேசுவின் தொண்டர் நஞ்சு உண்டாலும் அவர்களுக்குத் தீங்கு நேராது. என்று கூறுவீர்களே! அப்படித் தீங்கு நேருகிறதா வென்பதைச் சோதிப் பதற்காகவே நஞ்சினைக் கலந்தோம் என்றான். மேலும், நீங்கள் இந்த உணவை உண்ணுங்கள். உங்களுக்குத் தீங்கு ஏற்படவில்லை யென்றால், உம்மையும், உமது ஊழியரையும், நம்புவோம். இல்லை யென்றால், நீங்கள் சொல்லுவதெல்லாம் பொய் என்றும் கட்டுக் கதைகள் என்றும் கூறுவோம்” என உரைத்தான்.

இவற்றைக் கேட்டதும் அந்தோனியார் புன்முறுவலுடன் “உங்களுக்கு எல்லாம் வல்ல இறைவன் மீது நம்பிக்கை ஏற்படுவதற்காகவே, நீங்கள் எனக்கு வழங்கும் இந்த நஞ்சு கலந்த உணவை உண்ணுகிறேன்” என்று கூறி அந்த உணவின் மீது சிலுவையடையாளம் வரைந்து செபித்துக்கொண்டு அவ்வணவையே உண்டார். நஞ்சு இட்ட அவ்வணவு அவருக்கு எந்த விதமான தீங்கினையும் ஏற்படுத்த வில்லை என்பதைக் கண்ணுற்ற அவ்விரோதிகள், தங்களுடைய குற்றத்தை உணர்ந்தனர். அந்தோனியாரிடம் மன்னிப்பு வேண்டி, மனமாற்றமும் பெற்று வாழ்ந்தனர்.

தியானம் - 42

உண்ண வைத்த உணவில் விடம்
 உண் டென்று உரைத்துப் பின்னும்
 கண்டவர் வியக்க அதை யுண்டு
 கயவர் தம்மை வென்ற அற்புதனே!
 மன் ணுளா ரெமக் கிழைக்கும்
 மறைந் துள்ள இன்னல் தம்மால்
 என் ணிலா நலம் விளைய
 ஏற்ற வழி செய்ய மையா!

1பர. 1அரு. 1திரி.

43. சுத்த உணவாக மாறிய புலால் உணவு

வேத விரோதிகளின் அட்டுளியம் அதிகரித துள்ள ஒரு சமயம், அந்தோனியார் மீது குற்றம் காணும் நோக்குடன் விரோதிகள் சுத்தபோசனம் அனுசரிக்க வேண்டிய நாளொன்றில் அவரை அழைத்துச் சென்று புலால் உணவுடன் விருந்து அளித்து உண்ணும்படி வற்புறுத்தினர்.

உண்ணமறுத்தால் “சொல் லொன்றும், செயல்வேறு ஒன்றும்” என்றும் குற்றஞ் சுமத்தவே என்னித் திட்டம் செய்தனர். ஆனால் அந்தோனியார், ஆண்டவருக்குப் புகழ் பாடித் தமக்கு அளித்த புலால் உணவை ஆசீர்வதித்தார். அவ்வுணவு யாவும் உடனேயே சைவ உணவாக மாறின. என்னே அற்புதம்! என்னே ஆச்சரியம்! வாயடைத்து நின்றனர் விரோதிகள் யாவரும். “இவர் இறையருள் பெற்றவரே! இவரை எவ்வாலும் வெற்றி கொள்ள முடியாது” எனக்கூறிய அக்குமுவினர் ஏமாந்து சென்றனர்.

தியானம் - 43

மாற்றார் அவர் முனைந்து நின்றார்
மச்ச நிறை உண வளிக்க
மறை யவனின் அரு ஞடனே
மாற் றுணவாய் மாற்றிய குருவே!
சாற் றிடுவீர் உம தருளை
குத்திரர் தம் வலையில் நின்றும்
மந்திரங்கள் தனை எமக் களித்துச்
சுதன் அவர் அருளால் காத்திடவே!

1பர. 1அரு. 1திரி.

44. திருந்திய திருடர்கள்

அந்தோனியார் மறையுரை வழங்கும் போது அவர் உரையால் சர்க்கப்பட்ட வர்த்தகர்கள் தமது கடைகளை மூடிவிட்டு அவர் உரையைக் கேட்பதற்குக் கூடிவிடுவர். சிறு வியாபாரிகள் விற்பனையை நிறுத்தி அவரது அறிவுரைகளை ஆவலுடன் கேட்பர். மேலும் பல திருடரும் முன்னர் அவருடைய மறையுரையினைக் கேட்டு மனமாற்றம் பெற்று வாழ்ந்தனர்.

ஒரு நாள் திறந்த வெளியரங்கு ஒன்றில் அந்தோனியார் மறையுரை ஆற்றுவதாக அறிவிக் கப்பட்டிருந்தது. அவ்விடத்தில் மக்கள் வெள்ளமெனத் திரண்டனர். அவர்கள் மத்தியிலே திருடர் கும்பலொன்றும் கலந்து விட்டதை அந்தோனியார் நன்கு அவதானித்தார். எனவே, அன்றைய மறையுரையில் “களவு செய்யாதிருப்பாயாக என்பது பத்துக் கட்டளைகளுள் ஒன்று. பிறர் பொருளைத் திருடுவது, பறிப்பது, அதனாற் பேரிழப்பை ஏற்படுத்துவது பல சந்தர்ப்பங்களில் கொடுரம் நிறைந்த செயல்கள் புரிவது, இதனால் கொலைகளும் ஏற்படுகின்றன என்பன போன்ற பல விதமான கருத்துக்களை எடுத்துரைத்தார்.

“இறுதியில்” சிலுவையில் அறையப்பட்ட கள்வன் ‘தீஸ்மாஸ்’ இயேசுவிடம் மன்றாடனான். மன்னிப்பும் பெற்றான் அவனைப் போன்று ஆண்டவரிடம் மன்னிப்பு வேண்டுபவர் நிச்சயம் மன்னிக்கப்படுவர்” என உருக்கமான உரை நிகழ்த்தினார். அவருடைய வார்த்தைகளால் கவரப்பட்ட பல திருடர்கள் களவுத் தொழிலை மறந்தவர்களாக அவ்விடத்திலேயே அன்றே அந்தோனியாரை நாடி வந்து மன்னிப்பு வேண்டி மனம்மாறினர்.

அன்று நடைபெற்ற அந் நிகழ்வை 1292ஆம் ஆண்டு அவர்களில் ஒரு திருடன், பிரான்சிஸ்கள் சபைத் துறவி ஒருவரிடம் கூறியுள்ளான். மேலும் தனது திருட்டுத் தொழிலின் தண்டனையாக 12முறை ரோம் நகர் சென்று தூயவர்களான புனித யோவான், புனித பவுல் என்பவர்களின் கல்லறையைத் தரிசிக்கவும் அந்தோனியார் தனக்குக் கட்டளையிட்டுள்ளார் எனவும் கூறியுள்ளான். அத்துடன் தனக்கு இடப்பட்ட தண்டனையைத் தான் தீர்த்துக் கொண்டமையால் தற்போது மன அமைதியுடன் வாழ்ந்து வருவதாகவும் அவன் எடுத்துரைத்துள்ளான். இவ்வாறு அந்தோனியார் மூன்று ஆண்டுகள் பதுவையிற் திருத் தொண்டாற்றினார். அவர் அங்கு நிகழ்த்திய பல சாதனைகளால் பதுவை நகரும், பதுவை நகரின் சிறப்பால் அதற்குக் காரணரான அந்தோனியாரும் அனைத்துலகப் புகழ்பெற்றமை நோக்குதற்குரியதே.

கள்ளர்க ஞன் னுரை யதைக்
 கேட்டு ஞானப் பய மடைந்து
 உள்ள மா செலாந் துறந்து
 உலவ வழி செய்த மேலோய்!
 கள்ள ஞான பக்தர் போலக்
 கலந் துறவு கொள்ளு மவர்
 உள்ள நிலை உணர வல்ல
 உணர்வு தன்னை யூட்டு மையா!

1பர. 1அரு. 1திரி.

45. துறவியரின் துயர் துடைத்தவர்

இயேசு பெருமானின் அடிச்சவட்டைப் பின்பற்றி வந்தவரான அந்தோனியார், ஏழ்மையில் வாழ்ந்து வந்தார். கல்லைத் தலையணையாகவும், தரையைப் படுக்கையாகவும் பயன்படுத்திக் கடுந்தவம் புரிந்தார். சலிப்பின்றிச் சேவையும் செய்தார். இதனால் அவர் உடல் நலம் குன்றினார். ஆயினும்,

“என்னைப் பலப்படுத்துகிறவரைக் கொண்டு என்னால் எல்லாம் செய்ய முடியும்” (பிலிப். 4:13) என்ற நம்பிக்கையால் தனது திருத் தொண்டில் இன்பம் கண்டார்.

பதுவை நகரிலுள்ள மரியன்னை மடத்தில் தங்கியிருந்து தன் எழுத்துப் பணியைத் தொடர்ந்தார். குறித்த நேரத்தில் கூடிவரும் மக்களுக்கு மறையுரையும் நிகழ்த்தினார். அங்கு மறையுரையைக் கேட்கத் திரண்டு வந்த மக்களால், அம் மடத்துத் துறவியர் பாடுபட்டுப் பாதுகாத்து வந்த பல செடிகள் பாழாக்கப்பட்டன. பட்டுப்போன செடிகளைக் கண்ட துறவியர் பதறிப்போயினர். அதனால் அவர்களின் துயரினைப் போக்க அவற்றை மீண்டும் துளிர்த்திடச் செய்தார். அங்கே தம் வாழ்க்கை நெறிப்படி வாழ விரும்புவோர் வாழுவதற்கெனத் தவமடமொன்றையும் அமைத்தார்.

தியானம் - 45

மறை யுரை கேட்க வந்தோர்
 மடந் தன்னிற் செடி யழித்தார்
 துறவியர் துய ரது போக்க
 புதுமை யதால் துளிர்க்கச் செய்தீர்!
 பிற ரவர் துன்பங் கண்மர்
 பொறுப் புடன் போக்கி நின்றீர்
 துய ருறும் மக்க ளங்கள்
 துணை நின்றும் காரு மையா!

1பர. 1அரு. 1திரி.

46. பணிவுடன் மௌனித்த தவளைகள்

குருமடத்துத் துறவியருக்கு விசவாச உணர்வினை ஊட்டிப்
 பேதகத்தினரை நல்வழிப்படுத்தும் பணியினில் ஈடுபடுத்தி அதற்கேற்பப்
 பயிற்சிகளும் அளித்து வந்தார் அந்தோனியார். அவர் வசித்த மடத்தைச்
 சுற்றியுள்ள நீர் ஏரிகளில் ஏராளமான தவளைகள் கூட்டங்கூட்டமாக
 வாழ்ந்தன. அவை ஒயாது எழுப்பும் சத்தம் குரு மாணவர்களுக்குப்
 பெரும் இடையூறாக இருந்தது. எனவே, ஒரு நாள் வெளியே சென்று
 அவதானித்தவரான அந்தோனியார் அத் தவளைகளை நோக்கித்
 “தவளைகளே! தவளைகளே! சத்தஞ் செய்யாதீர்கள், எங்கள்
 தம்பிமாரின் படிப்புக்கு இடைஞ்சல் செய்யாதீர்கள்” என வேண்டினார்.
 என்னே ஆச்சரியம்! அன்று முதல் அத் தவளைகள் மௌனமாயின,
 தொல்லையும் கொடுக்கவில்லை. குரு மாணவர் இந்த அற்புதத்தை
 அறிந்து அமைதியுடன் இறை நன்றி கூறிக் கற்றவிலும் அக்கறை
 கொண்டனர்.

தியானம் - 46

இர வென்றும் பாராமல்
 இரைச்ச லிட்ட தவளைகளின்
 குர லடக்கி மாணவரின்
 குறை களைந்த முனியோனே!
 இரவு பகல் ஒயாமல்
 இழி மொழிகள் பேசுபவர்
 குர லடக்கி மற்றோரின்
 குறை களைந்து காருமையா!

1பர. 1அரு. 1திரி.

47. முன்றாம் நாளில் உயிர் பெற்ற மகன்

ஷரவிசோ என்னும் ஓர் ஊரில் விறகு வியாபாரி ஒருவன் வாழ்ந்தான். அவனுடைய ஒரே மகன் இறந்து விட்டான். அதனால் அவன் மிகவும் வேதனையடைந்தான். அவனால் எதையும் தாங்கிக் கொள்ளவும், செய்யவும் முடியவில்லை. கவலையே உருவானவனானான். உற்றார் உறவினர் அவனைத் தேற்றிய போதும் அவன் தெளிவு பெறவில்லை. எனவே உறவினர்கள் அவன் மகனது பிரேதத்தை அடக்கஞ் செய்வதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து பிரேதத்தைப் பிரேதப் பெட்டியில் வைக்க முயன்றனர்.

அவ்வேளை தந்தை ஆத்திரமுற்றுக் குறுக்கிட்டுத் தன் மகனது பிரேதத்தைப் பெட்டியினுள் வைக்கவிடாது தடுத்தான். மேலும் அவன் அவர்களை நோக்கி “என் மகனைப் புதைப்பதற்கு நான் ஒரு போதும் சம்மதிக்கமாட்டேன். புதுமை புரியும் புனிதர் அந்தோனியார் பேரில் நான் இதுகால வரையும் பக்தியுடையவனாக அவரை வழிபட்டு வேண்டி வருகிறேன். இப்போதும் என்மகன் திரும்பவும் உயிர் பெறுமாறு சருவேகரனிடம் பரிந்து பேசவேண்டு மென்று அவரையே மன்றாடிக் கொண்டிருக்கிறேன். ஏக புத்திரனை இழந்து வருந்தி வாடும் இந்த ஏழைத் தகப்பனின் பரிதாப நிலையைக் கண்டு அவர் இரங்காமல் விடுவாரோ!” என்று கூறினான்.

முன்று நாட்கள் வரையும் அவன் தன் மகனது பிரேதத்தைப் பெட்டியுள் வைக்கவும், அதை அடக்கஞ் செய்யவும் அனுமதிக்க வில்லை. ஆனால் அந்தோனியார் மூலமாகச் சருவேகரனுடைய கருணையை எதிர்நோக்கிய வண்ணம் மூன்று நாட்கள் முடிவுறும் வரையும் ஒரே பிடிவாத்துடன் உறுதியான நம்பிக்கையுடன் காத்துக் கொண்டிருந்தான். அவனுடைய எதிர்பார்ப்பினைக் கண்ணுற்ற மக்கள், அவனுக்குப் பயித்தியம் பிடித்திருப்பதாக எண்ணிப் பரிகாசம் செய்தனர். சருவேகரனின் வல்லமையீட்டும், இரக்கத்தையும் பற்றிச் சிறிதும் சிந்தியாதவர்களாயும் விளங்கினர்.

அந்த இளைஞன் முன்றாம் நாள், பிற்பகல் பொழுதும் சாய்கின்ற வேளை திடீரென உயிர் பெற்று எழுந்து அங்கிருந்த யாவருடனும் சந்தோசமாகப் பேசத்தொடங்கினான். இதனைக் கண்டதும் அவன் தந்தையோ சொல்லொண்ட மகிழ்ச்சியுற்றான். மேலும் அந்தோனியார்

மூலம் இறைவன் தனது வேண்டுதலுக்குச் செய்த அற்புதத்தை நினைந்து புகழ்ந்து நன்றிகூறினான். விறகு வியாபாரியை ஏனாஞ் செய்தவர்கள் பெரிதும் அதிர்ச்சியுற்றவர்களாக இறைவல்லமையின் மகத்துவத்தை எண்ணி கடவுளிடம் அதிக பக்தியும், விசுவாசமும் கொண்டு வாழ்ந்தனர்.

தியானம் - 47

தன் ஒரு மகனை இழந்தே
 துன் புற்றான் தந்தை அவன்
 தினம் முன்று ஆன பின்னும்
 எண்ணிய அற்புதம் செய்த தூயனே!
 மங்கி வரும் நம்பிக்கை வாழ்வு
 பொங்கி யெழச் செய்து நித்தம்
 எங்கள் சுதன் இயேக பதம்
 நாம் தங்கச் செய்ய மையா!

1பர. 1அரு. 1திரி.

48. “இயேக நசரேன் யூதர்களின் இராசா”

பிரான்ஸ் தேசத்தின் ‘எர் ஸ்ல்’ நகரில், மாகாண அதிபர் அரூட்சகோதரர் யோண் போஜெல்லி என்பவர் ஒரு முறை தமது சபையின் மாநாட்டைக் கூட்டினார். அந்த மாநாட்டில் அரூட் தந்தை அந்தோனியார் உரையாற்றுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது அதன் பிரகாரம் “இயேக நசரேன் யூதர்களின் இராசா” என்னும் மையப் பொருளில் அந்தோனியார் உரையாற்றினார்.

கிறிஸ்துவின் பாடுகளின் உபாதைகள் பற்றியதும், பிரமிக்கக் கூடியதும், உற்சாகமளிக்கக் கூடியதுமான கருத்துக்களும், படிப் பனவுகளும் நிரம்பக் காணப்பட்டன. அந் நேரத்தில் மொனால்ட்டோ என்னும் பெயருடையவரும், உறுதிமிக்கவரும், சிறந்த புலமைமிக்கவரும், புனிதத் துவமுள் எவருமான துறவியொருவர் தமது கண் களை மேல்நோக்கி ஒரு சில நொடிப் பொழுதுகள் பார்க்க நேர்ந்தது அப்போது புனித பிரான்சில் அசிசியார் தமது கைகளைச் சிலுவை அமைப்பில் விரித்து ஆகாயத்தில் மிதந்து கொண்டிருப் பதையும், அவர் முகம் பிரகாசம் நிரம்பியதாக காணப்பட்டதாகவும் காட்சியிற் கண்டார். மேலும் புனித பிரான்சில் அத்திருக்கூட்டத்தினர் மீது சிலுவையடையாளம் வரைந்து ஆசீர்வதிப்பதையும் அதன் பின்னர் அவர் மறைந்ததையும் காட்சியாகக் கண்டுகளித்தார்.

அந் நிகழ்வின் போது அங்கு பிரசன்னமாயிருந்த யாவரும் புத்துணர்வு பெற்று மனமகிழ்வுடன் விளங்கினர். அந்த நிகழ்வு

உண்மையாகவே நடந்தேறியதென்பதற்கு ஆதாரம் அங்கு மொனால் டோவின் காட்சியின் சாட்சியமாகும். அன்று நிகழ்ந்த சம்பவம் பற்றிப் பின்னர் அவர்கள் எல்லோரும் கூடியிருந்த போது மொனால்டோ எடுத்துரைத்தார். அவர்கள் அன்று தாம் எப்படியான புத்துணர்வூட்டும் மகிழ்ச்சியையும் அனுபவித்தனர் என்பதனையும் நினைவுக்குக் கொண்டு வந்தனர்.

புனித பிரான்சிஸ் அசிசியாரின் வாழ்வியலை ஆய்வு செய்து பதிவு செய்தவரான ஞான பண்டிதர் புனித பொனவென்சர் சகோதரர் மொனால்டோவினுடைய வாக்கு மூலத்தின் உண்மைத் தன்மையைப் புனித பிரான்சிஸ் அசிசி அவர்களே பின்னர் நிட்சயப்படுத்தினார் என்பதையும் உறுதி செய்துள்ளார். மேலும் புனித பிரான்சிஸ் அசிசியார் கிறிஸ்துவின் திருப்பாடுகள் மட்டில் வைத்துள்ள அதி உயர் தேவபக்தியும் அருட்தந்தையாம் அந்தோனியார் ஆற்றிய உரையின் மையப் பொருளுமே அன்று புனித பிரான்சிஸ் அசிசியாரின் விசேட காட்சிக்கான காரணம் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

அத்துடன் புனித பிரான்சிஸ் அசிசியார் மிகவும் அண்மிய காலத்தில் சிலுவையில் அறைந்த ஆண்டவரின் மட்டிற் கொண்டிருந்த அளவு கடந்த அன்பின் நிமிர்த்தம் அவர் பெற்றுக் கொண்ட ஜந்து திருக்காயங்களுமாகும். மேலும் அவருடைய இறுதிக்காலமும் மிக அண்மித்திருந்தது. அத்துடன் அவரது ஆசீர்வாதம் மாநாட்டிற் பங்குபற்றிய தமது சபையைச் சேர்ந்த அருட்சகோதரர்கள் மீண்டும் தம்மைக் காணமாட்டார்கள். என்பதனால் அருளப்பட்டதே. இன்னும் அவரது மேன்மை மிக்க சீடரான அந்தோனியாருடைய உயர்வான தூதுரைப்பின் மீது அசிசியார் கொண்டிருந்த விசேட அங்கீகாரத்தின் குறியீடாகவும் அமைந்திருந்தமை குறிப்பிடற்குரியதே.

தியானம் - 48

ஆற்றல் மிகு உம துரையை
ஏற்று மன நிறைவு கொண்டே
தோற்றி நின்றே ஆசீர் செய்தார்
தூய பிரான்சிஸ் அசிசி தானும்!
போற்றி நின்ற மொனால்டோ கூடச்
சாற்றி யுள்ளார் ஏடு தன்னில்
தாட்சி கொண்டு நாமும் வாழுத்
தய வடனே வழி காட்டுமே

1பார். 1அரு. 1திரி.

49. மரித்த வாலிபனின் உயிர்ப்பு

சர்வ ஞான சூருபியாய் விளங்கும் இறைவன் சிற் சில சமயங்களில் சுபாவத்துக்கு மேலான அரிய அற்புதங்களைச் செய்யும் வரங்களைத் தமது அன்பர்களுக்கு அளிப்பது ஒரு விசேட நன்மைக்காகவே என்பது தெளிவாகும். இதன் பிரகாரமே அந்தோனியார் மூலம் கடவுள் பின்வரும் புதுமையையும் நிகழ்த்தியுள்ளார். மேற்கூறப்படும் புதுமை நடைபெற்ற வேளையில் அந்தோனியாரின் பிரதான கடமை குருமடத்தில் மாணவருக்கு வேதசாஸ்திரம் கற்பிப்பதாகும். அவர் ஓய்வான நேரங்களில் ஆங் காங்கு சென்று மக்களுக்கு அடிக்கடி ஞானவொடுக்கம், புத்திப்பிரசங்கம் என்பவற்றைச் செய்யவும் அனுமதி யளிக்கப்பட்டிருந்தார்.

‘வெர்செல்லி’ என்னுமிடத்தில் அக்காலத்தில் கிறிஸ்தவர், முகமதியருடைய போராட்டத்தினால் பட்டசங்கடமும், வேத விரோதி களால் அனுபவித்த துன்பமும், சஞ்சலமும் சொல்லமுடியாததே, இச் சிரமங்களின் மத்தியிலேயே கிறிஸ்தவர்களுடைய விகவாசத்தை உறுதிப்படுத்தி அவர்களுக்குத் தைரியம் கொடுக்கவும், வேத விரோதிகளுக்கு ஒர் அதிர்ச்சியை உண்டுபண்ணி அவர்களை அடக்கவும், நல்வழிப்படுத்தவுமே கருணை நிறைந்த கடவுள் கோடி அற்புதரான அந்தோனியாரை அவ்விடம் அனுப்பினார் என்றும் அவர் மூலம் அரிய செயல் ஆற்றினார் என்றும் நாம் விளங்கிக் கொள்ளுதல் பொருத் தமானதாகும். இவ்வாறே அவர் ஆற்றிய அனைத்து அற்புதங்களும் நிகழ்ந்தன.

ஒரு நாள் ஓய்வு நேரத்தில் வெர்செல்லி என்னுமிடத்தில் மக்கள் மத்தியிற் பிரசங்கம் செய்து கொண்டிருந்தார். அந்நேரத்தில் அன்று இறந்த ஒரு வாலிபனின் பிரேதத்தை அடக்கங் செய்வதற்கு எடுத்துச் சென்றவர்கள் அந்தோனியார் முன்னிலையிற் கொண்டு வந்தனர். வாலிபனுடைய பெற்றோர் தாங்கொணாத் துயரடைந்து வருந்துவதை அந்தோனியார் கண்ணுற்றார். அவர்கள் மீது இரக்கமுற்றவராகப் பிரசங்கத்தை நிறுத்தினார். இளைஞரின் பிரேதத்தின் அண்டை சென்று சிறிது நேரம் மௌனமாகச் செபித்தார். பின்னர் தன் இரு கைகளையும் பிரேதத்தின் மேல் விரித்தவராக “இளைஞே! கிறிஸ்து நாதரின்

நாமத்தினால் உனக்குச் சொல்லுகிறேன், “எழுந்திருப்பாயாக” என்றார். வாலிபன் உடனே உயிர் பெற்று எழுந்து நின்றான். இதனைக் கண்ணுற்ற மக்கள் யாவரும் அதிர்ச்சியடைந்தவர்களாய் ஆச்சரியமுற்று, இப்படிப்பட்ட அற்புதம் செய்யும் அரச்சியசிட்டரைத் தங்களுக்குத் தந்துள்ள உன்னத கடவுளுக்குத் தோத்திரஞ் செலுத்தினர்.

தியானம் - 49

கல் ஸறைக் கெடுத்துச் சென்ற
 காளை யவன் பிரேதந் தன்னை
 நில் லென நிறுத்தி யவன்
 நீடு வாழச் செய்த தூயா!
 சொல் லொணாப் பாவச் சேற்றில்
 புதைந் தழியச் செல்லு மெம்மை
 நில் லென நிறுத்தி நல்ல
 நேர் வழியைக் காட்டு மையா!

1பர. 1அரு. 1திரி.

50. “காட்சியிற் கண்ட குவஸ்டர் சகோதரரின் ஆத்துமம்”

புனித பிரான்சிஸ் அசிசியார் சுகவீனம் காரணமாக ஆபிரிக்கா போக முடியாதவராய் இத்தாலி தேசத்துக்கே திரும்ப வேண்டிய தாயிற்று. எனினும் முர் சாதியின மக்களை மனமாற்றஞ் செய்யும் தன் எண்ணத்தைக் கைவிடவில்லை. எனவே நான்கு வருடங்களின் பிற்பாடு தன் சபைத் துறவியரை அனுப்பி நற்செய்திப் பணியைச் செய்யவே எண்ணினார். அதற்காகத் தமது சகோதரர் இத்தாலியில் இருந்து ஆபிரிக்கா செல்லுவதற்குப் போர்த்துக்கல் செல்ல வேண்டியிருந்ததனால், பயணிகள் போத்துக்கலில் தங்கிச் செல்வதற்கு ஒரிடம் கேட்டுப் போர்த்துக்கல் அரசனின் துணையை வேண்டினார். அதற்கமைய அவ்வரசனின் சகோதரியான இளவரசி கோயிம்பரா நகருக்கு அருகே உள்ள ஓலிவாரஸ் என்னும் ஊரில் துறவியர் தங்கும் வசதிகளுடன் ஒர் அமைதியான இடத்தில் நல்லதோர் இல்லத்தை அமைத்துக் கொடுத்தார்.

புதியவர்களாக அங்கு குடியமர்ந்த துறவியர் தரித்திரமென்னும் புண்ணியத்தைக் கடைப்பிடித்து வாழ்ந்தனர். எனவே, தினமும் அவர்கள் வீடு வீடாகச் சென்று இரந்து கிடைக்கும் உணவைப் பகிர்ந்து உண்டு வாழ்ந்தனர். இவர்களுள் குவஸ்டர் என்னும் சகோதரர் பொறுப்பாளர் அவ்வுரிம் தங்கியுள்ள சந்நியாசியரின் செலவுக்கு வேண்டிய பணத்தை ஊர்கள் தோறும் சென்று யாசித்துப் பெற்று வருவதற்காக நியமிக்கப்பட்டிருந்தார்.

சகோதரர் குவஸ்டர், அருட்தந்தை பேர்டினன்ட் (அந்தோனியார்) இருந்த திருச்சிலுவை மடத்துக்கும் அடிக்கடி போய்வருவார். அங்கு உபசரணையாளராய் இருந்த பேர்டினன்ட் அவரை அன்புடன் ஏற்று உபசரித்து வந்தார். அவர் சந்திக்கும் வேளைகளில் அசிசி யாரைப்பற்றியும், அவர் அமைத்துள்ள சபையைப் பற்றியும், சபையின் ஒழுங்குகள் பற்றியும் தந்தை பேர்டினன்ட் கேட்டறிவார். இதனால் அசிசியாரின் சபையில் தானும் சேர்ந்து மொறக்கோ சென்று வேத சாட்சியாக மரிக்க வேண்டுமென்றும், மூர் சாதியினரைக் கிறிஸ்துவை அறிந்து மனந்திரும்பச் செய்ய வேண்டுமென்றும் ஆவல் கொண்டிருந்தார் தந்தை பேர்டினன்ட்.

சிறிது காலம் சென்றியின் குவஸ்டர் சகோதரர் இறந்து விட்டதாய் செய்தி அறிந்தவராய் மிகவும் கவலை கொண்டார். எனவே ஒரு நாள் குவஸ்டர் சகோதரரின் ஆன்ம ஈடேற்றத்துக்காகத் தந்தை பேர்டினன்ட் திருப்பலி ஒப்புக்கொடுத்தார். இறந்தோரை நினைவு கூர்ந்து தியானிக்கும் வேளையில் குவஸ்டர் சோதரரின் ஆத்துமம் உத்தரிக்கிற இஸ் தலத்திலிருந்து தூய வென்புறாவின் வடிவத்தில் மோட்ச மகிழை இராச்சியத்தினுள் அந்நேரமே பிரவேசிப்பதைக் காட்சியிற் கண்டார். இந்த ஆச்சரியம் மிக்கக் காட்சியைப்பற்றிப் பிரான்சிஸ்கன் சபைச் சகோதரர் கள் அறியக் கூறினார். இவ்விதமான தரிசனங்கள், அற்புதாங்களைச் செய்து வந்த தந்தை பேர்டினன்ட் மீது அசிசியார் சபையைச் சேர்ந்த சந்நியாச சகோதரர்களுக்குப் பெரு மதிப்பும், பேரன்பும் உண்டானதால், அவரை மேலாகக் கெளரவித்தனர்.

சோதரர் குவஸ்டர் இறந்த செய்தி
 சோர்வினை உமக்குத் தந்த வேளை
 சோர்ந்திடா நின்று பலியும் அளித்தீர்
 சேர்ந்திட அவர் ஆன்மா பரகதியே!
 வெண் புறா வடிவில் ஆன்மா
 சென்றிடக் கண்மெர் பரன் லோகமே!
 மண் ணக வாழ்விற் புண்ணியரும்
 விண் ணகம் செல்ல வேண்டுவீரே!

1பர. 1அரு. 1திரி.

51. சேவற் போசனத்திற் சொட்டிய இரத்தம்

ஒரு செல்வந்தன் அந்தோனியாரை விருந்துக்கு அழைத்தான். பல சந்தர்ப்பங்களில் நேரம் இல்லாமையால் அதிற் பங்கு கொள்ள முடியவில்லை. அந்தச் செல்வன் அவரிடம் மன்றாடி வேண்டியதன் படி ஒரு நாள் மதியம் விருந்திற் கலந்துகொள்ள அவர் சம்மதித்தார்.

விருந்து நாளன்று அந்தோனியார் செல்வந்தன் வீட்டுக்குச் சென்றார். அங்கு விருந்துக்கு அழைக்கப்பட்ட பலர் கூடியிருந்தனர். அப்போது அந்தோனியாரும் அங்கு வந்தார். அச் செல்வன் அவரை மக்கள் மத்தியிலே அதி பக்தியுடனும், மரியாதையுடனும் வரவேற்றான். அடக்கமே உருவான தந்தை அமைதியாய் நன்றியுடன் அமர்ந்தார்.

விருந்து அதி பிரமாதமாகத் தயார் செய்யப்பட்டிருந்தது. நேரமானதும் விருந்தினர் யாவரும் அதற்கென ஆயத்தஞ் செய்யப்பட்டிருந்த மேசைக்கு அழைக்கப்பட்டு அமர்ந்தனர். அங்கு அந்தோனியார் இறை புகழ்கூறி உணவினை ஆசீர்வதித்தார். பின்னர் விருந்தினர் மத்தியில் சிறியதோர் உரையையும் நிகழ்த்தினார். “செல்வத்தைச் சேகரிப்பவர் எத்தனை குறுக்குவழிகளில் அதைச் சம்பாதிக்கின்றார் என்றும், ஏழைகள், அநாதைகள், ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் என்பவரிடமிருந்து அறவிடப்படும் அநியாய வட்டி பற்றியும் அவர் குறிப்பிட்டார். இவ்விதம் சம்பாதிக்கும் செல்வமானது ஒரு போதும் நிலைக்காது என்றும் கூறினார். மேலும் இறைவனின் இராச்சியத்தினுள்

இத்தகைய மக்கள் பிரவேசிப்பது எத்துணை கஷ்டமானது என்றும் கூறினார்.

அதன் பின்னர் தமக்கு முன் வைக்கப்பட்டிருந்த சேவற் போசனத்தை உற்று நோக்கினார். தன் கையில் அதனை எடுத்தார். இறைவனைப் பிரார்த்தித்தார். பின்னர் அதனைப் பிழிந்தார் அனைவரும் ஆச்சரியப்படும் படியாக அவ்வுணவிலிருந்து இரத்தம், சொட்டுச் சொட்டாக வடிந்து கொண்டிருந்தது. “இதோ! ஏழைகள் இரத்தம் சொட்டுச் சொட்டென வடிகின்றது. இந்த உணவை நான் உண்ணப்போவதில்லை” எனக் கூறிவிட்டு அவ்விடம் நின்றும் தன் இருப்பிடம் சென்றார்.

தியானம் - 51

செல்வ ரிட்ட உணவில் ரத்தம்
 சொட்டச் சொட்டப் பிழிந்து காட்டி
 நல்ல தல்ல ஏழை ரத்தம்
 நா னுண்ணேன் என்ற முனியே!
 தொல்லை செய்து ஏழை மக்களைத்
 துன்பஞ் செய்யும் கயவர் அவர்க்கு
 எல்லை யில்லா ஞானந் தந்து
 ஏழை தம்மைக் காரு மையா!

1பா. 1அரு. 1திரி.

52. மோக பாவச் சோதனையில் நின்றும் மீட்டார்

“சோலின் யாக்” என்னும் ஊரில் புனித ஆசீர்வாதப்பர் நவசந்தியாச மடத்துத் துறவியர் ஒரு நாள் அந்தோனியாரைத் தமது மடத்துக்கு அழைத்து அவருக்கு அன்பின் அடையாளமாக விருந்தளித்து உபசரித்தனர். அவ்வேளை அவருடைய இறைபக்தி பரித்தியாகம், நிறைவான பரிசுத்த சீவியத்தின் மாதிரிகை என்பவற்றை அவதானித்த ஒரு சந்நியாசியானவர் அந்தோனியாரை அந்தரங்கமாய் அணுகி அவரிடம் தான் அடிக்கடியும், அல்லும் பகலும் மோக பாவச்சோதனையால் மிகத் துக்கப்படுவதையும் அதனை மேற்கொள்ளுவதற்குத் தம்மாற் செய்யக்கூடிய முயற்சிகளையெல்லாம் செய்த போதும் மேற்கொள்ள முடியாது அந்தப் பாவத்தில் விழும் ஆபத்துக்கு உட்பட்டிருப்பதையும் எடுத்

துரைத்தார். மேலும் அக்கொடிய பாவத்திலிருந்து தாம் தப்பித்துக் கொள்வதற்கான வழிகளைத் தமக்குச் சொல்லித்தர வேண்டுமென்றும் அந்தோனியாரை நம்பிக்கையுடன் அவர் வேண்டிக்கொண்டார்.

சந்நியாசியார் மீது இரக்கமுற்றவரான அந்தோனியார் வேண்டிய அறிவுரைகளை அவருக்குக் கூறினார். அதன் பின்னர் தாம் அணியும் அங்கிகளில் ஒன்றினைச் சந்நியாசியாருக்குக் கொடுத்து அதனை அணிந்து கொள்ளும்படியும் கூறினார். அந்தோனியாரின் வாக்கின்படியே, அச்சந்நியாசி அந்த அங்கியை அணிந்து கொண்டது முதல் நீண்ட காலமாகத் துண்பப்பட்ட, அவருக்கு ஏற்பட்டு வந்த சோதனையும் அதனால் அவர் அனுபவித்து வந்த வேதனையும் அவரை விட்டகன்றன. அது முதல் அச்சந்நியாசியார் யாதோரு சங்கடமுமின்றி ஒழுக்கசீலராய் உயர்ந்து விளங்கினார்.

தியானம் - 52

மோக மதால் நலிந்த வொரு
 தவ யோகிக் குனது திரு
 மேனி யதன் அங்கி ஈய்ந்தே
 தவ ஞான நிலை காண்பித்தோய்!
 பந்த பாசப் பீடை யதனால்
 பரதவிக்கும் மக்கள் அவர்க் குன்
 நிந்தை யில்லாக் கவச மிட்டுப்
 பரத்தில் வாழ்வு காணச் செய்வாய்!

1பர. 1அரு. 1திரி.

53. இளைய சந்நியாசியின் மன மாற்றம்

ஏர்ஸ்ஸ் நகரில் பிரான்சிஸ்கு சபை மடத்தில் பீற்றர் என்னும் இளம் சந்நியாசி ஒருவரும் வாழ்ந்தார். அவருக்குத் தமது துறவற வாழ்வில் இருந்து விலகவும், இல்லற வாழ்வில் இணைந்து வாழவும் வேண்டுமென்னும் எண்ணத்தைச் சாத்தான் ஊட்டி வந்தான். சாத்தானின் இந்தச் சோதனையை மேற்கொள்ள முடியாதவரான அச் சந்நியாசி மடத்தைவிட்டு இரகசியமாக ஓடிவிட எண்ணியிருந்தார். அவருடைய எண்ணத்தைப் பற்றி எவ்வாறோ அறிந்து கொண்ட அந்தோனியார், அச் சகோதரனைத் தேடிச்சென்று அவரைச் சந்தித்தார். அவருக்குத்

தேவையான புத்திமதிகளையும் எடுத்துரைத்து, துறவறத்தின் மகிழமையையும், எமது வாழ்வு அதனால் அடையும் புனிதத்துவத்தையும் சுட்டிக் காண்பித்தார்.

பின்னர் சகோதரர் பீற்றர் மீது ஊதி “இதோ! திடமும், ஞானமும் ஆனவராகிய தூய ஆவியானவரைப் பெற்றுக் கொள்ளும்” என்று செபித்தார். உடனே அச் சகோதரர்முர்ச்சையாகி மயக்கமுற்றார். தரையில் விழுந்த அவர் சிறிது நேரம் இறந்தவர்போன்று காணப்பட்டார். அவர் தரையில் மயங்கிக் கிடக்கும் வேளை ஆச்சரியம் மிக்கக் காட்சியைக் கண்டார்.

அதாவது, மோட்ச இராச்சியத்தையும் அதன் சொல்லற்கரிய சிறப்பு மிக்க அலங்காரங்களையும் தரிசித்தார். சிறிது நேரம் தாழ்த்தி அவர் மயக்கம் தெளிவுற்று எழுந்த போது, தான் கண்ட காட்சியை அங்கு இருந்தவர்களுக்குச் சொல்ல முற்பட்ட போது அந்தோனியார் அதனை வெளிப்படுத்த வேண்டாமென்று தடுத்துவிட்டார். அது முதல் அச்சோதாரருக்கு முன்னர் ஏற்பட்டிருந்த சோதனை முற்றாக நீங்கியது. அவரும் உத்தம சந்நியாசியாக வாழ்ந்தார்.

தியானம் - 53

உள்ள முடைந்த வொரு
சந்நியாசி மே லூதிக்
கள்ள மில்லா வுலகைக்
காண வைத்த தயாளா!
துள்ளி யெழுந்து நல்ல
தூய வாழ் வடைந்து
கள்ள மில்லா வுலகைக்
காண வரந் தருவாயே!

1பர. 1அரு. 1திரி.

54. குகையிற் தோன்றிய அற்புத நீருற்று

அந்தோனியார் மறையுரை யாற்றுவதற்கு அயலில் உள்ள ஊர்களுக்குச் சென்று வரும் வழியில் பிரைவ் என்னும் கிராமத்துக்குச் சென்றார். அவ்வூர் ஒரு நல்ல இடமாக விளங்கியதனால் அங்கு ஒரு

சந்நியாச மடத்தை அமைத்தார். அம் மடத்தில் தான் தங்குவதற்கென ஒரு குகையையும் தெரிந்து கொண்டார்.

ஒரு முறை குகையினுள் இருந்து தனிமையிற் செபித்துக் கொண்டிருக்கும் போது அவருக்குத் தண்ணீர் தேவையாயிருந்தது. எனவே அவர் தேவனை வேண்டிப் பிரார்த்தித்தார். உடனே அக்குகை அமைந்திருந்த பாறையிலிருந்து நீருற்று அற்புதமாகப் புறப்பட்டது. இன்றும் காணப்படும் அந்நீருற்றில் பெறப்படும் நீரினால் பல வகையான நோய்களும் குணப்பட்டு வருவதாக வரலாறும் உண்டு.

தியானம் - 54

பரமனை வேண்டிப் பாறையிற்
பாய்ந்த நீரதனைத்
தீராத நோய் மருந்தாய்த்
திகழ வைத்த திருவே!
சீரோடு எம் குடும்பச்
செல்வர்களை முதுமை வரை
தீராத நோய்க் கிளிநித்
திகழ வரந் தருவாயே!

1பர. 1அரு. 1திரி.

55. மழையில் நனையாது பணி செய்தாள் பணிப்பெண்

பிரைவ் ஊர் மடத்துச் சந்நியாசிகளை அவ்வூர் மக்களே உபசரித்து வந்தனர். யாரும் உணவு கொடுக்காத போது, பட்டினியால் வருந்துவர். எனினும் அந்தோனியார் மீது அதி பக்தியுள்ள ஒரு சீமாட்டி தனது வீட்டிலிருந்து அடிக்கடி அம் மடத்துக்கு அப்பம், உரொட்டி, பழவகை போன்ற உணவுகளை அனுப்பி வருவது வழக்கம். ஒருநாள் அப்புண்ணியவதி சில பழங்களையும், காய்கறிகளையும் பதார்த் தங்களையும் அந்த மடத்துக்கு அனுப்பத் தயாராகினார். பின்னர் அவற்றை ஒரு கூடையில் வைத்துத் தன் பணிப்பெண் மூலம் அனுப்ப முயன்றாள். அந்நேரம் பெரிய மழை பெய்து கொண்டிருந்தது. எனவே அப்பணிப்பெண் மழையில் நனைந்து தான் நோய்வாய்ப்பட நேரும் என அஞ்சியதால் அவ்வேலையைச் செய்வதற்குச் சம்மதிக்க மறுத்தாள்.

எனினும் தன் எச்மானியின் சொல்லுக்குப் பணிந்தவளாக அப்பொருட்களை அடங்கிய கூடையைத் தலைமேற் சுமந்து சென்று மடத்திற் கொடுத்து விட்டு வீடு திரும்பினாள். அவள் பயணித்தபோது பெய்த பெரு மழையினால் தெருக்கள் எல்லாம் நீர் வழிந்து மூடியது. ஆனால் அப்பணிப் பெண் அணிந்திருந்த ஆடை முதல் யாதும் சற்றும் நனையவில்லை பலரும் இவ்வதிசயத்தைக் கண்டனர். அவர்களுள் ஒருவர் அச்சீமாட்டியின் மகனான குருவானவர் தமது குறிப்பு ஏட்டில் இதனைப் பதிவு செய்துள்ளார். இவ்விடயமும் வரலாற்றில் எழுதப் பட்டுள்ளது.

தியானம் - 55

பணி யது செய்யும் வேளை
 மழை யது பெய்யக் கண்டும்
 பணிவுடன் சென்ற நங்கை தன்னை
 மழை யதில் நனையாக் காத்தீர்!
 பணி வது கொண்டு நாழும்
 பய னுறு செயல்கள் செய்தே
 பயன் அருள் இறைவன் பாதம்
 அயல் தனிற் காக்கச் செய்வீர்!

1பா. 1ஆர். 1திரி.

56. இளம்பிள்ளை வாதம் குணமான குழந்தை

அந்தோனியார் பதுவை நகரில் வாழ்ந்து வரும் வேளை, ஒரு நாள் வீதியிற் சென்று கொண்டிருந்த போது ஒரு பெண் அவர் முன் வந்து இளம்பிள்ளை வாத நோயினாற் பீடிக்கப்பட்டுக் கை, கால்கள் வழங்காது துன்பமனுபவிப்பவளுமான தன் பிள்ளையைத் தூக்கி அவருக்குக் காண்பித்து “தந்தையே! இந்தக் குழந்தை மேல் இரக்கம் வைத்து இவளைக் குணப்படுத்தும்” என்று அவரைப் பக்தியுடனும், நம் பிக்கையுடனும் மன்றாட்டமாக வேண்டினாள். அவ்வேளை அந்தோனியார் அக் குழந்தை மீது இரக்கங் கொண்டவராய், குழந்தை மேற்சிலுவையடையாளம் வரைந்து செபித்தார். அவ்விடத்திலேயே குழந்தை பூரண சுகம் பெற்று நடந்து, ஒடியாடி மகிழ்வுடன் செயற்பட்டது. அன்னை நன்றியுடன் இறைவனைப் போற்றி அந்தோனியாருக்கும் நன்றி கூறினாள்.

தெருவிற் சென்ற திருவே! உந்தன
 அருளே வேண்டி மன்றாடிய மாதின்
 தருவாம் குழந்தை துப்பம் போக்கவே
 குருசினை வரைந்து குணம் அளித்தவரே!
 முறையே வேண்டும் பக்தர் தமக்கும்
 நிறைவாய் அருள் பொழிந்து காப்பவரே!
 சிறை வாழ்விற் குடிகள் உள்ளோம்
 குறையே போக்கி எமைக் காப்பீரே!

1பர. 1அரு. 1திரி

57. காய்ச்சலைக் குணப்படுத்தும் சக்தியுள்ள நீர்

புளோறன்ஸ் நகரிலிருந்து புறப்பட்ட அந்தோனியார், தன் நிர்வாக எல்லையின் உள் சேர்ந்திருந்த கிராமங்களையும், மடங்களையும் தரிசித்து வந்தார். ‘பரீஸ்’ என்னும் ஊரில் ஒரு மடமும், பிரெஸ்லியா என்னும் ஊரில் வேறொரு மடமும் அமைத்தார். அவ்விடங்களில் நீர் கிடைக்கப் பெற்று வந்த ஊற்று நீருக்குத் தன் செப பலங்கொண்டு காய்ச்சலைக் குணப்படுத்தும் சக்தியையும் பெற்றளித்தார். இன்றும் அந்நீரை மக்கள் பயன்படுத்தித் தமக்கு ஏற்படும் காய்ச்சல் போன்ற நோய்களிலிருந்து குணம் பெறுவது சாதாரண நிகழ்வாக அமைந்துள்ளது. அங்கு செல்லும் பல ஊர்மக்களும் குணம் பெறுகின்றனர்.

மனங்களைத் திருப்பினீர் இறைவன் பக்கமே
 மாண்புடன் மக்களும் மதியினில் ஏற்றாரே!
 கிணற்றினில் நீரினைக் குணத்தினைக் கொடுக்கவே
 கணத்தினிற் செய்தீர் செப பலத்தாலே!
 செகத்தினில் உமது பதத்தினைக் கேட்டே
 இகத்தினில் இயேகவை வாழ்வ தாக்கவே
 அகத்தினைத் திறந்து மக்கள் ஏற்றிடவே
 முகத்தினைக் காட்டி அருள் ஈரப்பீரே!

1பர. 1அரு. 1திரி

58. வெற்றி தரும் சிலுவை அடையாளம்

அந்தோனியார் அல்லும், பகலும் அயலவரின் ஆன்ம ஈடேற்றத்துக்காக உழைத்தார், நன்மை செய்துவந்தார். இதனால் அவருக்கு ஏற்படும் தேசு அசௌகரியம், இளைப்பு, களைப்பு என்பவற்றின் மறுபக்கமாகப் பசாசானவனின் சோதனைகளாலும் துன்பப்பட்டார். அவர் மக்கள் மத்தியிற் செய்து வந்த ஆண்மீக, ஞான நன்மைகளைக் கண்டு காய்மகாரங் கொண்ட கன்மனம் படைத்த சாத்தானானவன் அவர் சிறிது நேரம் படுத்து இளைப்பாறும் இராக்காலங்களிலும் அவரைத் தன் மாயத் தந்திரங்கள் வாயிலாகத் துன்புறுத்த முற்பட்டான்.

இவ்வாறாக ஒரு தபச்கால வேளையில் ஒரு நாள் நெடுநேரமாக அந்தோனியார் மறையுரையும் போதனையும் செய்து ஓய்வின்றிப் பாவப் பொறுத்தில் அருட்சாதனமும் அநேக மக்களுக்கு வழங்கினார். மிகவும் இளைத் துப்போனதனால் அவர் நித் திரைக் குச் சென்று படுக்கையிலிருக்கும் போது சாத்தான் அவரண்டை வந்து அவர் தொண்டையைப் பற்றி நெரித்துக் கொல்ல முற்பட்டான். அவ்வேளை அந்தோனியார் கன்னிமரியாளின் திரு நாமத்தை உச்சரித்தவராகத் தன் நெற்றியில் வெற்றியளிக்கும் திருச்சிலுவையடையாளத்தையும் வரைந்தார். மேலும் அவர் தன் இளமை முதல் மரியன்னையைப் புகழ்ந்து பாடிவரும் “ஓ! மகிமை பொருந்திய ஆண்டவளே!.....” என்னும் இன்பம் அளிக்கும் கீத்தையும் பாட ஆரம்பித்தார். உடனே தொண்டையைப் பற்றிப்பிடித்த சாத்தான் தன் பிடியை விட்டுப் பஞ்சாய்ப் பறந்து ஓடினான். ஒடும் பசாசின் வடிவம் எப்படியிருக்குமெனப் பார்ப்பதற்காக அவர் கண்ணைத் திறந்து பார்த்தபோது இதோ! அப்படுக்கையறை முழுவதும் மகிழ்ச்சிகரமான பிரகாசத்தினால் நிரப்பப்பட்டிருந்தது.

இவ்வரிய பிரகாசமானது, பசாசைத் துரத்தித் தமது தாசனாம் அந்தோனியாருக்கு நேரடியாகவே ஆறுதல் அளிப்பதற்கு அங்கு பிரசன்னமான புனிதம் நிறை மோட்ச இராக்கிளியாளிடமிருந்தும் தோன்றிய பேரொளியாகும். இந்த அற்புத நிகழ்வினை அன்று ஒரு சந்தியாசியாருக்கு நமது புனித அந்தோனியார் தாமே எடுத்துரைத்ததாக வரலாற்றில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

குறிப்பிட்ட தபச்காலம் முடிவடைந்ததும், உயிர்த்த ஞாயிறு தினமன்று பதுவை நகரின் மேற்றிராணியார், குருக்கள், நியாயாதிபதியர்,

சர்வகலாசாலை அதிகாரிகள், முதலிய பெரியோர்களும், ஏனைய பொது மக்களும் பிரான்சிஸ்குச் சபை மடத்தில் தங்கியிருந்தவரான அந்தோனி யாரிடஞ் சென்று தாம் பெற்ற ஞான வாழ்வுக்கான அறிவுரைகளைத் தமக்கு அவர் மறையுரைகள் மூலம் வழங்கியதற்கு நன்றிகூறினர். மேலும் தமது மத்தியிலிருந்து தொடர்ந்தும் பணியாற்ற வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டனர். ஆனால் அவர் தமது பணி ஏனைய இடைங்களிலுள்ள மக்களுக்கும் செய்யப்பட வேண்டுமென்றும் கூறி, அவர்களுடைய வேண்டுகோளை நிராகரித்தார். ஏனெனில் இறைவனின் நற்செய்தி ஊழியத்தைத் தாம் முடிந்தளவும் எல்லோருக்கும் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டுமென்பதே அவர் கொண்ட குறிக்கோளாயிருந்தது.

தியானம் - 58

அற்புத அன்னையின் நாமத்தைக் கூவியே
 நெற்றியிற் குருகும் வரைந்து காட்டியே
 தொற்றிய சாத்தானை ஓடிடச் செய்தே
 வெற்றியைச் செகத்தினில் நிறுத்திய திருவே!
 சத்துரு எங்களைப் பற்றிடும் வேளையே
 உத்தம அன்னையைக் கூவி யழைத்துமே
 நித்தமும் அருளை அளிக்க வேண்டியே
 புத்திரர் நாமும் கேட்டிட அருளுமே!

1பர. 1அரு. 1திரி

59. உடன் பதில் கிடைத்த கடிதம்

“கடவுளை அணுகிச் செல்லுங்கள், அவரும் உங்களை அணுகி வருவார்.” (யாக்கோபு 4:8)

இவ் அருள் வார்த்தையால் மிகவும் ஆட்கொள்ளப்பட்டு விளங்கினார் அந்தோனியார். அந்த இறையன்பு அவரைப் பிறர் மீது அன்பு கொள் இட்டுச் சென்றது. இறைவனை அவரிடம் நெருங்கி வரச்செய்தது. இறைவன் அவரை முழுதும் ஆட்கொண்டார். இதனால் அற்புத அந்தோனியாராக இறைவன் அவரை மாற்றினார்.

அந்தோனியார் இறந்து 777 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகிவிட்டது. ஆனால் அவரை நம்பி வேண்டுவோருக்கு இன்று வரையும் என்னற்ற

அற்புதங்கள் மூலம் அருள் பொழிந்து வருகின்றார். இறைவன் அவருக்கு அளித்த அபரிமிதமான ஆற்றலைக் கொண்டு ஆன்மாக்களைப் பக்குவப்படுத்தி வருகின்றார்.

அந்தோனியார், தான் இறப்பதற்கு முன் ஒரு கடிதம் எழுதித் தனது மேசை மீது வைத்திருந்தார். உரியவருக்கு அதனை எடுத்துச் செல்வதற்கு யாருமில்லை, உடல் நலம் குன்றியிருந்த அவர், வெளியே வந்து மீண்டும் உள்ளே சென்றார். உள்ளே வந்தபோத அங்கே வைக்கப்பட்டிருந்த அவரது கடிதம் உரியவருக்கு அற்புதமாய் எடுத்துச் செல்லப்பட்டு அக்கடிதத்துக்குரிய பதிலும் மேசையின் மேல் வந்திருந்தது கண்டு இறைவனுக்கு நன்றி கூறினார்.

தியானம் - 59

உடல் நலம் குன்றி நின்று
உதவி தானும் அற்றவேளை
உம் முடைய கடித மது
உத்தார மதும் தந்த தையா!
மனிதம் இங்கு மிதிக்க லாச்சு
மக்கள் கருத்துக் காற்றில் போச்சு
மாட்சி கொண்டு எழுவாய் இங்கே
மனிதம் தன்னைக் காப்பாய் நின்றே!

1பர. 1அரு. 1திரி.

60. காட்சியிற் கண்ட நண்பன் லூக்காஸ்

அந்தோனியார் பதுவையில் வாழ்ந்த காலத்தில், பதுவையை ஆண்ட ஒர் இளவரசன் சர்வாதிகாரத்துடன் விளங்கினான் பாப்பிறையின் கட்டளைகளை அலட்சியப் படுத்திய அவன், தனக்கு எதிராகக் கொதித் தெழுந்த பதுவை மக்கள் 12000 பேரை ஒரே நாளில் கொண்று குவித்தான் அக்கொடுங்கோலன்.

இக் கொடியவனின் ஆட்சி எப்போ முடிவுறும் என்று மக்கள் ஏங்கி வாழ்ந்தனர். அவர்களுக்கு ஆறுதல் அளிப்பதற்காக அந்தோனியார் தன் நண்பன் லூக்காஸ் என்பவருக்குக் காட்சியிற் தோன்றிப் பதுவையை

ஆளும் கொடிய சிற்றரசன் எல்லினோவின் ஆட்சி விரைவில் முடிவடையும் என்றார். அதன்படியே 1259ல் அக்கொடியவன் வம்பார்டி இளவரசனால் கொலைசெய்யப்பட்டான். பொல்லாத ஆட்சி முற்றுப் பெற்றதனாலே மக்கள் இனிதே வாழ்ந்தனர்.

தியானம் - 60

பாப்பிறை கட்டளை மதியா நின்ற
 பதுவையின் இளவல் அவன் எல்சினோவும்
 பதுவையர் திரண்டு நின்று எதிர்த்திடவே
 பன்னீ ராயிரர் தமைக் கொன்றான்,
 முன்னதே நன்பன் அவன் அறிந்திடவே
 புனிதரே! அழிவை முன் உரைத்தீரே!
 எம் மவர் துன்பத்தில் உழலகின்றோமே!
 அண்ணலே! எமக்காய் வேண்டும் நீரே!

1பர. 1அரு. 1திரி.

61. அரசு இயற்றிய கடன் நிவாரணச் சட்டம்

அக்காலத்தில் அநியாய வட்டி அறவிடுதல், பதுக்கல் என்பன பதுவை நகரில் அதிகரித்திருந்தன. கடன்பட்டவர் சிறைப்படுத்தப்படவும், சித்திரவதைப்படுத்தப்படவும் ஆளானார்கள். சிலர் வீடிழந்தும், நாடிழந்தும் பல வித துன்பங்களுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டனர். இத் தன்மையானவர் மீது இரக்கங் கொண்டவரான அந்தோனியார் அநியாய வட்டி வாங்குபவர்களைக் கடுமையாகக் கண்டித்தார்.

“இப்படிப் பட்டவர்கள், அதிகச் சிரமப்பட்டு மலத்தினைப் பந்தாக உருட்டும் வண்டினங்கள் போன்றவர்களே! இந்த வண்டினங்கள் எதிர்ப்படும் கழுதையின் காலில் அகப்பட்டு அழிவது போலவே அவர்களும் அழிவார்கள். பணத்தையும், புகழையும் விரும்பும் இவர்கள் அலகை முன் வீழ்ந்து வணங்குபவர்களே!”என்றார்.

மேலும், அவர்கள் பற்கள் சிங்கங்களின் பற்களைப் போன்றன. சிங்கத்திடம் ஒரு சில அம்சங்களை நாம் காண்கின்றோம். அவை, அதன் வளையாத கழுத்தும், கூரிய பற்களுமாகும். “இது போன்று

தான் அநியாய வட்டி வாங்குபவனது கழுத்தும் வளையாதது. தெய்வ பயம் அற்றவன். தெய்வத்தின் முன்னும், மனிதர் முன்னும் அவர் கழுத்தை வளைப்பதில்லை. சிங்கமானது வேட்டையாடிப் பிற உயிர் களைக் கொன்று உண்பது போல, இவர்களும் ஏழைகள், வலுவிழந்தவர்களை வாட்டி வதைத்து வளர்கின்றனர்.” என்னு கூறினார். இவ் விடயங்களை அவர் மேலும் அரசின் கவனத்துக்கும் கொண்டு வந்தார்.

அவர் அரசுத் துறையினருக்கு எடுத்துரைத்ததற்கு அமைவாக “அரசு கடன் நிவாரணச் சட்டம்” என்னும் சட்டத்தை 1231 மார்ச் 15ஆந் திகதி முதல் அரசு அமுல் செய்தது. அச்சட்டத்தை வெளியிட்ட அரசு அச்சட்ட வரைபின் கீழ்ப் பின் வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளது. “பிரான்சிஸ்கன்சபை வணக்கத்துக்குரிய ஞான ஆசிரியர் அந்தோனியார் விருப்பப்படி இச்சட்டம் 1231ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 15ஆம் நாள் அமுலாக்கப்படுகிறது.” இச் சட்டத்தின்படி கடன் பட்டவரைச் சிறையிடவோ, அவர்களது சொத்துக்களை அபகரிக்கவோ, அவர்களிடமிருந்து அநியாய வட்டி அறவிடவோ முடியாத நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

தியானம் - 61

கடன் பட்டுக் கதி யிழுந்தோர்
கட்டளை யதாற் சிறைப் பட்டார்
மீட்டிட நீர் சட்ட மொன்றைப்
பணித்தே அளித் திருந்தீர் அரசினுக்கே!
தாட் பணிந் தும்மை வேண்டுகின்றோம்
கருணை நிறை புண்ணிய குருவே!
துட்டர் அவர் கொடுமை நீங்கக்
காட்டுவீர் உம் அருட் கரத்தை!

1பர. 1அரு. 1திரி

62. காட்சியிற் கூறிய பிரியாவிடை

அந்தோனியார் மரணப் படுகையில் இருந்தார். தன் உயிர் உடலை விட்டுப் பிரிவதற்குச் சற்று முன்னதாகத் தன் நண்பனும், துறவற மடத்து அதிபருமாயிருந்த தோமஸ் என்பவருக்குக் காட்சியிற் தோன்றினார். காட்சியின் போது “நண்பரே! உம்மிடம் பிரியாவிடை பெற வந்துள்ளேன், கழுதையை ஆர்செல்லாவில் விட்டு விட்டுத்

தந்தையின் நாட்டிற்குப் போகின்றேன்” என அவரிடம் கூறினார். மேலும் அதிபர் தோமஸின் தொண்டையைத் தொட்டு அதில் அவருக்குக் காணப்பட்ட நோயையும் குணமாக்கி மறைந்தார்.

அக் காட்சியின் அர்த்தத்தைப் புரிந்து கொள்ளாதவராயிருந்த நண்பர், அந்தோனியாரின் மரணச் செய்தியைக் கேட்டபோதுதான் “கழுதை” என்பது தன் உடலினை என்றும், “தந்தையின் வீடு” என்பது மோட்சம் என்பதையுமே குறிப்பிட்டுள்ளார் எனப் புரிந்து கொண்டார். ஆகவே, உடலை மண்ணில் விட்டு மோட்சம் சென்றார் என அறிந்து கொண்டார்.

தியானம் - 62

தந்தையின் இல்லம் செல்வேன்
 தரணியில் கழுதை விட்டே
 என்றுமே உரைத்தும் நண்பன்
 தொண்டை நோய் போக்கின்றே!
 முனிவனே! மண்ணில் நாமும்
 வந்திடும் மரணங் தன்னைத்
 தந்தை பதம் அமைவதற்கே
 தாங்கிட அருளும் ஜயா!

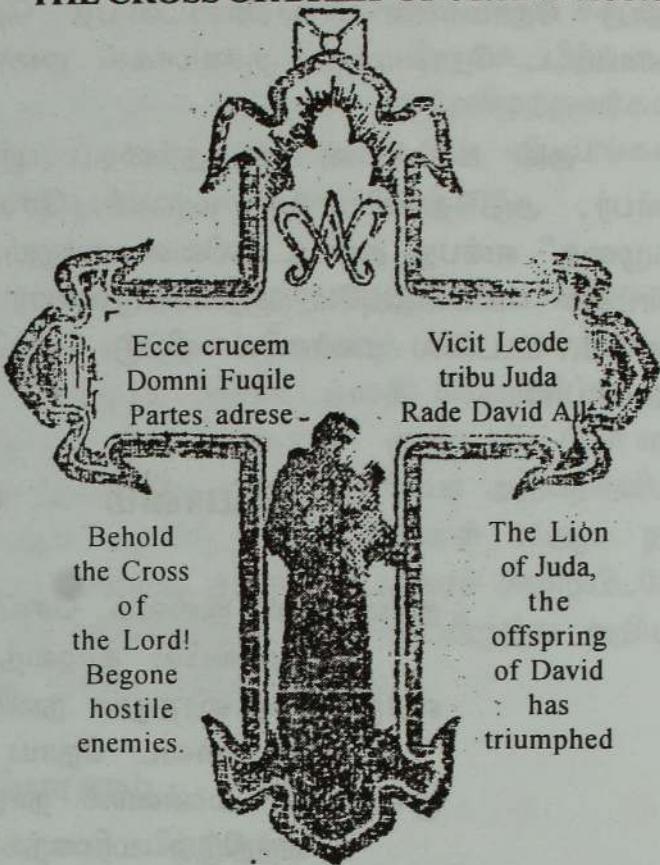
1பர. 1அரு. 1திரி.

63. உறக்கத்தில் கிடைத்த அற்புதச் சீட்டு

போர்த்துக்கல் தேசத்தில் வாழ்ந்த ஒரு சாதாரண பெண் அசுத்த அருபியினால் ஆட்கொள்ளப்பட்டாள். அதனால் அவள் அடிக்கடி துன்புறுத்தப்பட்டும், முர்ச்சையாகியும் காணப்பட்டாள். மேலும் அலகையின் தூண்டுதலினால் “தேகஸ்” நதியில் வீழ்ந்து தற்கொலை செய்தாலும், முடிவில்லாத வாழ்வை அடையலாம் என்றும் என்னத்தையும் அலகை அவளுக்கு ஊட்டியது. மேலும் அப்பெண்ணின் கணவனும் அவளது பாவங்களே சாத்தானின் ஆட்கொள்ளுதலுக்குக் காரணம் என்றும் வசை கூறித் துன்புறுத்தினான். கணவனின் வசைச் சொற்களைத் தாங்க முடியாதவளாகவும் தேகஸ் நதியில் முழ்கித் தற்கொலை செய்வதையே அவள் தன் முடிபாகக் கருதினாள்.

எனவே தனது முடிவின்படி, ஒரு நாள் தேகஸ் நதியை நோக்கிச் சென்றாள். செல்லும் வழி யில் அவள் பிரான்ஸ்கன் சபை இளந்துறவியரின் மடத்தைக் கடந்து செல்ல நேர்ந்தது. அன்று, அம்மடத் திலுள்ள புனித அந்தோனியார் ஆலயத்தில் திருவிழா நடைபெற்றது. அதனை அறிந்த அப்பெண் அவ்வாலயம் சென்றாள் அங்கு புனித அந்தோனியார் திருச்சுருபத் தின் முன் னே அமர்ந்து செபித்தாள். தனது என்னம் நிறைவேறுவதற்கு வேண்டிய துணிபைத் தர வேண்டுமென்றும், இறுதியாகத் தான் செய்யும் செபம் இது தானென்றும் நினைத்து மன்றாடினாள்.

THE CROSS OR BRIEF OF ST. ANTHONY

This Brief Our touched
the True Cross of Our Lord Jesus Christ
and the relfe of St. Anthony.

அவள் செபித்துக்கொண்டிருக்கும் போது, அவளுக்கு ஏற்பட்ட பரவசநிலை காரணமாக மெய்மறந்தவளானாள். அங்கே மயங்கித் தரையிற் சாய்ந்தாள். அவள் மன்றாட்டுக்குச் செவிசாய்த்தவரான புனிதர் அங்கே தோன்றி அப்பெண்ணிடம் ஒரு சிறு பத்திரத்தைக் கொடுத்து “எழுந்திரு பெண்ணே! இப்பத்திரத்தை உன் கழுத்தில் நீ எப்போதும் அணிந்துகொள். இது அலகையின் சகல தொல்லைகளிலிருந்தும் உன்னை விடுவிக்கும்” எனக்கூறி அப் பத்திரத்தை அவள் கழுத்திலே அணிந்து மறையலானார். பின்னர் அப்பெண் சிறிது நேரத்தால் மயக்கம் தெளிந்து எழுந்த போது புனித அந்தோனியார் அவளுக்குக் கூறிய வார்த்தைகள் நினைவுக்குவரவே தனது கழுத்தில் அணியப்பட்டிருந்த அப்பத்திரத்தையும் உற்று அவதானித்தாள். தனக்கு நிகழ்ந்த நிசமான ஒரு சம்பவம் என்றதையும் உணர்ந்தாள். அன்று முதல் அவள் முன்போல் அலகையின் எவ்வித சோதனைகளுக்கும், துண்பங்களுக்கும். உட-

படவில்லை. நலமே வாழ்ந்து புனிதரின் அற்புத செயலுக்கு நன்றி யுள்ளவளாகவும், கடவுள் விகவாசமுடையவளாகவும் வாழ்ந்தாள்.

அந்தத் துண்டுப்பத்திரத்தில் இலத்தீன் மொழியில் இவ்வாறு இருந்தது.

**“ECCE CRUCEM DOMINI FUGITE PARTES ADVERSAE!
VICIT LEO DE TRIBU JUDA RADIX DAVID ALLELUIA!
BEHOLD THE CROSS OF THE LORD! BEGONE
HOSTILE ENEMIES. THE LION OF JUDA
THE OFFSRRING OF DAVID HAS TRIUMPHED ALLELUIA!**

“இதோ! ஆண்டவருடைய சிலுவை!
சத்துருக்களே! ஒடி ஒளியுங்கள்,
யூதா கோத்திரத்தின் சிங்கம்,
தாவீதின் சந்ததி வெற்றி கொண்டது,
அல்லேஹுயா! அல்லேஹுயா!”

அப்பெண் தன் கழுத்தில் அணியப்பட்டிருந்த பெறுமதிமிக்க அற்புத ஆவணத்தை இரவு, பகலாக அணிந்திருந்தாள். அன்று முதல் அலகையின் துன்பங்கள் யாவற்றிலிருந்தும் தன் மனைவி காப்பாற்றப்பட்ட இந்த நிகழ்வினால் மனம் மகிழ்ந்த அவள் கணவன், புனித அந்தோனியாரின் அற்புதச் செயலுக்காக நன்றி செலுத்திப் பத்திரிகைகளிலும் பிரசித்தப்படுத்தினான்.

அக்காலத்தில் “தேனி” என்னும் அரசன் போர்த்துக்கல் தேசத்தை ஆண்டு வந்தான். அவனும் இச்செய்தியை அறிந்தான். அப்பெண்ணை அரசன் தன் அரண்மனைக்கு வரவழைத்து, அவளுக்கு நிகழ்ந்த சம்பவங்களைக் கேட்டறிந்தான். பின்னர் பெண்ணிடமிருந்த அச்சீட்டினைக் கழற்றுவித்தான். சீட்டுக் கழற்றப்பட்டவுடனேயே அப்பெண் பழையபடி சாத்தானால் ஆட்கொள்ளப்பட்டு மயக்கமுற்று விழுந்தாள். அற்புதச் சீட்டின் மகிழ்மயைக்கண்டறிந்த அரசன், அதனை மீண்டும் அப்பெண்ணுக்கு அணிவிப்பதற்குக் கொடுக்க மறுத்தான். தினமும் மனைவியின் உபாதைகளைக் கண்ட கணவன் மனவேதனை கொண்டான்.

மனைவியின் நாளாந்தம் அனுபவித்து வந்த துன்பத்தினைக் கண்டகணவனாற் சகித்துக் கொள்ள முடியவில்லை. எனவே அவன் போர்த்துக்கல் அரசன் தன் மனைவியிடமிருந்து பறித்தெடுத்த அற்புதச்சீடின் நகலை யென்கிலும் பெற்றுக் கொள்வதற்குத் துறவியர் சபையினருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்தான். ஏனெனில் அச்சீடின் நகலும் உண்மையான சீடின் சக்தியுடையது என்பதில் அவனுக்கு உறுதியான நம்பிக்கை ஏற்பட்டிருந்தது. அவனது நம்பிக்கையின் படியே அரசனிடமிருந்து பெற்றுள்ள நகலைத் தன் மனைவியை அணியக் கொடுத்தான். நகலை அணிந்த நாள்முதல் அவள் குணம் பெற்று அமைதியுடன் வாழ்ந்தாள். அவளது வாழ்நாள் முழுவதுமே அவள் நிம்மதியாகவும் தம் குடும்பத்தில் ஒற்றுமையாகவும் வாழ்ந்தனர்.

மேற்படி அற்புதச் சீடின் செயற்பாடுகள் 13ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலேயே பிரசித்தமானது. ஆனால் அதற்குரிய ஆரம்ப வரலாற்றுக் குறிப்புக்கள் வெகுகாலத்துக்கு முன்னரே பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளதை ஆய்வாளர்கள் ஆதாரங்களுடன் கூட்டிக்காட்டியுள்ளனர்.

மேலும் அச்சீடின் நகலை ஐந்தாம் சிக்ஸ்டஸ் என்னும் பாப்பரசர் எடுத்துத் தூய இராயப்பர் பேராலயத்தின் அடித்தளத்திற் பதித்துள்ள தாகவும், அச்சீடின் நகலை எடுத்து அணிபவர்கள் அலகையின் உபாதைகளிலிருந்தும், பலவகை இடையூறுகளிலிருந்தும் காப்பாற்றப் படுகின்றனர் என்றும் அறிகின்றோம்.

தியானம் - 63

ஆற்றினில் வீழ்ந்து நீ முத்தி

அடைவாய் என்று சொன்ன சொல்லை
ஏற்ற வோர் மாதி னிடம்

ஏ டளித்துக் காத்த நீரே!

போற்றிப் புகழ்ந்து சதி யது

புரியுங் கயவர் தம் சொல்லைத்
தூற்றித் தூரத்த வல்ல நீரே!

துணை தந்து காப்பீ ரையா!

1பர. 1அரு. 1திரி

64. “ஓ மகிமை பொருந்திய ஆண்டவளே!”

எனப் பாடிக்கொண்டே விண்ணோக்கினார்

புனிதர் தன் ஆன்மா ஆனந் தம் கொள்ள, நோவை மறந் தார். தன் தாய் தனக் குக் கற்பித்ததும், தன் வாழ்நாள் முழுவதும் பாடி வந்ததுமான “ஓ மகிமை பொருந்திய ஆண்டவளே!..... என்ற பாடலைப் பாடிக் கொண்டு விண் நோக்கிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

அவர் அருகில் இருந்தவர் “எதைப் பார்க்கிறீர்கள்?” என வினவியபோது, “நான் ஆண்டவரைப் பார்க்கிறேன்” என்று பதிலளித்தார்.

அதன் பின்னர் ஒப்புரவு அருட்சாதனமும், நோயிற்பூசுதல் அருட்சாதனமும் வழங்கப்பட்டன. நோயிற்பூசுதலின் போது உரிய சங்கீதங்களை அங்கு கூடியிருந்தவர்களுடன் அவரும் சேர்ந்து பாடினர். அரை மணி நேர அமைதியுடன் அவரது ஆன்மாவும் அமைதியடைந்தது. அன்று 1231ஆம் அண்டு யூன் மாதம் 13ஆம் தினமாகும் அவர் முப்பத்தாறு வயதினை அடைந்திருந்தார்.

ஆரவாரம் எதுவுமின்றி, அடுத்தவரே அறியாதவாறாக அவரது உடலை அடக்கஞ் செய்வதெனத் துறவிகள் என்னினர். ஆனால், இறைவனோ தமக்காகவே வாழ்ந்து, பல ஆன்மாக்களைத் தனது திருவடிக்குக் கொண்டுவந்து சேர்த்த தனது அடியானை மகிமைப்படுத்தச் சித்தம் கொண்டார். எனவே பதுவை நகரச்சிறுவர் வாயிலாகத் “தூய-

பிதா இறந்தார். அந்தோனியார் அமரராணார்,” எனத் தெருக்களைல்லாம் எடுத்துரைக்க இறைவன் அருள் கூர்ந்தார். லிஸ்பன் ஆலய மணிகளும் ஒலித்து அழுதன். செய்தி கேட்ட மக்கள் ஆர்செல்லா சென்று தூயவரின் உடலைக்கண்டு கதறி அழுதனர். அங்கு பூதவுடலை எங்கு அடக்கஞ் செய்வது என ஏற்பட்ட சர்ச்சையால் பதுவை ஆயர் ஜேக்கப் கொரடோவிடம் தீர்வு காண அனுமதிக்கப்பட்டது. அதன்படி பதுவைக்கே அவரது திரு உடல் எடுத்துச் செல்லப்பட்டு, அங்கு பல்லாயிரக் கணக்கான மக்கள் மத்தியில் ஆயர் தலைமையிலான திருப்பலியின் பின்னர் நல்லடக்கஞ் செய்யப்பட்டது. இந்த நிகழ்வானது 1231யூன் 17ஆந் தினத்தில் நடைபெற்றது.

தியானம் - 64

மரண மது நெருங்கிய வேளை
 மரி மகன் இயேசை நோக்க
 முத்தி தனை நோக்கித் தேவ
 மரி கீதம் இசைத்து நின்றோய்!
 இத் தரையில் உனது புகழ்
 எத் திக்கும் பரந்து படர
 சித்த மது கொண்ட தந்தை
 நித்தியத்தில் அமர வைத்தார் உனை!

1பர. 1அரு. 1திரி

புனிதரின் பட்டமளிப்பு விழா

அந்தோனியார் வாழ்ந்த காலத்தில் அவருடைய சிறுபராயம் முதல் இறக்கும் காலம் வரையும், இறந்த பின்னர் தானும் மட்டுமல்ல இன்றும் கூட அதாவது இற்றைக்கு 777 வருடங்களாகவும் இறைவன் அவர் வழியாகச் செய்ததும், செய்து வருவதுமான அனைத்து அற்புதங்களும், அரியசெயல்களும், இறைவாக்கு எதிர்வு கூறலும் ஆகிய அனைத்தையும் இறைவன் அவர் மூலமாகச் செய்தவற்றை மக்கள் வாயிலாகப் பரப்பச் செய்தான். பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், என்னும் ஊடகங்களும், உலகளாவிய நிலையில் மக்களையியவும், அறிந்தவற்றை மற்றவர்களுக்குத்தெரிவிக்கவும் செய்தன. அவர் செய்த புதுமைகள் மூலம் அவருடைய புனிதத்துவத்தை என்பிப்பதற்குப் போதிய சான்றுகள் கிடைக்கப் பெற்றன. புனிதப் பட்டம் அளிப்பதற்கான பரிந்துரைகளும், அதற்கு மாறான கருத்துக்களும் கூடப்பெறப்பட்டன.

புனிதர் பட்டம் பிரகடனம் செய்வதற்கான மனுக்கள் அடங்கிய கடிதங்களும், ஆதாரங்களும், மகஜர்களும், ஸ்தானாதிபதியினரின் சாட்சியங்களும் ஒன்றன் பின் ஒன்றாகத் திருத்தந்தை IX ஆம் கிறகரியாரைச் சென்றடைந்தன, மேலும் அவருக்குப் புனிதர் பட்டம் அளிப்பதற்கு முன்னர் மறுத்துரைத்த கருதினால்மார்கள் மனமாற்றம் கொண்டவர்களாகப் பட்டம் வழங்குவதற்கான தங்கள் சம்மதங்களையும் திருத்தந்தைக்கு வழங்கியிருந்தனர். எனவே அனைவரும் ஒன்றிணைந்த மனத்தவராய் இணைந்து அந்தோனியாருக்குப் புனிதப் பட்டம் அளிக்கவேண்டுமென்னும் அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்தனர்.

எனவே “ஸ்பொலெற்றோ” என்னுமிடத்தில் 1232ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 30ஆம் நாள் தூய ஆவியானவர் திருவிழாவின் போது பதுவாபுரி மக்களும் அந்தோனியாருடைய அற்புதங்கள் மூலம் சகாயம் பெற்றவர்களும், அவற்றைப்பற்றி அறிந்தவர்களும், அவருடைய சிநோகிதர், அபிமானிகள், குருக்கள், சந்தியாசியர், கன்னியர், பிரபுக்கள் முதலான பெருந்திரளான மக்கள் கூடிய அதாவது மகாசனங்கள் கூட்டத்தின் மத்தியில் பேராரவாரத்துடன் நடைபெற்றது.

புனிதப் பட்டமளிப்புச் சடங்கின்போது பரிசுத்த தந்தை எழுந்து சபையோரை விழித்து “பொதுத் திருச்சபையின் அதி உயர் அற்புதராகிய பரிசுத்தர் அந்தோனியாருடைய புனிதத்துவமும், வியந்து போற றுதற்குரியதுமான சீவியத்தை நாம் அனைவரும் நம் கண்கூடாகக் கண்டிருப்பதனாலும், சர்வேகரணாலேயே மகிழ்ச்சியடையச் செய்யப்பெற்ற ஒருவருக்கு இம் மண்ணுலகிற் சொந்தமான உரிமையுள்ள கெளரவத்தைத் தடுத்து வைப்பதற்கு எமக்குச் சம்மதமில்லை. ஆதலினாலும், இவ்விடயத்தில் எமது சகோதரர்களாகிய கருதினால் குழுவினரை ஆலோசித்த பின்னர், நமது பரிபூரண அப்போஸ்தொலிக்கு அதிகாரத்தைக் கொண்டு அவருடைய பெயரைப் புனிதர்களின் அட்டவணையிற் பதிவு செய்வது உத்தமமெனக்கருதுகிறோம்.” என மொழிந்து “தேதெயும்” என்னும் புகழ்ச்சிப்பாடலை ஆரம்பித்ததும் அங்கு பிரசன் னமாயிருந்த கருதினால் குழுவினர். ஆயர் குழுவினர், அருட்தந்தையர் முதலானவர்கள் இணைந்து அக்கீதத்தைத் தொடர்ந்து பாடினர்.

புகழ்ச்சிக் கீதம் பாடப்பட்டு முடிந்ததும். பரிசுத்த தந்தை மீண்டும் அந்தோனியாரைக் குறித்து, “அதி உயர் புனிதரும், அற்புதரும், விழுமிய

வேத சாஸ்திரியும், அவதரித்த வார்த்தை யானவரின் தெய்வீகத்தை ஆதரித்தவரும், தேவநற்கருணையில் இயேசுக்கிறிஸ்துவின் தெய்வீக, மனுசீகத்தினை நிருபித்துக் காண்பித்தவரும், புனித கன்னிமரியாயின் உன்னத அந்தஸ்தைப் பற்றி அவற்றை மறுத்தவர்களுடன் போராடி வெற்றி கொண்டவருமான புனித அந்தோனியாரே! உம்மை வந்தனை செய்து போற்றுகின்றோம். என்று பகிரங்கமாக வாழ்த்தி அவருடைய புனிதத்துவத்தை அரங்கேற்றி வைத்தார், திருத்தந்தை ஒன்பதாம் கிறகரி பாப்பரசர் அவர்கள்.

65. பட்டம் அளிப்பு விழாவில் தாமாகவே ஒலித்த மணிகள்

புனிதர் அந்தோனியாரின் புனிதர் பட்டம் பகிரங்கம் செய்யப்பட்டு அரங்கேற்றம் செய்யப்பட்ட அக்கணத்திலேயே போர்த்துக்கல் தேசத்திலுள்ள புனித அந்தோனியாருடைய பிறந்த நகரமான லிஸ்பன் பட்டணத்தின் ஆலய மணிகளைல்லாம் மனிதரின் கைப்படாமலே அற்புதமாகத் தாமாகவே இயங்கி மகிழ்ச்சியின் அடையாளமாகக் கலிங் கலிங் கெனச் சப்தித்து ஒலித்தன. இவ்வாறு மக்கள் யாருமில்லாது தம்மட்டிலேயே அசைந்து மணிகள் யாவும் ஒலிப்பதைக் கண்ணுற்ற லிஸ்பன் நகரத்து மக்கள், காரணம் என்னவென்று அறியாது பிரமிப்படைந்தவர்களாய்ப் பேராச்சரிய மடைந்தனர். அந் நிகழ்ச்சிக்குரிய காரணத்தைப் பின்னர் அறிந்தனர். அதாவது தமது ஊர்வாசியான அந்தோனியாருக்கும் புனிதப்பட்டம் அளிக்கப்பட்டதைப்பற்றிப் பேரானந்த முற்றனர். அதற்காக இறைவனுக்கு நன்றியறிந்த தோத்திரமும் செலுத்தினர். மேலும் அங்கு நடைபெற்ற திருப்பலி ஆராதனைச் சடங்குகளிற் புனித அந்தோனியாரின் தாயார், அவருடைய இரு சகோதரியர், உறவினர், ஊர்மக்கள் யாவரும் பிரசன்னமாகிக் கருணைமிக்க இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்தி மகிழ்ச்சி வெள்ளத்தில் அமிழ்ந்தனர் - அக்களித்தனர்.

அரும் பெரும் அற்புதங்களைச் செய்து வரும் புனிதர், அந்தோனியாருடைய கல்லறை அதில்லாத அமைவுபெறப் பாக்கியம் கிடைக்கப்பெற்ற பதுவாபுரியின் மக்கள்; புனிதரின் மரணத்தின் முதல் மரண தினத்தை 1232 ஆம் வருடம் யூன்மாதம் 13ஆம் திகதி வெகு சிறப்பாகக் கொண்டாடி மகிழ்ந்தனர். அந்தோனியாருக்குப்

புனிதப்பட்டம் அருளப்பட்ட அரிய செய்தியைக் கேள்வியுற்ற பரிசுத்த சிலுவை மடத்துச் சந்நியாசியர் அனுபவித்த மகிழ்ச்சி எல்லையற்றதே. மிகக் குறுகிய காலத்தின் முன் தம்மை விட்டுப்பிரிந்தவரான குருவானவர், இதுவரை உலகெங்கும் அறியப்படாத புகழ் பெற்ற புனிதரானார் என்ற மகிழ்ச்சிகரமான செய்தியானது அவர்களுக்கு அணைகடந்த மகிழ்ச்சியையும், ஆறுதலையும் ஏற்படுத்தியது.

புனிதர் அந்தோனியாரின் சரீர அடக்கத்தின் போது திருச்சிலுவை மடத்தைச் சார்ந்தவர்களுக்கும், பிரான்சிஸ்கள் சபை மடத்தைச் சார்ந்தவர்களுக்கும் மத்தியிலே ஏற்பட்டிருந்த பிளவு அன்று புனிதருக்குக் கிடைத்த பட்டத்தின் மூலமாக அற்றுப்போக, இரு பகுதியினரும் பரஸ்பரம் ஒற்றுமை கொண்டு நட்புடன் வாழ்ந்தனர். பிரான்சிஸ்கள் சபையைச் சேர்ந்த மடமான ஓலிவாரேஸ் மடத்திலேயே புனிதர் அந்தோனியார் முதன் முதல் நவசந்நியாச உடை அணிந்தமையால் அம்மடத்தில் அவர் பெயரால் நடாத்தப்படும் வருடாந்த உற்சவத்தின்தில் திருச்சிலுவை மடத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் புனித அந்தோனியாரைப் பற்றிய புகழ்ச்சித் திருமறையிறை யாற்றுவதும் வழக்கமாயமைந்துள்ளது.

கிறிஸ்துவுக்கே புகழ்

தியானம் - 65

பார் புகழ் புனித ரெனப் பாப்புவும் முழங்கவே!

பதுவை நகர் ஆலையத்து மணிகள் தாம் ஓலிக்கவே!

பா ரதனிற் பக்தர் குழாம் வாழ்த்தியே போற்றவே!

பரலோக வாசிகளுள் ஒரு மைந்த னானீர் புனிதரே!

சேயராம் பார் மக்கள் சிட்டரே! உம்மை நாடியே!

தேச மெங்கும் நின் புகழைப் பாடியே போற்றவே!

நேச மொடு நீர் எமக்கு அளித்திடவும் வேண்டுமே!

தாசனே! உமதருளால் இயேக பத மடையவே!

1பர. 1அரு. 1திரி

66. “டோனா மரியா” அருட்சகோதரிக்குத் தரிசனை

புனித அந்தோனியாரின் மற்றுமொரு சகோதரி, புனித மிக்கேல் கண்ணியர் மடத்துக்குச் சிரேட்ட தாயாராக விளங்கினார். அவர் பெயர் டோனா மரியா என்பது. அவர் 1240ஆம் வருடம் மரணப் படுக்கையிலிருந்தார். அந்நேரம் அந்தோனியார் அவருக்குத் தரிசனையாகி அவரது அந்திய வேளையில் வேண்டிய ஆறுதலும், ஆதரவும் அளித்தார். அதன் பின்பு மோட்ச இராச்சியத்திலுள்ள பரிசுத்த கண்ணியர்களின் குழுவினர் அவர் ஆத்துமத்தை அன்புடன் வரவேற்கவும் அவரையும் தங்கள் குழுவினருடன் சேர்த்துக் கொள்ள வும் மிக்க ஆவலுடன் காத்திருப்பதாகவும் அவருக்குக் கூறி மறைந்து போனார்.

தியானம் - 66

அந்திய காலத்தை உந்தன் சோதரி
சிந்தியா திருக்க ஆதர வளித்தே
வந்திடும் பேரின்ப வாழ்வினை அவள்
முந்தியே தெரிந்திட வாக் களித்தவரே!
தந்தையின் அருளை அடையும் செய்தி
நித்தியம் எங்கள் வாழ் வதனிலும்
சந்தித்து வாழ்ந்திடும் வழி யமைத்திடத்
தந்திடும் உந்தன் அருள் வரமே!

1பர. 1அரு. 1திரி.

67. “அழிவுக்கே உட்படாத புனிதரின் நா”

1263ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதத்தில் கப்புச்சின் சபை மேலாளர் வண. பொனவந்தூர் முன்னிலையில் அந்தோனியாரை அடக்கங்கீருந்து கல்லறை திறக்கப்பட்டது. அவர் இறை பதமடைந்து 32 ஆண்டுகளின் பின்னர் இந்த நிகழ்வு இடம் பெற்றது.

கல்லறையில் வைக்கப்பட்ட உடற் தசை அழிந்துபோயிற்று. எலும்புகள் காணப்பட்டன. ஆனால், தசையைப் போன்று விரைவில்

அழிவுக்கு உட்படக்கூடிய
“நா” வோ எந்த வித மாற்
றத்தையோ அழிவையோ
அடையவில் லை. இக்
காட்சியைத் தமது கண்
களாற் கண்ட சபைமேலாளர்
உனர் வுமேலீட்டால் “ஓ!
ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட “நாவே!”
நேயோ எப்பொழுதும் ஆண்
டவரைப் புகழ்ந்தாய், பிற
ரையும் புகழவைத்தாய்!
உனது உயர்வான தகு
திக்கே இறைவன் உன்னை
அழிவில் நின்றும் காப்
பாற்றியுள்ளார். இறைவனின்
பிரசன்னத்தில் நீ! பெற்
றுள்ள பெரும் பேறுதனை
நாங்கள் கண் கூடாகக்
காணும் பேறு தன் னை
அடைந்துள்ளோம்” என்று
அக்களிப்புடன் கூறினார்.

“அந்த நா! அடுத்தவரைத்
தூற்றவில்லை.”

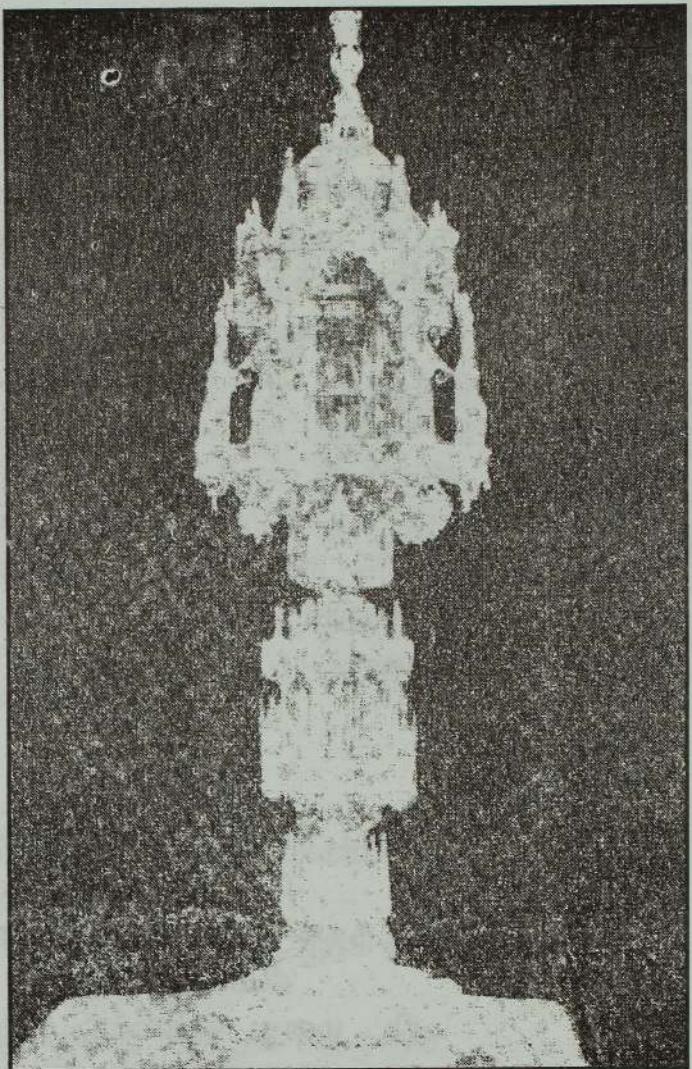
“ஆண்டவரையே
போற்றியது.”

“அடுத்தவர்களுக்காக, ஆண் அழியாத நாக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கும்
டவரிடம் பரிந்து பேசியது.” பாத்திரம்

“ஆண்டவரின் அன்பை அவனியெங்கும் பறைசாற்றியது.”

தியானம் - 67

கல் லறையில் உடல் அழிந்தும்
கயவர் தம்மை வென்ற நாவை
வெல்லும் ஞானப் பண்ட மாக்கி
வியந்து போற்றக் காத்த போதா!
சொல் லரிய வாத மதிலே
சோர் வடையா நா வளித்து
வெல்ல வல்ல அருள் வரமும்
வளர் வழி செய்ய மையா!

அர். அந்தோனியாரின்

அழியாத நாக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கும்
பாத்திரம்

68. புனிதரை வேண்டினாள், குழந்தை கிடைத்தது

1674ஆம் ஆண்டு இத்தாலி நாட்டில் பொலோனியா என்னும் நகரில் 22 ஆண்டுகளாக மகப்பேறு இல்லாத ஒரு மாது வாழ்ந்தாள். அவள் ஒரு நாள் அந்தோனியாரின் ஆலயம் சென்று, தன் குறை நீக்கப்பட வேண்டுமென்று இரந்து மன்றாடினாள். ஒரு நாள் இரவில் அவளுக்குக் கனவிற் தோன்றிய அந்தோனியார், “மகளே! நமது பெயர் கொண்ட ஆலயம் ஒன்றில் ஒன்பது வாரங்கள் வருகின்ற செவ்வாய்க்கிழமைகள் தொடர்ந்து வேண்டினால் நீ கேட்கும் வரம் கிடைக்கும்” எனக்கூறி மறைந்தார். அவரது வாக்கின் படியே அப்பெண் அந்தோனியாரின் ஆலயம் சென்று ஒன்பது செவ்வாய்க்கிழமைகள் மிகவும் உருக்கமாக மன்றாடினாள். அவளது வேண்டுதல் கேட்கப்பட்டு அவளுக்கு மகப்பேறும் கிடைத்தது. அவள் தனது நன்றிக்கடனையும் மகிழ்வுடன் தீர்த்தாள்.

தியானம் - 68

கேட்ட வரம் அளித்து வரும்
 மோட்சம் அமர் மா முனியே!
 கடந்தன பல் ஆண்டு காலம்
 கிடைத்த தொரு மகப் பேறு!
 திட மனது கொண்டு நாழும்
 பாத மது நாடி வந்தோம்
 தடுத்திடும் எம் துன்ப மெல்லாம்
 கொடுத் துதவும் எம் விடுதலையே!

1பர. 1அரு. 1திரி.

69. கப்பற் படையினரைக் காப்பாற்றிய கடதாசித் துண்டு

புனிதர் அந்தோனியாரின் அற்புதச்சீட்டின் செயற்பாட்டினாற் கணக்கற் ற புதுமைகள் நிகழ்ந்துள்ளன. தினமும் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றுள் அதி பிரபல்யமான ஒன்றின் பதிவின் படியானதே பின்வரும் அற்புதமாகும்.

1708ஆம் ஆண்டில் குளிர் காலத்தில் பிரான்ஸ் தேசத்தைச் சேர்ந்த கடற்படைக் கப்பல் ஒன்று பிரித்தானியக்கடல் எல்லையைக்

கடக்கும் சந்தர்ப்பத்தில் பயங்கரமான சூறாவளியின் பேராபத்துக்கு உட்பட்டது. கப்பலில் பயணம் செய்த சகல மனித சக்திகளும், உபாயங்களும் பயன்பாடற்றனவாயும், நம்பிக்கை இழந்தனவாயும் அமைந்தன. எப்படி நாம் இப்பேராபத்திலிருந்து காப்பாற்றப்படலாம்? என்னும் அச்சம் குடிகொண்டது. இறுதியாக, அக்கப்பலிற் பயணித் தவரான ஒரு குரவர் இறை வேண்டுதல் செய்து, ஒரு சிறு துண்டுக் கடதாசியில் அந்தோனியாரின் அற்புத ஆவணத்தில் உள்ள வார்த்தைகளை எழுதி, “ஓ! மகிமை நிறைந்த புனித அந்தோனியாரே! எங்கள் மன்றாட்டைக் கேட்டருளும்” என்று வேண்டிக்கொண்டு அத் துண்டுக் கடதாசியைக் கடலிலே வீசினார். அந்நேரமே காற்றும், கடலும் அடங்கிப் பேரமைதியும் ஏற்பட்டது. அக்கப்பலும் பாதுகாப்பாகத்துறையை அடைந்தது. யாவரும் புனிதரின் வேண்டுதலால் இறைவனுக்கு நன்றி கூறினர்.

தியானம் - 69

கடற் படைக் கப்ப லொன்று
கடும் புயற் காற்றிற் சிக்கிக்
காத்திடும் கதி தான் தேடக்
கனிவு கொண்டே மீட்டுக் காத்தீர்!
திருச் சபை என்னும் ஓடம்
பேதம் நிறை கடலுள் முழ்கும்
தருண மது நேரும் வேளை
துரிதமாய் எழுந்து எம்மைக் காப்பீரே!

1பர. 1அரு. 1திரி.

70. சூருபத்தின் கரத்தில் கடிதத்தின் பதில்

ஸ்பெயின் நாட்டு வணிகன் “அந்தோனியோ டான்றி என்பவன் தென்அமெரிக்கா சென்றிருந்தான். அவன் மனைவி அவனுக்குப் பல கடிதங்கள் அனுப்பினாள். ஆனால் அவற்றுக்குப் பதிற்கடிதங்கள் எதுவும் அவளுக்குக் கிடைக்கவில்லை. இறுதியாக அப்பெண் மனவருத்தத்துடன் ஒரு கடிதத்தை எடுத்துக்கொண்டு ஆலயம் சென்றாள் அங்கு ஆலயத்துள் இருந்த புனிதர் அந்தோனியாரின் சூருபத்தின் முன்னே முழந்தாட்படியிட்டு வேண்டுதல் செய்தாள். பின்னர் அச்சூருபத்தின் கையில் தன் கண வனுக்கு உரிய கடிதத்தை வைத்துவிட்டு வீடு சென்றாள்.

மறுநாள் வழக்கப்படி ஆலயம் சென்றவள், புனிதரின் சுருபத்தின் பீடத்தண்டை வந்தாள். இரங்கி வேண்டினாள். அங்கு அந்தோனியார் சுருபத்தின் கையில் ஒரு கடிதம் இருந்தது. அவளோ தன் கணவனுக்குக் கிடைக்கும்படி அந்தோனியாரின் திருச்சுருபத்தின் கையில் தான் முதல் நாள் வைத்த கடிதமே இருப்பதாக என்னியிருந்தாள். மேலும் தன் கணவனிடமிருந்து பதிற்கடிதம் கிடைக்கவில்லையே என்ற கவலையுடன், சுருபத்தின் முன்னே மண்டியிட்டுக் கொண்டு “அந்தோனியாரே! நான், என் கணவருக்கு அனுப்பும்படி உம்மிடம் ஒப்படைத்த கடிதத்தை இன்னும் அனுப்பாமல் கையில் வைத்துக்கொண்டிருப்பது எதற்காக? என்று உரத்த சத்தத்துடன் கூவி ஓலமிட்டு அழுத்தொடங்கினாள்.

அப்பெண் கூவி அழுது ஓலமிட்ட சத்தம் அக்கோவில் உபதேசியாரின் காதில் விழுந்தது. அவ்விடம் வந்த உபதேசியார் அம்மாதிடம் அவள் அழுவதற்குரிய காரணத்தைக் கேட்டறிந்தார். எனவே அப்பெண்ணுக்கு உதவி செய்யும் நோக்கத்துடன் அந்தோனியாரின் கையிற் காணப்பட்ட கடிதத்தை எடுப்பதற்கு முயற்சித்தார். ஆனால் கடிதமோ சுருபத்தின் கையினால் இறுக்கமாகப் பற்றிப் பிடிக் கப்பட்டிருந்ததனால் அவரால் அதை எடுக்க முடியவில்லை. எனவே அவர் பெரிதும் வியப்படைந்தார். பின்னர் அப்பெண்ணையே அக்கடிதத்தை எடுக்கும்படி கூறினார் உபதேசியார். எனவே அப்பெண் அக்கடிதத்தை எடுத்தார். அப்போது எவ்வித கஷ்டமுமின்றி அக்கடிதம் சுலபமாக அவள் கையில் வந்தது. மேலும் சுருபத்தின் கையிலிருந்தும் 300 தங்கப் பவுண்கள் கலகலவெனக் கொட்டின. இந்நிகழ்வு மடத்து உபதேசியாருக்கும் பிரமிப்பளித்தது. அவர் மடத்தினுட் சென்று அங்கு இருந்த துறவியருக்கு இவ்வற்புதக் காட்சியைப்பற்றி எடுத்துரைத்தார். அவர்கள் உபதேசியாருடன் விரைந்து வந்து, அங்கு காணப்பட்ட தங்கக் காசுகளையும், கடிதத்தையும் கண்டு ஆச்சரியமடைந்தனர். மேலும் அக்கடிதத்தையும் வாங்கி வாசித்தனர். அக்கடிதத்தில் பின்வருமாறு எழுதப்பட்ட டிருந்தது.

லீமா, 1729வரு. யூலை 23

“என் பிரிய மனைவியே!”

உன்னிடமிருந்து கடிதம் வருமென்று சிலகாலமாக ஆவலுடன் எதிர் பார்த்திருந்தேன். வராமையால் நான் பெரிதும் கலக்கமுற்று வருந்துவதானேன். கடைசியாக உன் கடிதம் ஒன்று கிடைக்கப்

பெற்றதனால் என் கலக்கம் தீர்ந்தது. மகிழ்ச்சியுமடைந்தேன். புனித பிரான்சிஸ்க்குச் சபைக் குருவானவர் ஒருவர் உன்கடிதத்தை எனக்குக் கொண்டு வந்து தந்தார். நீ முன்னர் எனக்கு அனுப்பிய கடிதங்களுக்குப் பதில் எழுதவில்லையென்று உன் கடிதத்தில் என் மேற் குறை கூறியுள்ளாய். உன் கடிதங்களே எனக்குக் கிடைக்காத போது நான் அவற்றுக்கு எப்படிப் பதில் எழுதமுடியும்? உன்னிடமிருந்து கடிதம் ஒன்றும் வராததினால் நீ இறந்து விட்டாயோ என்றும் சில வேளாகளில் எண்ணி ஏக்கங்கொண்டிருந்தேன்.

ஆனால் உன் கடிதம் கடைசியாகக் கிடைக்கப்பெற்ற போது தான் நான் மிகுந்த மகிழ்ச்சியும், மனநிறைவும் அடைந்தேன். ஒதை நீயே ஊகித்துக் கொள்வாய் என நான் அறிவேன். உன் கடிதத்தைக் கொண்டுவந்து எனக்குக் கொடுத்த அந்தக் குருவானவர் மூலமாகவே உமக்குரிய கடிதத்தையும், அதனுடன் 300 சவரன்களையும் கொடுத்தனுப்பியுள்ளேன். நான் கூடிய சீக்கிரம் ஊருக்குத் திரும்பி வந்து விடுவேன். அது கால வரையும் இப்பணம் உன் செலவுக்குப் போதுமானதென எண்ணுகின்றேன். வெகு சீக்கிரத்தில் நான் உன்னோடு இருப்பேனன்றும் நம்புகிறேன். அது வரையும் உன் சேமநலன்கள் பற்றி எனக்கு அடிக்கடி எழுதிக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்றும் ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கின்றேன்.

மேலும் நான், உனக்காக ஆண்டவரை வேண்டி மன்றாடுவது போல, நீயும் எனக்காக என் பாதுகாவலரான அந்தோனியார் மூலமாக இறைவனிடம் வேண்டிக் கொள்வாயாக.

இப்படிக்கு
உன் பாசமுள்ள கணவன்
(ஒப்பம்) அந்தோனியோ டான்றி

(இஸ்பெயின் மொழியில் எழுதப்பட்ட இக்கடிதம் இன்று வரையும் மேற்படி கோயிலில் அரும் பொருட்காட்சியகத்திலுள்ள சான்றிதழ் களுடன் காப்பாற்றப்பட்டு வருகின்றது.)

மங்கை நின் கரத்தி லிட்ட
 கணவ னவன் கடித மதைத்
 தங்காது எடுத் தளித்துப் பதில்
 தடை யின்றிக் கொடுத்த வேதா!
 எங்க எது குறைகளை யுன்
 எழில் மிகுந்த பாதந் தன்னில்
 தங்காது உடன் சேர்த்து நிற்கும்
 தனயர் தம்மைக் காரு மையா!

1பர. 1அரு. 1திரி.

71. “சிறுவனை ஏந்திக் காப்பாற்றிய சந்நியாசி”

துயருறும் அன்னையர் மீதும் புனிதர் அதி இரக்கமுள்ளவராய் இருக்கிறார் என்பதை 1830ஆம் ஆண்டு ஹோமாபுரியில் நிகழ்ந்த ஒரு புதுமை மேலும் எடுத்துக்காட்டாயுள்ளது. மூன்றுக்கு மாடி வீடோன்றில் மூன்றாவது மாடியிலிருந்து யன்னல் ஊடாக சிறுவனொருவன் தவறிக் கீழே விழுந்தான்.

சிறுவன் விழுவதைக் கண்ட அவன் தாயானவள் அதிர்ச் சியடைந்தவளாய், “புனித அந்தோனியாரே! அந்தோனியாரே! எங்களுக்காக வேண்டிக்கொள்ளும்” என்று வேதனையுடன் மன்றாடினாள். மன்றாடிக்கொண்டவள் ஓலமிட்டவளாக உடனே கீழே ஓடினாள். தன் மகனைப் பார்த்தாள். வியப்படைந்தாள். ஏனெனில், அதி உயரத்தில் இருந்து விழுந்த போதும் அச்சிறுவன் விளையாடிக் கொண்டு நின்றான். அச்சிறுவன் விழுந்த அதிர்ச்சியினாலும், பயத்தினாலும் சிறிதும் பாதிக்கப்படாதவனாகவும், யாதாமொரு ஆபத்து மின்றிக் காப்பாற்றப்பட்ட அவன் தரையில் நின்று விளையாடுவதைக் கண்ட மக்கள் ஆச்சரியமடைந்தனர்.

மகன் விளையாடிக்கொண்டு நின்றதைக்கண்ட தாயானவள் மனமகிழ்ச்சியுடன் சிறுவனை அணைத்து “அருமை மகனே! நீ மேல் மாடியில் நின்று விழுந்தாயே அப்போது உனக்குப் பயம் ஏற்படவில்லையா? உனக்கு அந்நேரம் எப்படியிருந்தது? உன்கை,

கால்கள் நிலத்தில் அடிப்பிடில்லையா? என்று கேட்டாள். அதற்கு அச்சிறுவன் “எனக்கு எதுவித துன்பமும் நேரவில்லை அம்மா, யாரோ ஒரு சந்நியாசியார் தமது கைகளால் என்னைத் தாங்கிப் பிடித்துத் தரையில் மெதுவாக இறக்கிவிட்டுப் போனார் அம்மா” என்று கூறினான்.

அந்தத்தாயானவள் இவ்விதமாகத் தான் பெற்றுக்கொண்ட சகாயத்துக்காக நன்றிக்கடன் செலுத்தும் பொருட்டு ‘ஆராசேலி’ என்னும் ஊரிலுள்ள புனித பிரான்சிஸ்கு சவேரியார் ஆலயத்துக்குத் தன் மகனை அழைத்துக்கொண்டு சென்றாள். அவ்வேளை அச்சிறுவன் அங்கே சுவரில் தொங்கவிடப்பட்டிருந்த ஒரு படத்தைக் காண்பித்து “அம்மா! அதோ பாருங்கள், அந்தப் படத்தில் காணப்படும் சந்நியாசியார் தான், அன்று நான் விழும்போது என்னை ஏந்திப்பிடித்துக் கீழே இறக்கிவிட்டவர்” எனக்கூறினான். அச்சிறுவன் படத்திற் சுட்டிக் காட்டியவருடைய வடிவத்தை உற்றுநோக்கிய அவன் தாயார் புனித அந்தோனியாருடைய வடிவமே அதுவென்பதைத் தெளிவாக அறிந்து கொண்டாள். அம்மாது தன் மகனுடன் புனிதருக்கு நன்றிகூறி இறைவனைப் புகழ்ந்து போற்றினாள். இவ்வரலாறு அநேக மக்களுக்கு அந்தோனியார் மீது அளவற்ற பக்தியையும், அவர் பெயரால் இறைவன் மேல் அதிகவிசுவாசமும் பற்றும் உண்டு பண்ணியுள்ளது.

தியானம் - 71

வீட்டின் மேல் மாடி நின்றும்
வீழ்ந்த அச் சிறுவனை யுன்
நீட்டிய கரந் தன்னால் ஏந்தி
நிலத்தின் மேல் விட்ட துணைவா!
பூட்டிய இவ் வலக இன்பப்
புழுதி தன்னில் வீழா தென்னை
நீட்டிய வுன் கரத்தால் தாங்கி
நிமலன் பதம் சேரும் புனிதா!

1பர. 1அரு. 1திரி.

72. லிஸ்பன் நகரின் அழிவு

1875 ஆம் வருடத்தில் ஏற்பட்ட கொடுரம் மிக்க பூகம்பம் லிஸ்பன் நகரத்தின் பெரும்பகுதியைத் தகர்த்துத் தரைமட்டமாக்கியது. கக்கிய அக்கினி அனைத்தையும் எரித்துச் சாம்பராக்கியது. அது மட்டுமல்ல 70000 மக்களின் உயிர்களும் காவுகொள்ளப்பட்டதான் வரலாறும் உண்டு. பெருமை வாய்ந்த பேராலயமும், அரசு மாளிகைபோற் தோற்ற மளித்திருந்த சிறுவன் பேர்டினன்டின் வீடும் தரைமட்டமாக்கப்பட்டன.

இத்தனை பேரழிவுகள் ஏற்பட்டபோதும் பேராலயத்தினுள்ளே அமைந்திருந்த திருமுழுக்குத் தொட்டி எவ்வித சிதைவும் ஏற்படாது பாதுகாப்பாக அமைந்திருந்தது. இன்றும் அத்தொட்டி பாதுகாப்புடன் வணக்கத்துக்குரிய புனித இடமாகப் பேணப்பட்டு வருகின்றமை புனிதரின் அருளினாலாகும். ஏன் அத்தொட்டிக்கு அவ்விதமான பாதுகாப்புச் செய்கிறார்கள் என நாம் வினவக்கூடும், ஆம் அன்று லிஸ்பன் நகர் மக்கள் திருமுழுக்குப் பெறுவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட அதே தொட்டியிற் தான் புனிதர் அந்தோனியாரும் திருமுழுக்குப் பெற்றார் என்பது வரலாற்றில் உண்டு. எனவேதான் புனிதரின் அருளின் வல்லமையாலே அத்தொட்டி இன்றும் காப்பாற்றப்பட்டு இருக்கின்றது. இந்த உண்மையை உலகிலுள்ள மக்கள் எல்லோரும் ஏற்றுள்ளனர்.

மேலும் பேராலயத்தின் பெருஞ் சுவர்கள், தூண்கள், கூரை முதலிய கட்டடத்தின் எல்லாப் பாகங்களும் இடிந்து எரிந்து அந்த இடமே குன்றுபோன்று மேடாகக் காட்சியளித்திருந்தது. அச் சிதைவுகள் நீக்கப்பட்ட வேளையில் அந்தோனியாரின் பீடமும் பாதுகாப்பாக இருக்கக்கண்டனர். எனவே மிகவும் அவதானத்துடன் அப்பீட்ததைத் துப்பரவு செய்தனர். அப்போது பீடத்தின் கீழே சிறுவன் ஒருவன் முடங்கிக் கொண்டு இருக்கக் காணப்பட்டான். பீடத்தைத் துப்பரவு செய்தவர், பேராலயத்தைச் சுற்றி வேலை செய்தவர் யாவரும் இந்நிகழ்வை ஆச்சரியத்துடன் கண்டு கொண்டனர்.

சிறுவனை மிகக் கவனத்துடன், பாதுகாப்புடன் மீட்டுக்கொண்டனர். அவனுக்குக் குடிக்கவும் உண்ணவும் வழங்கித் தேற்றினர். சிறுவனுக்கு நிழந்த விடயம்பற்றி விசாரித்தனர். அவன் கூறிய தகவல்களின்படி சேகரித்த வரலாற்றில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. பூமி நடுக்கம் ஏற்பட்டபோது அங்கிருந்த மக்கள் பாதுகாப்புக்காக அங்குமிங்கும் ஓடினர்.

சிறுவனோ தன்னைப் பாதுகாப்பதற்காக இடந்தேடனான். அவன் அங்கே இருந்த பீடத்தைக் கண்டான். எனவே அவன் அதன்கீழ்ப்புகுந்து முடங்கிக் கொண் டிருந்தான்.

பீடத்தின் கீழ் சில நாட்கள் முடங்கியிருந்த அச்சிறுவனுக்கு ஒரு பிரான்சிஸ்கன் சபைத் துறவியானவர் அடிக்கடி உணவும், பானமும் வழங்கி வந்துள்ளார். அச்சிறுவனை அங்கு விசாரித்து வரலாறு பதிந்தவர்களின் கூற்றின் பிரகாரம் புனித அந்தோனியாரின் அற்புத வல்லமைதான் அங்கு சிறப்பாகச் செயற்பட்டுள்ளது எனவும் அறிய முடிகின்றது. அத்துடன் அச்சிறுவன் மிக விரைவில் மீட்கப்படுவான் என்றும் அத்துறவியினால் வாக்களிக்கப்பட்டான் என்றும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளதை அறிகின்றோம். அத்துறவியின் வாக்கின் பிரகாரம் அச்சிறுவன் பாதுகாப்புடனும், விரைவாகவும் மீட்கப்பட்டான்.

தியானம் - 72

எழுபது ஆயிரவர் உயிர் பறித்தது
 எழில் மிகு பேராலயம் தகர்ந்தது
 உயர்ந்த மாளிகையும் அழிந்த தங்கு
 உயிர் காத்தீர் சிறுவனுக் கன்று!
 உத்தம குருவே! இத்தரை தன்னிலே
 யுத்த வெறியரால் உபாதை யடைகிறோம்
 “உயர் திருவை” எமக்காய் வேண்டி
 உரிமை வாழ்வு பெற அருள்வீரே!

1பர. 1அரு. 1திரி.

73. கடலில் மூழ்கி இறந்த தங்கையின் குழந்தை

மாட்டன் - மரியதேரோசா குடும்பத்தில் முத்த மகன் தான் அந்தோனியார். அவருடைய சகோதரர், சகோதரியர் எவர் எத்தனை பேர் என்பதும் தெரியவில்லை. எனினும் புதுமை ஒன்றின் வழியாக டோனா பெலிசியானா அம்மையார் ஒரு சகோதரி என்பதையும் நாம் அறிய முடிகின்றது.

ஒருமுறை டோனா பெலிசியானா தன் கணவன், பிள்ளைகள் என்பவருடன் படகிற் பயணங் செய்தனர். பயணத்தின்போது அப் படகு திடீரெனச் சரிந்து கவிழ்ந்தது. அப்படகிற் சென்ற யாவருமே கடலுள் முழ்கினர். எல்லோரும் தண்ணீரினுள் தத்தளித்துத் தவிக்கும் போது, அங்கிருந்த நீந்தும் ஆற்றலுள்ள சிலரின் உதவி கிடைக்கப்பெற்று ஆபத்திலிருந்தும் காப்பாற்றப்பட்டுக் கரைசேர்க்கப்பட்டனர். ஆனால் அவர்களில் ஜந்து வயதுடைய சிறுவன் ஒருவன் மட்டும் காப்பாற்றப்படவில்லை. அவனுக்காக வெகுநேரம்வரை சூழியோடிகள் கடலுள் பல பக்கமும் தேடினர். சிறுவனான அவன் கடல் நீரோட்டத்தினாலும், அலைகளாலும் ஆழக்கடலுக்கு அடித்துக் கொண்டுபோகப்பட்டான். மூன்று மணித்தியாலங்கள் சூழியோடிகள் தேடிக்கடைசியில் ஆழக்கடலில் அமிழ்த்தப்பட்டதால் அவனுடைய பிரேதத்தினையே அவர்கள் எடுத்தனர்.

சிறுவன் பயத்தினாலும், தத்தளித்த நிலையிலும், குளிர் நீருள் அமிழ்த்தப்பட்டதனால் அவனது பிரேதம் விறைத்ததாயும் பய உணர்வுடன் இறந்ததனால் பயங்கரமான பார்வை கொண்ட தாகவும் காணப்பட்டது. எனவே அவன் இனிப் பிழைக்கமாட்டான் எனக் கண்டு, உடலை அடக்கஞ் செய்வதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இதனைக் கண்ணுற்ற அவன் தாயாரான டோனா பெலிசியானா அலறிப் பதறி அழுது ஓலமிட்ட வளாய் “என் கண்மணி மகனைப் புதைக்காதீர்கள். அப்படிப் புதைத்தால் என்னையும் சேர்த்துப்புதையுங்கள்” என்று மிகுந்த கவலையுடனும் பிடிவாதத்துடனுமிருந்தாள்.

பின்னர் அவள் அவ்விடத்திலேயே முழந்தாளிலமர்ந்து புனிதர் அந்தோனியாரைக் கூவியழைத்து “என் அருமைச் சகோதரரே! நீர், துன்பப்படுகின்ற எல்லோர் மேலும் கருணை புரிகின்றொனால், உம்முடைய சொந்தத் தங்கையின் அழுகைப் பிரலாபத்துக்கு இரங்காமற் போவீரோ? ஓ! எனக்கு உதவியாக வந்து என்மகனை எனக்குத் திரும்பக் கொடுக்கும்படி தேவரீரை இரந்து மன்றாடுகிறேன். என்னுடைய மன்றாட்டைக் கேட்டருளினால் நான், அவனை தேவ ஊழியத்துக்கே அற்பணங்கு செய்து விடுகின்றேன். அவனும் உம்முடைய சபையிற் சேர்ந்து கொள்ளுவானாக” என்று மிகுந்த உருக்கத்துடன் வேண்டிக் கொண்டாள். இந்த உருக்கமான வேண்டுதல் பயனற்றதொன்றாகப் போகுமோ?

ஆச்சரியத்தில் ஆச்சரியம் அந்த அன்னையின் வேண்டுதலை ஏற்றுக் கொண்டார் புனிதர். அதன் பிரதிபலனாக இறந்த அச் சிறுவன் உயிர் பெற்றெழுந்தான். அவ்விடத்தே பிரசன்னமாயிருந்த மக்கள் யாவரும் இணைந்து புனிதர் வழியாக இறைவனுக்கு நன்றி கூறினர். மேலும் அச்சிறுவன் வளர்ந்து தனக்குரிய வயதானதும் தன் தாயார் செய்த வாக்குறுதியின் படியே புனித பிரான்சிஸ்குவின் சபையில் இணைந்து சன்மார்க்கத்தில் ஒழுகிச் சாங்கோபாங்கத்தில் உயர்வான ஸ்தானத்தை வகித்தார்.

தியானம் - 73

நீரில் மூழ்கி உயிர் நீத்த
 நின் தங்கை மக னவனைப்
 பா ரதனில் மீண்டும் வாழுப்
 பல ரறியப் புதுமை செய்தோய்!
 நே ரில்லா வாழ்வில் மூழ்கி
 நேய ஞான உயி ரிழந்து
 கா ரிருளில் வாழு மவரைக்
 காத்துக் கரை சேரு மையா!

1பர. 1அரு. 1திரி.

74. உயிர் பெற்றாள் சிறுமி யுரேலியா

பதுவை நகரின் அயலில் ஒரு குளத்தில் “யுரேலியா” என்னும் ஒரு சிறுமி தவறி விழுந்தாள். அந்நேரம் அங்கிருந்த சிலர் குளத்திற் குதித்துச் சுழியோடித் தேடிச் சிறுமியைக் கரைசேர்த்தனர். மயக்கமுற்ற அவளுடைய மூர்ச்சையை திரும்பச் செய்வதற்கு முயற்சித்து உடலிற் குடு ஏற்படுத்தினர். செயற்கைச் சுவாசமும் கொடுக்க முயற்சித்தனர். ஆனால் அவர்கள் செய்த முயற்சிகள் பலனளிக்கவில்லை. அவர்களுள் சிலர் “இப்பெண் இறந்துவிட்டாள், இனிப்பிழைக்க மாட்டாள்” எனவே அடக்கங்கூடிய ஆயத்தஞ் செய்யுங்கள்” என்று கூறிவிட்டுச் சென்றனர். சிறுமியின் தாயானவள் இவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டு ஆறாப் பெருந்துயருள்ளவளாய் புனிதரை நோக்கி “அர்ச்சியசிட்டரான அந்தோனியாரே! அடியாள் பேரில் இரக்கமாயிரும். குளத்தில் விழுந்து இறந்த என் குழந்தை உயிர்பெற்று எழுந்திருக்கக் கிருபை கூர்ந்தருளும்.

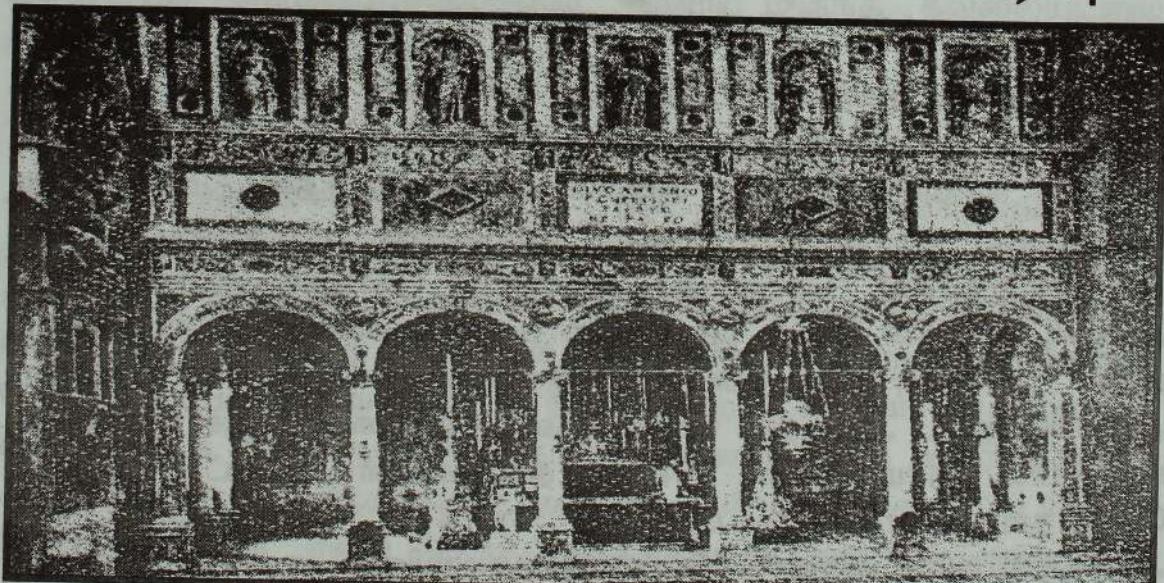
உமது கல்லறைக்குத் திருயாத்திரையாக வந்து, உமது பாதாரவிந்தம் பணிந்து உமக்கு நன்றியுடன் ஸ்தோத்திரம் செலுத்துவோம்.” என்று உருக்கமாகப் பிரார்த்தனை செய்து நின்றாள். உடனே நித்திரையில் இருந்தும் எழுவது போல அச்சிறுமி உயிர்பெற்றுக் காணப்பட்டாள். தாய் பெரு மகிழ்ச்சி கொண்டவளாய் மகளுடன் இணைந்து அந்தோனியார் மூலம் இறைவனுக்கு நன்றியும் வாழ்த்தும் கூறினர். மேலும் தாங்கள் செய்த நேர்த்தியின் பிரகாரம் புனிதர் அந்தோனியாரின் கல்லறையையும் தரிசித்தனர். இப் புதுமையைக் கண்ட பலர் சாட்சியம் பகர்ந்துள்ளனர். என்பது வரலாற்றில் பதியப்பட்டள்ளது.

தியானம் - 74

பிள்ளை தனைப் பறி கொடுத்துப்
பிதற்றிய வோர் பெண் ணவளின்
சள்ளை தனைத் தீர்த் தவளின்
புத்திரி யுயிர் மீட்ட நீரே!
கள்ள மில்லா வாழ் விழந்து
கலங்கும் உந்தன் மைந்தர் அவர்க்கு
உள் ஜொளியை யூட்டி ஞான
உயி ரளித்துக் காரு மையா!

1பர. 1அரு. 1திரி.

75. குழந்தை “தோமாச்னா” வின் உயிர்ப்பு

அர்ச். அந்தோனியார் கல்லறைக் கோவிலின் உட்புறக் காட்சி.

பதுவை நகரிலே அப்பிரதேசத்து மக்களால் கட்டப்பட்ட புனித அந்தோனியார் ஆலயம், அதனருகில் ஒரு சிறிய குளம் காணப்பட்டது. அன்றொரு நாள் தோமாசீனா என்னும் ஒரு எட்டு மாத வயதுடைய அழகிய குழந்தை ஒன்று அக்குளத்தினுள் விழுந்து இறந்தது. ஏழ்மையில் வாழ்ந்த குழந்தையின் தாயானவள் புனித அந்தோனியாரை நோக்கித் தன் குழந்தை உயிர்பெற வேண்டு மென்றும், உயிர்பெறுமிடத்து அக்குழந்தையின் நிறையுள்ள தானியத்தைப் பிச்சைக்காரருக்குப் பகிர்ந்து கொடுப்பதாகவும் பக்தியுடன் மன்றாடி நேர்த்தியும் செய்தாள்.

அங்கு அந்நேரத்தில் சந்நியாசியர், வேலையாட்கள், வேறும் மக்கள் கூட்டம் கூடியிருந்தது. தாயானவளின் பக்தியுள்ள மன்றாட்டுக் கேட்கப்பட்டதனால் அக்கூட்டத்தவரின் பிரசன்னத்தில் மரித்த குழந்தை உயிர்பெற்றெழுந்தது. அப்புதுமையைக்கண்டவர்களும், பின்னர் அறிந்த வரும் அன்று முதல் நேர்த்தியின் பொருட்டுத் தானியத்தை வழங்கும் முறையைக் கைக்கொண்டனர். ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் ஏனைய நாடுகளிலும் இன்றும் கடைப்பிடிக்கின்றனர்.

தியானம் - 75

குழத்தினில் வீழ்ந் திறந்த ஒரு மழலை
 நிலத்தினில் வாழ உன் பதம் நாடிப்
 பதத்தினில் விழுந்து பதறிய அதன் தாய்க்குப்
 பரிந் துயிய ரளித்த ஞானோ பதோ!

செகத்தினில் பாவ மதில் விழுகின்ற வேளை
 அகத்தினில் உடன் புத்துயிர் அளித்துப்
 பரத்தினை முத்தியிற் பெற்றுமே நாம் மகிழ்
 இகத்தினில் கருணை தான் காட்டிடு மையா!

1பர. 1அரு. 1திரி.

76. அபக்ரத்தி முயற்சியில் அவவிசவாச வாலிபர்

புனித அந்தோனியாரை வேண்டி மன்றாடியவர் பலர் தமது பல்வேறு நன்மைகளைப் பெற்றனர். இறந்தோர் உயிர் பெற்றனர். நோயாளர் குணப்பட்டனர். காணமற் போன பொருட்களை மீளப் பெற்றனர். குழந்தைப் பேற்றோர் கிடைக்கப்பெற்றனர். அலகையின்

ஆட்கொள்ளலில் இருந்து மீட்கப்பட்டனர். இவ்வாறு பல்வேறு அற்புதங்கள் நிகழ்ந்து வரும் காலத்தில், அந்தோனியார் மீதும் அவருடைய புனிதத்துவத்தின் மீதும் அபகீர்த்தியை ஏற்படுத்துவதற்குப் பலர் முற்பட்டனர். அவர்களுள் சில இளைஞர்கள் ஒன்றுபட்டுச் செய்த முயற்சியில் தோல்வியும் அடைந்தனர். மேலும் அவர்கள் துன்பப்படவும் நேர்ந்தது.

இச் செயல்களில் ஈடுபட்ட இளைஞர் கூட்டத்தினர் பதுவை நகருக்குவந்தனர். அவர்களுள் கண்பார்வையுள்ள ஒருவன் தனக்குக் கண்பார்வை இல்லை எனப் பாசாங்கு செய்து, தன் இரண்டு கண்களையும் முடிக்கட்டிய வண்ணம் ஒருவனுடைய உதவியுடன் புனித அந்தோனியாரின் கல்லறைக் கோவில் வாசலன்டை வந்து முழந்தாளிட்டு அங்கிருந்த பக்தர்கள் யாவரும் கேட்கும் படியாக உரத்த சத்தமாக “புனித அந்தோனியாரே! என் பேரில் இரக்கமாயிரும். கண்ணிரண்டுந் தெரியாத கபோதியான நான் பார்வையடையும்படி கிருபை செய்தருளும்” என்று கூறி மன்றாடினான். அங்கிருந்த யாவரையும் தனக்காக மற்றாடும்படியும் கேட்டுக் கொண்டான். இவ்வாறு அவன் ஒரு மணி நேரம் வரையும் இருந்து வேண்டுதல் செய்தபின் “அந்தோனியார் என்னைக் குணப் படுத்திவிட்டார்” என உரத்துக் கூச்சலிட்டுச் சொன்னான். (ஏனெனில் பார்வையுள்ள தன் கண்களால் பார்க்கமுடியும் என்னும் நம்பிக்கை யிருந்தது) அவனுடைய கூக்குரல் கேட்ட அவன் நண்பர்களும் அவனுடன் இணைந்து குரலெழுப்பிப் பரிகாசம் செய்து சிரித்தனர்.

அவர்கள் ஆர்ப்பரித்துக் கொண்டு இதுவரையில் நடந்த அற்புதங்கள் யாவும் இது போன்று பொய்யானவையே என்றும் அங்கிருந்த மக்களுக்குத் தாங்கள் மேற்கொண்ட சூழ்சியையும் வெளிப்படுத்தினர். மேலும் குருடனாக நடித்தவனை நாடி ஓடிவந்து கண்களில் அவன் கட்டியிருந்த கட்டுக்களை அவிழ்த்தனர். அங்கு அவர்களுக்குப் பேரதிர்ச்சி எதிர்பார்த்திருந்தது. பார்வையடைய வனாயிருந்தும் குருடனாக நடித்த அந்த வாலிபன் தன் இரண்டு கண்களின் பார்வையையும் இழந்தான். அக்கூட்ட மக்கள் முன்னிலையில் வெட்கித் தலைகுனிந்தனர். மேலும் பயத்தினாலும், வெட்கத்தினாலும் பீடிக்கப்பட்டு வெகுண்டனர். தங்களுடைய வஞ்சகம் நிறைந்த செயல் கண்டு புனிதர் மேல் தாம் ஏற்படுத்த முயன்ற அபகீர்த்திக்காக மக்கள் முன்னிலையில் மனஸ்தாபங் கொண்டு அழுதனர். மேலும் அந்தோனியாரின் கல்லறை முன் சாட்டாங்கமாக விழுந்து தங்கள் மீது புனிதர் தயவு காண்பிக்க வேண்டு

மென்றும், தங்கள் பாவங்களைப் பொறுத்து தங்கள் நண்பனுக்கு நேர்ந்த விபரீத விளைவை நீக்கி இரட்சிக்க வேண்டுமென்றும் அவரை உருக்கமாக வேண்டிக்கொண்டனர். கண்பார்வையை இழந்தவனை மக்கள் பரிதாபத்துடன் நோக்கி அவனுக்காக வேண்டினர்.

புனிதரும் அவர்களுடைய மனஸ்தாபம் நிரம்பிய வேண்டுதல்களைக் கேட்டருளினார். அங்கு கபோதியாக நடித்துத் தன்கண் களை இழந்த அந்த வாலிபன் மீண்டும் தன் கண்களின் பார்வையைப் பெற்றுக் கொண்டான். அவனும் அவன் நண்பர் களும் புனித அந்தோனியாருடைய அற்புத வல்லமையையும், அவரது ஞானம் நிறைந்த வாழ்வுமுறையையும் நன்கறிந்தவர்களாய் அன்று முதல் ஞான ஒளிபெற்றவர்களாய் நன்னெறியில் ஒழுகி வாழ்ந்தார்கள்.

தியானம் - 76

கண் ணளித்தார் என்று சொல்லிக்
 கண் கட்டி நடித்தவன் தன்
 கண் குருடாய் ஆகி யழக்
 கண் ணளித்துக் காத்த நீரே!
 உண்மை யுடன் உழைத்து நின்று
 உத்தம வாழ்வு வாழ முயல்வோரை
 கிண்டல் பண்ணி நகைக்கும் அவர்க்கு
 ஞானக் கண்ணைத் திறந் தருங்குமே!

1பர. 1அரு. 1திரி.

77. இழந்த திறப்புக் கிடைக்கப்பெற்ற விதவை

தூலோன் நகரில் வாழ்ந்த ஏழை விதவை தன் தொழிலாக ஒரு ரொட்டிக் கடை நடத்தி வந்தார். கிடைக்கும் வருமானமே அவனுடைய சீவாதாரம். ஒரு நாள் அவனுடைய கடைக் கதவின் திறப்புத் தவறிவிட்டது. பல இடங்களிலும் அவள் தேடினாள், சாவியோ கிடைக்கவில்லை. அவள் கவலையுடன் “காணாத பொருட்களைக் காண்பிக்கும் கருணையிகு அந்தோனியாரே! எனது கடைச் சாவியைக் கிடைக்கச் செய்யுமே! சாவி கிடைத்ததும் இறைவனுக்கு நன்றிக்

கடனாகவும் உமது கருணைக்காகவும் ஏழைகளுக்குத் தருமமாக அப்பம் கொடுப்பேன்” எனவேண்டினாள். அவளது மன்றாட்டுக் கிடைத்தது. தொலைந்த சாவியும் கிடைத்தது. தனது நேர்த்தியின் படியே ஏழைகளுக்கு அப்பம் பகிர்ந்தளித்தாள். இந் நிகழ்வு இன்றும் இழந்த பொருளைக் கண்டு கொள்ளுவதற்காக அந்தோனியாரை வேண்டி நேர்த்தி செய்து வரும் மக்களால் அனுசரிக்கப்படுகின்றது.

தியானம் - 77

ஏழைக் கைம் பெண் ணாவாள்
 வாழ்ந் தனள் அப்பம் விற்றே
 இழந்தனள் கடைச் சாவி தனையே
 அடைந்திட அரு எது ஈய்ந்தவரே!
 எளிமையே வாழ் வதாய்க் கொண்ட
 அருள் நிறை மா தவனே!
 வழியினைத் தடை செய் தெம்மை
 வருத்து மவர் கண் திறப்பீரே!

1பர. 1அரு. 1திரி.

78. தொழிலகம் நடத்திய ஏழைப் பெண்

பிரான்ஸ் தேசத்தில் தூலோன் நகரில் வாழ்ந்த பக்தியுள்ள ஒர் ஏழைப்பெண் தன் சொந்தத்தில் சிறிய தொழில் நிலையத்தை நடாத்திவந்தாள். அதன் வருமானத்தில் தன்னுடன் வாழ்ந்த முதிர் வயதினரான பெற்றோரையும் பராமரித்து, வெளிநாட்டு அமைப்பு ஒன்றுக்கும் சிறு தொகைப் பண உதவியும் செய்து கொண்டு சீராக வாழ்ந்து வந்தாள். ஒரு நாட் காலையில் அவள் தன் தொழில் நிலையத்துக்குக் கடமைக்குச் சென்றாள். அங்கு தொழிற்சாலையின் பூட்டுச் சேதமாக்கப்பட்டிருந்தது. வழமை போல் தன் திறப்பினால் திறக்கமுடியவில்லை.

எனவே அப்பெண் பூட்டுத்திருத்தும் ஒரு தொழிலாளியைச் சந்தித்து எடுத்துரைத்தாள். அவன் சில ஆயுதங்களுடன், திறப்புக் கோர்வைகளும் கொண்டு வந்தான். முதலிற் தன் திறப்புக் கோர்வையகளில் உள்ள திறப்புக்கள் கொண்டு பூட்டினை அவன்

திறப்பதற்கு முயற்சித்தான். ஆனால் அதை அவனது எந்தவொரு திறப்பினாலும் திறக்க முடியவில்லை.

முடிவாகக் கதவை உடைக்கவேண்டுமென அவன் கூறினான். அப்பெண்ணோ அதற்குச் சம்மதிக்கவில்லை. எனினும் கதவு திறந்து வேலை செய்ய வேண்டுமானால் எவ்விதத்திலும் கதவு திறக்கப்பட வேண்டுமென்பதால் தொழிலாளியின் விருப்பத்தை ஏற்றுக்கொண்டாள் அம்மங்கையும், எனவே கதவினை உடைப்பதற்குரிய ஆயுதங்களை எடுப்பதற்குத் தொழிலாளி அவன்வீடு சென்றான்.

அந்த நேரத்தில் அப்பெண் தன்னுடைய தேவையை முன்வைத்து அந்தோனியாரிடம் உருக்கமாக மன்றாடி வேண்டினாள். தன் வேண்டுதல் நிறைவேறுமிடத்து ஏழைகளுக்கு அப்பம் பகிர்ந்து கொடுத்து அந்தோனியாருக்கு நன்றி செலுத்துவேன் என்றும் நேர்ந்திருந்தாள்.

வீடு சென்ற தொழிலாளி ஆயுதங்களுடன் மீண்டான். அப்பொழுது அப்பெண் அவனிடம் தான் அந்தோனியாரிடம் வேண்டி நேர்த்தி செய்ததையும் கூறிக் கதவை உடைக்காது அவன் கொண்டு வந்த திறப்புக் கோர்வையைப் பயன்படுத்தி மீண்டும் முயற்சி செய்யும்படி கேட்டாள். தொழிலாளி அதற்குச் சம்மதமில்லாதிருந்த போதும் அப்பெண்ணின் விருப்பப்படியே முன்னையது போல் திறப்புக்களை ஒவ்வொன்றாகப் பயன்படுத்த முயன்று ஒரு கோர்வையை எடுத்து அதிலுள்ள முதலாவது சாவியை அப்பட்டில் விட்டுத் திருப்பினான். என்னே ஆச்சரியம்! முதலில் பல முறை பயன்படுத்திய சாவியே அப்பட்டைத்திறக்க உதவியது. எல்லோரும் வியப்படைந்தனர். அந்தோனியாரின் அருளைப் புரிந்து புகழ்ந்தனர். மகிழ்ச்சியுடன் அன்றையக் கடமைகளைச் செய்த அப்பெண் தன் நன்றிக்கடனாக ஏழைகளுக்கு அப்பம் பகிர்ந்தளித்தாள். அன்று நிகழ்ந்த அத்தருமச்செயல் இன்றும் அந்தோனியார் பேரிலுள்ள தேவாலயங்களில் மக்களால் தொடர்ந்தும் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருவது அந்தோனியார் பேரில் வைத்துள்ள பக்தியின் காரணமேயாகும்.

தியானம் - 78

பூட்டும் சிதைந்தது பெண்ணும் பதறினாள்
 பணியாளன் முயற்சி பயன் தரவில்லை
 நாடினாள் துணையாய் உன் பதமே!
 பரிவு கொண்டு துயர் துடைத்தவரே!
 பூட்டிய எம் நெஞ்சம் பதறுகிறதே!
 பேச்கும் முச்சும் மெளன மாச்சே!
 ஆட்சியின் கொடுமை அனலாய் வீசுதே!
 மாட்சியின் புனித மீட்டிடும் எம்மையே!

1பர. 1அரு. 1திரி.

79. எறும்பு இழுத்துவந்த செபமாலை மணி

அருட்சுகோதரி ஒருவர் தன் வாழ்நாளில் நெடுங்காலம் பயன்
 படுத்தி வந்ததும், அவர் மிகவும் விருப்பம் கொண்டிருந்ததுமான
 செபமாலையிலிருந்து ஒரு மணி தவறிவிட்டதனாலே மிகக்
 கவலைப்பட்டார். தன் இருப்பிடமெல்லாம் தேடியும் அது கிடைக்க
 வில்லை. மிகவும் மனம் நொந்தவராய், அழாக் குறையாக அர்ச்.
 அந்தோனியாரை நினைத்தவராக அதி உருக்கமாக மன்றாடினார். அவர்
 மன்றாடி வேண்டிக்கொண்ட ஒரு சில நிமிடங்களின் பின்னர் அவர்
 செபித்துக் கொண்டிருக்கையில் அவரது முன்னிலையில் ஓர் எறும்பு
 மிகவும் சிரமப்பட்டு சுகோதரி இழந்து தேடிய அந்த மணியை இழுத்துக்
 கொண்டு வந்தது. இக் காட்சியைக் கண்ணுற்ற அருட் சுகோதரி
 பேராச்சரியமுற்றவராய், மிகக் மகிழ்ச்சியுடன் இறைவனின் இச்சிறிய
 படைப்பான எறும்பு மூலம் அந்தோனியார் காணாத மணியை எனக்குக்
 காட்டித்தந்தாரே என எண்ணி நன்றி கூறினார்.

தியானம் - 79

இழந்தனள் செபமாலை மணி தனையே!
 சலித்தனள் தேடி யது கிடையாமையே!
 வேண்டினள் அந்தோனி துணை நாடியே!
 சேர்த்தாயே! மீண்டும் எறும் பதனாலே!
 சலிப்பைப் போக்கிச் சஞ்சலம் தீர்த்தவரே!
 தனித்த மக்களுக்குத் துணையு மானவரே!
 தொடர்ந்து துன்புறும் மக்கள் எம்மையே
 தம் கரந் தாங்கிக் காத்திடுவீரே!

1பர. 1அரு. 1திரி

80. புனிதரின் சூருபத்திற் தழுவிவந்த வாளி

ஒரு மனிதன் தண்ணீர் மொள்ளும்போது வாளி கிணற்றினுள் விழுந்து விட்டது. கிணறுமோ மிகவும் ஆழமானது. வாளியை எடுப்பதற்கு வேறு கருவிகளில்லை. அவ்வேளை அந்தோனியாரே அவன் உள்ளத்தில் உதித்தார். அவரையே மன்றாடினான். அவனுக்கு அந்நேரத்தில் ஏற்பட்ட சிந்தனையின் படியே புனிதர் அந்தோனியாருக்கு நேர்த்தி யொன்றினைப் பொருத்தனை செய்து வேண்டினான். மேலும் அந்தோனியாரின் சிறிய சூருபம் ஒன்றினை எடுத்து, முன்னர் வாளி கட்டப்பட்டிருந்த கயிற்றில் கட்டி இணைத்தான். பின்னர் மெதுவாகக் கிணற்றினுள் இறக்கிக் கொண்டு தொடர்ந்தும் மன்றாடினான். சில நிமிடங்களின் பின்னர் அக்கயிற்றினை மெதுவாக வெளியே இழுத்து எடுத்த போது புனிதரின் சூருபத்துடன் வாளியும் இணைந்து வருவதைக் கண்டு மனமகிழ்வுடன் எடுத்துக் கொண்டான். புனிதரின் சூருபத்தை பக்தியுடன் தன் வீட்டில் வைத்து வணங்கி வந்தார்.

தியானம் - 80

ஆழக் கிணற்றில் அமிழ்ந்திய வாளியையே
 மீள முடியாது வருந்திய மனிதனுக்கே
 சாலச் சிறந்த சிந்தனையு மருளியே
 மீட்டுக் கொடுத்து மகிழ வைத்தவரே!
 இளைய சமுதாயம் ஈடில்லாச் சிற்றின்பத்தில்
 வாழ்வை யிழுந்து வழியும் மாறுவதைக்
 காலம் கழியாது காத்திட வேண்டியே
 காலடி பணிந்து தந்தையே வேண்டுகின்றோம்!

1பர. 1அரு. 1திரி.

81. நிந்தித்துப் பேசிய படைவீரன் கற்றுக்கொண்ட பாடம் மனமாற்றம்

குஷ்டரோகி ஒருவன் அந்தோனியாரை வேண்டித் தான் மன்றாடு வதனால் சௌக்கியம் அடைய முடியும் என நம்பினான். எனவே அவன் நடக்க முடியாதவனாயிருந்தும் அந்தோனியாரின் திருக்கல்லறையை நோக்கிக் கெந்திக் கெந்தி, நொண்டி நொண்டிப் போய்க்கொண்டிருந்தான்.

அவ்வாறு அவன் போய்க்கொண்டிருக்கும்போது, வழியிற் படைவீரன் ஒருவன் அக் குஷ்டரோகியைச் சந்தித்தான். படைவீரன் ஒரு அவ விசுவாசியாவான். படைவீரன் அந்தக் குஷ்டரோகியை வழியில் நிறுத்தி விசாரித்தான். தன் குஷ்டத்தைப் போக்குவதற்காக அந்தோனியாரின் கல்லறையிற் செபித்து மன்றாடச் செல்லுவதாகக் கூறினான்.

அப்போது அந்தப் படைவீரன் அவனை நோக்கி “அடேய! பயித்தியக்காரனே! அந்தோனியாராவது, உன்னைக் குணப்படுத்து வதாவது, அதெல்லாம் வீண் புரளியெடா. அப்படி உன்னை அந்தோ னியார் குணப்படுத்துவாரானால், அவரை நான் இவ்வாறு நிந்தித்துப் பேசியதற்காக உனது குஷ்டரோகம் எனக்கே வரச் செய்யட்டும்” என்று கூறினான்.

இவ்வாறாக அபத்தம் பேசிய போர்வீரனை அந்தக்குஷ்டரோகி கொஞ்சமேனும் சட்டை பண்ணாதவனாகத் தான் என்னிய படியே புனித அந்தோனியாருடைய கல்லறையையே நோக்கிச் சென்றான். கல்லறையை அனுகிய அவன் புனிதரை அதி உன்னது பக்தியுடன் மன்றாடினான். அவன் அங்கே வேண்டுதல் செய்து கொண்டிருக்கும் போது புனிதர் அவனுக்குத் தரிசனையாகி” உன் வியாதி உனக்குக் குணமாகியுள்ளது. நீ எழுந்து சென்று உன்னைப் பரிகாசம் பண்ணிய அப்போர்ச் சேவகனைக் கண்டு உன்னிடம் உள்ள குஷ்டரோகியர் அணியும் பட்டயச்சீட்டினை அவனிடம் கொடுத்துவிடு. ஏனெனில் முன்னதாகவே குஷ்டரோகம் அவனைப் பீடித்துத் துன்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறது.” எனக் கூறி மறைந்தார்.

அந்நேரமே குஷ்டம் குணமடைந்த நோயாளி பேரானந்தம் கொண்டான். நன்றிப் பெருக்குடன் அவன் அந்தோனியாரைப் புகழ்ந்து வணங்கினான். மேலும் தனக்கு அவரிட்ட கட்டளைப்படியே படைவீரனைத் தேடிக்கண்டு கொண்டான். அங்கு படைச்சிப்பாய் குஷ்டரோகத்தினால் அனுபவித்துக் கொண்டிருந்த பெருந் துன்பத்தைக் கண்டு அனுதாபங் கொண்டான். புனிதர் தனக்குக் கூறியது போல் தன்னிடமிருந்த பட்டயச் சீட்டினையும் படைச்சிப்பாயிடம் கையளித்தான். அவனும் அச்சீட்டினைப் பணிவுடன் பெற்றுக் கொண்டான். சிப்பாயோ தான் தன் அகந்தையினால் தேடிக்கொண்ட அக் கொடிய நோயிலிருந்தும் தன்னைக் குணப் படுத்தும் படி அந்தோனியாரை மனமுருகியவனாகவும், முன்னர் தன் கருவத்தால் அந்தோனியாரை அவமதித்துப் பேசிய பழிச்சொற்

களுக்காகவும் பெரிதும் மனம் நொந்து தன்பேரில் இரக்கங் காட்ட வேண்டுமென்றும் தான் அனுபவிக்கும் கொடிய வியாதியிலிருந்து தன்னை விடுவிக்கும்படியும் அந்தோனியாரிடம் நம்பிக்கையுடன் வேண்டினான். அந்தோனியார் அச் சிப்பாய் மேல் கருணைக்கர்ந்தார். அவனுக்குப் பூரண சுகமளித்தார். அன்று முதல் அவன் புனிதரின் அளவில்லா மகிமையையும், இரக்கத்தையும் புகழ்ந்து நன்றியறிதலுடன் உத்தமனாக இறைவனின் அருளுடன் வாழ்ந்தான். மேலும் அவன் மூலமாகப் பலர் அந்தோனியாரின் அற்புத செயல்களை அறிய ஏதுவாயிற்று.

தியானம் - 81

உந்தன் கல்லறை நாடிய ரோகியை
 அந்தப் படை வீரன் இகழ்ந்திடவும்
 நம்பிய ரோகியும் குணம் பெற்றான்
 நம்பாச் சிப்பாயோ நோ யுற்றான்,
 உந்தன் கிருபை வேண்டிய சிப்பாயும்
 வெந்தான் உள்ளம் சுகம் பெற்றான்
 நம்பிடும் நாழும் நலம் பெறவே
 அந்தோ! எமக்கும் அருள் தாரும்.

1பர. 1அரு. 1திரி.

82. திக்கற்றவருக்குத் திசை காட்டியானார்

ஒர் ஊரில் வாழும்த ஒரு குடும்பத்தில் தகப்பன், தாய், மகன் இரண்டு பெண் குழந்தைகள் என ஐவர் இருந்தனர். அவர்கள் கடவுள் நம்பிக்கையுள்ளவர்களாகவும் தம் பெற்றோருக்கு அன்புப் பிள்ளைகளாகவும், புனித அந்தோனியார் பக்தர்களாகவும் வாழ்ந்தனர். குடும்பத்தை வெளவன் தன் உழைப்பின் வருவாய் கொண்டு தன் குடும்பத்தை அக்கறையுடனும், கெளரவத்துடனும் பராமரித்து வந்தார். அவ்வேளையில் எதிர்பாராததாகக் குடும்பத் தலைவன் நோய்வாய்ப்பட்டார். செய்த பல வைத்தியங்களினாலும் பயனற்று இறந்து போனான். கணவனின் இறப்பின் அதிர்ச்சியினால் மனமடிவுற்ற அவன் மனைவி கவலையே உரு வாகியவளாக நோயினாற் பீடிக்கப்பட்டுச் சிறிது காலத்தினால் இறந்து போனாள்.

தங்களைப் பாசத்துடனும், பண்புடனும் வளர்த்த தந்தை, தாயரை இழந்த பிள்ளைகள் மூவரும் அந்தரித்தவர்களானார்கள். தங்கள் வாழ்க்கைப் படகினைச் செலுத்துவதில் பெரிதும் கண்டப்பட்டனர். இருப்பினும் தன் இரு தங்கையரையும் தன்னால் ஆனமட்டும் காப்பாற்றுவதற்காக அவ்விளைஞன் பலவிடத்தும் தொழில் தேடி அலைந்தான். இறுதியில் ஒரு சிறுவேலையைத் தேடிக் கொண்டான். அவர்கள் மூவரும் எத்தனை துண்பங்களை அனுபவித்த போதும் இறை நம்பிக்கையிலும், அந்தோனியார் மீது கொண்டிருந்த பக்தியிலும் சிறிதும் தளர்வுறாது வாழ்ந்து வந்தனர். அவ் இளைஞன் தன் தங்கையரைச் சிறப்பாகப் பராமரித்தும் வந்தான். கடமையிற் கண்ணியமுடையவனாக விளங்கிய அவ்விளைஞன் தன் வருமானத்தைத் தங்கையரின் நல்வாழ்வை முன்னிட்டுச், சிக்கனமான நல்வாழ்வையும் கடைப்பிடித்துச் சீராக மூவரும் வாழ்ந்தனர்.

“பட்டகாலே படும்.....” என்னும் உலக மொழிக்கேற்றதாக மீண்டும் அச்சிறிய குழுமம் வாட்டமுற நேர்ந்தது. அதாவது உழைத்து வந்த அண்ணனும் நோய்வாய்ப்பட்டுப் படுகையிலானான். வேதனை உற்றவர்களான சகோதரியரும் வைத்தியம் செய்வதில் அக்கறை செலுத்திய போதும் சகோதரன் சுகம் பெறவில்லை. இறை நம்பிக்கையே துணையென எண்ணியவராய்த் தமது பாதுகாவலராம் புனித அந்தோனியார் பெயரால் திருப்பலி ஒப்புக்கொடுக்கும்படி தங்கள் பங்குத் தந்தையிடம் வேண்டினர்.

பங்குத் தந்தையும் அவர்கள் விருப்பப்படியே திருப்பலியும் நிறைவேற்றினார். பலியின் போது அவர் சீவியர்களுக்காக வேண்டினார். அப்போது “அவனுக்காக வேண்டிக்கொள்ளாதேயும், ஏனெனில் அவன் தன் தாயாரிடம் அவசரம் போக வேண்டியவனாயிருக்கிறான்” என யாரோ ஒருவர் அருட்தந்தையின் காதிற் கூறுவது போன்று இருந்தது. அந்நேரம் பங்குத்தந்தையானவர் “ஜயோ பாவம்! அந்த வாலிபன் இறந்து போவானேயானால், அந்த இரண்டு தங்கையருடைய கதியும் என்ன வாகும்?” எனச் சிந்தித்தார். அப்போது அக்கணமே “கடவுள் அவர்கள் இருவரையும் கைவிடமாட்டார்” எனப் பதில் கிடைத்தது. அதன் பின்னர் பங்குத்தந்தை தொடர்ந்து திருப்பலியை நிறைவு செய்தார். சில நாட்களின் பின்னர் அவ் வாலிபன் இறந்து போனதாகவும், ஆனால் திக்கற்றவர்கள் என எண்ணப்பட்ட அப் பெண்களின் எதிர்கால வாழ்வுக்கும் எதிர்பாராத விதமாக ஒரு நல்ல சூழ்நிலை ஏற்பட்டுச் சிறப்பாக வாழ்ந்தனர் என்றும் அக்குருவானவர் அறிந்து சாட்சியம் கூறியுள்ளார்.

குண நலம் நிரம்பிய குடும்பத்திலே
 தந்தை தாய் மகன் சோதரியர்
 கணமும் கடவுளை அன்பு செய்தார்
 தந்தை தாய் சோதரன் இறந்திடவே
 தனித்தனர் சோதரி இருவர் அங்கே,
 வெந்தனர் உள்ளம் மிக வேதனையால்
 தாங்கினீர் அவரைத் தஞ்சம் கொண்டே
 ஏற்றிடும் எம்மையும் தஞ்சம் வந்தோமே!

1பர. 1அரு. 1திரி.

83. போர்ஜஸ் பட்டணத்திற்கூடிய தேசீய மாநாடு

அக்காலத்தில் பிரான்ஸ் தேசம் முழுவதிலும் வேதவிரோத செயல்கள் அதிகரித்துக் காணப்பட்டது. இதனால் நல்ல கிறிஸ்தவர்களும் தமது ஆத்துமங்களை இழக்கத்தக்க குழ்நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டனர். அந்த வேத விரோதச் செயல்களில் சில மேற்றிராணியர்களும், குருக்களும் சேர்ந்திருந்தனர். அவர்களுள் போர்ஜஸ் பட்டணத்து அதிமேற்றிராணியாராகிய சைமன் தெ சல்லி என்பவர் பிரதானமானவராய் விளங்கினார். அந்த வேத விரோத சக்தியை - கட்சியை வேரோடு அறுக்கும் வழி தேடுவதன் பொருட்டுப் போர்ஜஸ் பட்டணத்தில் ஒரு தேசீய மாநாடு கூட்டப்பட்டது. அம் மாநாட்டுக்கு வெளியூர்களிலிருந்தும் அநேக அதிமேற்றிராணிமாரும், மேற்றிராணிமார், குருக்கள், மடாதிபதிகள் என்போரும் பங்குபற்றினார்கள். மேலும் திருத்தந்தையின் தூதுவர் ஒருவரும் மாநாட்டுக்குத் தலைமை தாங்கியிருந்தார்.

முன்னரே ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒழுங்கின்படியே அருட்திரு. அந்தோனியார் அவர்கள் முதலிற் பேசினார் இயல்பாகவே அவருக்கு உள்ள வாக்குச் சாதுரியத்துடன் பேசினார். அங்கிருந்தவருள் குற்றமுள்ள நெஞ்சத்தவர்கள் எல்லோரும் கிடூகிடுத்துக் கலக்கமடையும் படியாக மிகவும் வன்மையாகக் கண்டித்துப் பிரசங்கம் செய்தார். தேவ செயற்பாடுகள் சிதைவறுவதைக் காணுமிடத்து மனுசரது முகத்

தாட்சனியத்துக்கும், வேறு எதற்குமே அஞ்சாதவரான அந்தோனியார் தமது மறையுரையின் முடிவுரையில் வேத விரோதத்தை வெறுத்து அதை அடக்காது அதிகரிக்கும்படி விட்டவரான போர்ஜஸ் அதிமேற் றிராணியார் சைமன் தெ சல்லி என்பவரை நோக்கி “விழுங்க வரும் ஒனாய்களை விரட்டி ஒட்டி ஆடுகளை மீட்கத் தவறிப்போன அநியாய ஆயனுக்கு ஐயோ கேடாம்! தன் ஆடுகளை நெரித் துக் கொல்லப்பார்க்கும் நன்றி கெட்ட மேய்ப்பனுக்கு மேலும் ஐயோ கேடாம்” எனச் சீற்றத்துடன் அவரைக் கண்டித்து வெளிப்படையாகவே பேசினார்.

இவ்விதமாகத் தம்மைப் பேரவையின் மத்தியிற் கண்டனஞ் செய்தவரான அவ்விளங் சந்தியாசியாரை அதிமேற் றிராணியார் வெறுத்துத் தூஷிக்கவில்லை. ஆனால், தாம் செய்தது மகா தப்பிதமான செயல் என்றுணர்ந்து, அந்தோனியாரை நாடிவந்து அவர் பாதத்தில் விழுந்து வணங்கி, உண்மையான மனஸ்தாபத்துடன் அவரிடம் தன் பாவங்களை யெல்லாம் அறிக்கையிட்டுச் சரவேகரனுடன் உறவாகிய துடன் அன்று முதல் அவர் அந்தோனியார் மட்டில் அதி மரியாதையும், பிரியமும் பற்றும் உடையவராய் விளங்கினார்.

தியானம் - 83

தவழுனி அந்தோனி! திடமது கொண்டே
தவறிய பேராயரை நொடிதனில் விழித்தே
குறை பலதைச் சுட்டிக் காட்டியே
நிறை வாழ்வுக்கு மனம் மாற்றினே!
இறை திட்டம் எம்மில் நிறைவூறவே
இருளாம் பகைமை எம்மில் நீங்கவே
இறை அன்பின் மகிமை ஒங்கவே
அருளினை எம்மேல் பொழிந் தருளுமே!

1பர. 1அரு. 1திரி.

84. அந்தோனியார் இரண்டாம் முறை பதுவை போதல்

பதுவாபுரியில் பரிசுத்த பாப்பரசரின் பராமரிப்பின் கீழ் இருந்த நாடு, நகரங்கள் மேல் அங்கிருந்த சக்கரவர்த்தி சண்டை தொடுத்துக் கொண்டிருந்தான். அதனால் பதுவையே பெரும் சங்கடத்திலும்;

அபாயத்திலும் அகப்பட்டுப் பரிதாபத்துக்குரிய நிலையில் இருந்தது. அங்கு அச்சக்கரவத்தியின் மருமகனான எஸ்ஸலினோ என்பவன் படைத்தளபதியாயிருந்து நடத்தினான். அவன் குழந்தைகள், பெண்கள் என்றும் பாராது யாவரையும் சங்காரம் செய்து பெரும் பாதகங்கள் புரிந்து வந்தான்.

எஸ்ஸலினோ தான் படையெடுத்துக் கைப்பற்றிய ஊர்களை யெல்லாம் கொள்ளையடித்ததுடன், ஏரியூட்டிச் சித்திரவதைகளையும் புரிந்துவந்தான். அவன் காசில்பாண்ட் என்னும் ஊரைக் கைப்பற்றி அந்நகரத் தலைவனுடைய பேரனையும் சிறைப்பிடித்துச் சென்றான். மேலும் தான் கேட்பவற்றைக் கொடுக்காவிடின் அப்பிள்ளையை கொன்று விடுவதாகவும் பயமுறுத்தியிருந்தான். இச் செய்தியை அறிந்த அயற் பட்டணமான பதுவையைச் சேர்ந்த மக்கள் தமது பிரதேசத்தினுள் வந்தும் அட்டுளியம் புரிவான் என்று நினைத்துப் பயமும், வேதனையும் கொண்டிருந்தனர்.

அச்சுழிநிலையில் அந்தோனியார் பதுவாபுரிக்கு மீண்டும் வரவிருப்பதை மக்கள் அறிந்தனர். எனவே அவர்கள் தமது ஆயர், அருட்தந்தையர், மடாதிபதிகள், துறவியர், ஊர் நிர்வாகிகள், கல்விமான்கள், என்பவர்களுடைய ஆலோசனையின்படி அந்தோனியாருக்கு நல்வரவேற்புச் செய்தனர். சுற்றாடற் கிராமங்கள், நகரங்களில் நடை பெற்ற துன்பகரமான நிகழ்வுகளைக் கூறினர். மேலும் காசில் பாண்ட நகரத் தலைவனின் பேரனைக் கடத்திய செய்தியையும் அந்தோனியாருக்கு எடுத்துரைத்தனர். இன்னும் தங்களுக்கு வந்துள்ள ஆபத்தான நிலைமையையும் கூறித்தங்கள் பொருட்டும் பிரார்த்திக்க வேண்டினர்.

அந்தோனியாருக்கு உற்ற நண்பரான காசில் பாண்ட் நகரத் தலைவனின் பேரனை எஸ்ஸலினோ கடத்திய சம்பவத்தை அவர் அறிந்ததும், மனவேதனையும் ஆத்திரமும் கொண்டு உடனே புறப்பட்டு வெரோனா நகருக்குச் சென்றார். அங்கு தளபதி எஸ்ஸலினோ என்பவனை நேரடியாகச் சந்தித்தார். அவன் மக்களுக்குச் செய்து வரும் அநீதச் செயல்கள், அட்டுளியங்களைச் சுட்டிக்காட்டி அவனைக் கடிந்து கொண்டார். மேலும் அவனுக்கு வேண்டிய புத்திமதிகளையும் கொண்டார். மேலும் அவனுக்கு வேண்டிய புத்திமதிகளையும் எடுத்துரைக்கத் தவறவில்லை. அவனது மாற்றம் பெறாத கடின மனதை எடுத்துரைக்கத் தவறவில்லை. அவனது மாற்றம் பெறாத கடின மனதை அறிந்தவராய் “ஓ! இரக்கமற்ற கொடுங்கோலனே! எத்தனை நாள்

மட்டும் நீ மாசற்றோரின் இரத்தத்தைச் சிந்தி விக்கப்போகின்றாய்? ஆண்டவருடைய நீதியின் பட்டயமானது உன் சிரக்கு மேலே தொங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அவருடைய ஆக்கினை மகா பயங்கரமான தாயிருக்கும்.” என அவனை எச்சரித்தார்.

தன்னுடன் தர்க்கித்து, எதிர்த்துப் பேசும் எவனாயிருப்பினுஞ்சரி, அவன் மீது அடிபட்ட நாகம் போற் சீறிப்பாய்ந்து அவனைக் கண்டதுண்டமாக்கி வதை செய்யும் சுபாவத்தையுடையவனான அந்தத் தளபதியானவன், அந்தோனியார் இவ்வாறு கடிந்து பேசி எச்சரித்தபோது யாதொன்றும் பேசாமல் மௌனமாயிருந்தான். இதனை அவதானித்த அவனுடைய ஊழியர்கள் வெகுவாக ஆச்சரியமடைந்தனர். மேலும் அவன், தான் சிறைப்பிடித்த அச்சிறுவனையும் யாதொரு நிபந்தனையுமின்றி அந்தோனியார் மூலம் விடுவித்தான். அத்துடன் பதுவாபுரிக்கு யாதொரு தீங்கும் செய்வதில்லையென்றும் உறுதியளித்தான்.

தளபதி எஸ்ஸலினோ தன் சுபாவத்துக்கு மாறாகச் சாந்த மாயிருந்தது பற்றி அவனுடைய பணியாளர்கள் அவனைக் கேட்டனர். “அந்தச் சந்நியாசியார் என்னுடன் பேசிய பொழுது, அவருடைய கண்களிலிருந்து மின்னலை ஒத்த அக்கினிக் கதிர்கள் கிளம்பி அம்புபோற பாய்ந்தன. அந்நேரமே நான் நரக பாதாளத்திற் தலை கீழாகத் தள்ளப்படுவன் போல் உணர்ந்தேன். அதைக் கண்டு நடுக்கமுற்றுத் தாங்க முடியாத பயங்கரத்துக்குள்ளானேன்” எனக் கூறினான்.

அந்தோனியார் அவ்விடம் விட்டுச் சென்றதும், அக் கொடியவன் “எக்காரியத்திலும் யாரும் என்னைப் பலவந்தம் செய்ய முடியாதிருக்க இவர் ஒருவரே தன்னைப் பலவந்தப்படுத்தித் தமக்கு வேண்டியதைச் செய்து முடித்துச் சென்றவர்” எனக் கடிந்து அவரைப் பழிவாங்கத் தீர்மானித்தான். எனினும் வெளிப்படையாக அந்தோனியாருக்குத் தீங்கு செய்யத் துணியாதவனாகக் கூடுமானவரையும் அவருடைய செல்வாக்கை அழித்துப் பகிரங்கமாக அவரது தூய நாமத்துக்கு அவப்பெயரை உண்டு பண்ணிக் கள்ள ஞானியென அழைக்கப்படச் செய்ய வேண்டுமெனத் தீர்மானித்திருந்தான்.

எஸ்ஸலினோ தனது திட்டப்படி தன் தூதர்கள் ஊடாக ஏராளமான விலையுயர்ந்த பொருட்களை அந்தோனியாருக்கு வெகுமதியாகக்

கொடுத்து உதவத் திட்டமிட்டான். மேலும் அந்தோனியாரையும் அவர் சபையைச் சேர்ந்த சந்நியாசியரையும் தன் விசேடப்பாதுகாவலர் மூலம் காப்பாற்றுவதாகவும் வாக்கு அளித்திருந்தான். தனது தூதுவர்களை அனுப்பும் போது இரகசியமாக அவர்களை அழைத்து “இந்த நன்கொடைகளை அந்தோனியார் ஏற்றுக் கொள்ளுவாரானால் உடனே அவரைப் பிடித்து அவர் தொண்டையை நெரித்துக் கொன்றுவிடும்படியும், ஏற்றுக் கொள்ளாதவிடத்து யாதும் செய்யாது விட்டு விடுங்கள்” என்றும் அவர்களுக்குப் பணித்திருந்தான்.

தளபதியின் கட்டளைப்படி அந்தோனியாரிடம் சென்ற தூதர்கள் அவருடைய பாதக்தில் முழுந்தாட்படியமர்ந்து வணங்கினர். பின்னர் “சகோதரரே! உம்மீது விகவாசமுடையவனான ஞானப் புத்திரன் எஸ்ஸலினோ இந்த வெகுமதிகளைத் தங்களுக்கு அனுப்பியுள்ளார். அவற்றைப் பெற்றுக்கொள்ளுமாறும், தயவு கூர்ந்து தனக்காக வேண்டிக் கொள்ளும்படியும் தங்களை அவர் மன்றாட்டமாகக் கேட்டுக் கொண்டார்.” என்றும் கூறினார்கள்.

இவற்றையெல்லாம் அவதானித்தவரான அந்தோனியார் கோபா வேசங்கொண்டு அவர்களை நோக்கி “எழுந்து நீங்கள் கொண்டு வந்துள்ள அனைத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு இவ்விடத்தை விட்டு அகன்று போங்கள். உங்கள் பிரசன்னத்தினால் இப்பரிசுத்த இல்லத்தைக் கறைப்படுத்தாதேயுங்கள். உங்கள் எச்மானின் சொத் துக்கள், ஏழை மக்களை வருத்திக் கொள்ளையிடப்பட்டவையல்லவா? அவை எனக்கு வேண்டியதில்லை. அவைகளை அபகரிப்பதற்கு அவன் சிந்தப்பண்ணிய இரத்தம் பழிகேட்டுச் சர்வேகரனை நோக்கி அபயமிட்டு அலறுகின்றது. அவன் அநியாயமாக அபகரித்த ஆஸ்தி யாவும் அழிய! அதனோடு அவனும் அழிந்து போவான்” எனக் கடிந்துரைத்தார்.

அந்தோனியார் அவர்களுடன் பேசும் போது தங்கள் எச்மானுக்குத் தோன்றியது போலவே அவர் கண்களில் இருந்தும் மின்னல் போன்ற ஒளி வீசியதைக்கண்டு வெகுவாக அஞ்சினர். பின்னர் தங்கள் எச்மானுக்குக் கூறினர். அதைக்கேட்ட தளபதி எஸ்ஸலினோ “அது நல்லதுதான், அந்தோனிச் சகோதரர் மெய்யாகவே சர்வேகரனுடைய மனுசனாயிருக்கிறார். எனவே அவரைச் சும்மா விட்டு விடுங்கள். இனிமேல் அவருடன் பிரச்சினைக்குப் போக வேண்டாம். அவர் என்னைப் பற்றி எதைச் சொன்னாலும் சொல்லட்டும். அதனால் எந்தப் பாதகமும் இல்லை” என்றுரைத்தான்.

பதுவா பட்டணத்து மக்கள் யாவரும் எஸ்ஸலினோ என்னும் மகாகொடிய தளகர்த்தனின் அக்கிரமங்கள் நிறைந்த ஆபத்துக்களிலிருந்தும் தம்மை விடுவித்தற்காக அந்தோனியார் மீது முந்தியதிலும் பார்க்க அளவற்ற பயபக்தியும், மட்டற்ற மகிழ்ச்சியும், நன்றியும் உடைய விகவாசிகளானார்கள்.

தியானம் 84

கொடியவன் எஸ்ஸலினோ செய் கொடுமையை
கடியவுன் வார்த்தை மொழிந்து நின்றே
நெடியதோர் கொடுஞ் செயல் யாவையும்
அடியுடன் நிறுத்த அருள் செய்து காத்தவரே!
படையுடன் செய் பேர்ட்டுளியம் யாவையும்
தடை செய்து எம்மைக் காத்திடவே
படைகுழ தேவ தூதர் சகிதம்
நடை துன்பம் யாவும் அகற்றுவீரே!

1பர. 1அரு. 1திரி

கல்லறைக் கோவில் வெளிப்புற அமைப்பு.

I. புனித அந்தோனியார் தாமே செய்த செபம்

ஓ! பிரகாசத்திற்கெல்லாம் பிரகாசமே! மட்டில்லாத சர்வேகரா! நித்திய பிதாவே! அறிவையும், ஞானத்தையும் அளிப்பவரே! இருளையும், ஒளியையும் உண்டாக்கினவரே! ஞான வரங்களை வாக்குக் கெட்டாத விதமாய் வழங்கும் பரிசுத்த வள்ளலே! உமது சத்தியத்தை வெளியிட்டு ஸ்தாபிக்கக் கூரிய வாள் போல் உதவும் படி என் இதழ்களை நடத்தியருளும். ஓ! என் அன்புத்தந்தாய்! உமது அற்புதங்களை அனைவருக்கும் எடுத்துரைக்க என் நாவைத் தீவிர அம்புக்கு ஒத்ததாகச் செய்தருளும். ஓ! என் இறைவனே! உமது சத்தியங்களை என் இதயத்தில் சரியாய் உணரவும், என் மனதில் நன்றாய் நினைக்கவும், ஆன்மாவில் என்றென்றும் தியானிக்கவும் உமது பரிசுத்த ஆவியாரை அனுப்பியருளும்.

நான் பக்தியாயும், பரிசுத்தமாயும், அன்புடனும், இரக்கத்துடனும் பேச எனக்குத் தளரா மனதையும், உற்சாகத்தையும் தந்தருளும். தொடக்கம் முதல் அந்தம் வரையில் எனக்கு ஞானத்தைக் கற்பித்து நல்வழிகாட்டி, என் சிந்தனை, புலன்களாகியவைகளை நடத்தியருளும். உமது அருளன்பு எப்போதும் என்னைத் திருத்தி நடத்தி எனக்கு உதவி புரிவதாக! உமது கரைகாணாக் கருணையால் இப்போது விண்ணக ஞானம் வந்து என்னைப் பலப்படுத்துவதாக! ஆமென்.

II. தேவதாயாருக்கு

ஓ! மகிமை பொருந்திய ஆண்டவளே!

ஓ! மகிமை பொருந்திய ஆண்டவளே! எக்காலமும் ஆசீர வதிக்கப்பட்டவளே!

மனுக்குலத்தின் எல்லாப் பெண்களிலும் மேலானவளே! மாசற்ற தாய்க்குரிய அன்போடு கடவுளானவருக்கு பாலுாட்டி வளர்த்தவளே!

ஏவாளின் பாவத்தால் நாங்கள் இழந்துபோனதை உம்மிடத்தில் உதித்த மலரானது திரும்ப அடையச்செய்கிறது.

துக்கப்படுகின்ற ஆத்துமங்களுக்குப் பேரின்ப வீட்டை அளிக்கும் விண்ணகக் கதவுகளைத் திறக்கின்றது.

அரசருக்கரசன் கன்னிமைகெடாத கருவினின்று பிறந்தவரை அவரால் சிறை மீட்கப்பட்ட எல்லா மக்களும் புகழ்ந்து வாழ்த்துகிறார்கள்.

கன்னியினின்று உதித்த இயேசுவுக்கு எல்லா மனிதர் களுடைய வும் வானோர் படைகளுடையவும் தோத்திரம் உண்டாகக் கடவது.

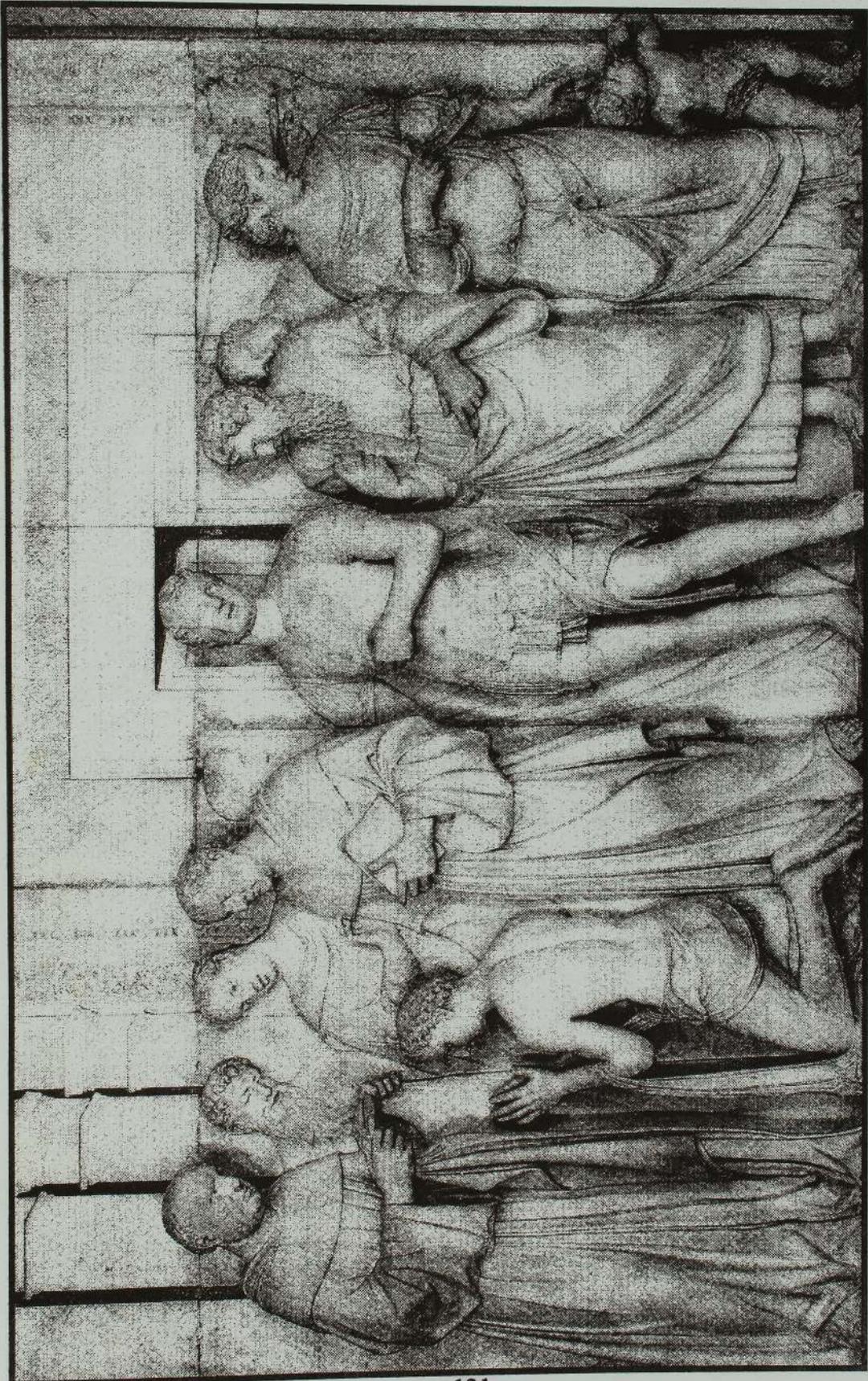
பிதாவாகிய சருவேசரனுக்கும் தூய ஆவியானவருக்கும் சரியொத்த மகிமையில் இருக்கிறவருக்கும் எந்நாளும் புகழ் கூறப்படக் கடவது ஆமென்.

(புனிதருக்கு இளவயதில் தாயார் கற்பித்த இச் செபத்தைத் தம் வாழ்நாளிலும், மரணத்தின் போதும் செபித்தார்)

III. புனித அந்தோனியாருக்குச் செபம்

கற்பில் உத்தமமான லீலியென்கிற மலர் போன்ற புனித அந்தோனியாரே! எளிமைத் தனத்தின் ஆபரணமே! மோட்சத்தின் வடிவே! திருச்சபையின் தூணே! அரூட் கொடைகளின் போதகரே! காமாதூதரை அடக்குகிறவரே! புண்ணியங்களை விதைக்கிறவரே! துன்பப்படுகிற வர்களுக்கு ஆறுதல் கொடுக்கிறவரே! தேவரீருடைய திருக்கரங்களிலே இறைவனின் திருமகனையே தாங்குகிறவராய், தேவ அன்பின் பேரிலே மிகவும் ஏரிகிற அனலுமாய், மன்னிப்பு வாழ்வான சவாலையுமாய், ஆண்டவருடைய போதனையைக் கொண்டு பாவிகளை மனந்திருப் புகிறவரே! விருப்பமுள்ள வேதசாட்சியே! தில்வியமான தீர்க்க தரிசனரே! நரகத் துக்குப் பயங்கரத்தை வரவிடுகிறவரே! பாவிகளைத் திருத்துகிறவரே! எளிய பாவிகளாயிருக்கிற நாங்கள் உம்முடைய அடைக்கலத்திலும், மன்றாட்டிலும் இருக்க எங்களைக் கையேற்று நடத்திச் செல்லும். பாவிகளான எங்களுக்கு மெய்யான மனமாற்றமும் அதனால் கண்ணீரும் உண்டாக அரூட்கொடைகளையும், ஞானமுள்ள தியானத் தையும் இறைவன் எங்களுக்குத் தந்தருளும்படிக்கு இறைவனிடம் வேண்டிக் கொள்ளும். மிகவும் நன்றாக ஏரியும் அனலாயிருந்து பாவிகளான எங்களுடைய உலர்ந்த இருதயத்தை இறையருளால் கொளுத்தி ஏரிக்கச் சித்தமாயிருக்க வேண்டுமென்று மிகுந்த தாழ்ச்சி யுடனே வேண்டிக்கொள்ளுகிறோம். ஆமென்.

“நவ துறவற ஆகை அணியப் பெற்றார்”.

போற்றி

துறை பல நிறைவுடன் புரிபவரே இறையே!
மறைநெறி பார் பெற உமதருள் கொண்டே
திரு வுளம் கொண்ட அருள் அந்தோனியார்
உரை யது நெறியுடன் குறைவறச் செய்தே
பறை யது சாற்றிட வேண்டிய எனக்கு
முறை யதாய் மொழி தனை வழங்கிய
அருள் வள்ளலே! இறையே! போற்றி!
அருள் வள்ளலே! இறையே! போற்றி!

150/-

ஜோய் கண்ணி பதிப்பகம்,
பிரதான வீதி.
யாழ்ப்பாணம்.